

1973 மார்ச் 7]

[Dr. H. V. Hande]

Dealing with India's national income, the survey says that it increased by 4.6 per cent in 1970-71 but the rise was only 1.52 per cent in 1971-72 and it is estimated that the rate of increase for 1972-73 should be about the same as in 1971-72.....

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: I am afraid Dr. Hande is making a speech here instead of making the speech in Parliament. This is Assembly.

DR. H. V. HANDE: I am trying to educate the Revenue Minister on economics.

* THE HON. THIRU S. RA. ADITANAR: What the hon. Member says about price rise is found in text-books. It need not be a matter for education for a Minister. Regarding price rise, the Hon. Finance Minister at the Centre has made a statement even yesterday. He says:—

“The price rise was due to heavy deficit financing during war with Pakistan, severe drought in large parts of the country”. He has made a statement that price rise was due to deficit financing. They have said that creation of more paper money has been admitted to be the main reason for price rise.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: The hon. Member said that he will teach economics to me. I would like to state that I will be the last person to select such a wrong master.

DR. H. V. HANDE: I have never said that I would teach. I said ‘educate’. I know the Hon. Minister for Revenue can never be educated. I know it is a hopeless task but it is my job to go on educating. Let me complete my point. Obviously he did not understand the full meaning of the term. ‘Educating’ is a sort of English expression which is used. When I say ‘educating’ a person ‘it means’ enlightening that person on a particular point. The Hon. Minister for Co-operation was mentioning what the Central Minister said and how paper money creation had led to price rise. I know that and I have read that statement. What I am trying to say is that in 1971 people voted DMK to power thinking that you would control price increase.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: They voted for Swatantra party also.

DR. H. V. HANDE: We have no opportunity to rule the State or Centre.

[1973 மார்ச் 7]

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: You will never get that opportunity.

DR. H. V. HANDE: I am quite content with the present opportunity that we have, to explain the omissions and commissions. I have the right to point out that the Revenue Minister in spite of his getting an opportunity to rule has failed in his task. It is my opportunity to point out his mistakes so that the Government may be run on proper lines and people properly looked after. I was only quoting from the Economic Survey of 1973-74 and explaining the economic factors. I was only trying to enlighten and not educate.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: I take strong objection, to the hon. Member trying to educate me. I will be the last man to have such a bad master.

DR. H. V. HANDE: I know that. I know I cannot educate that student at all. It is merely an English expression for enlightening a point. I am only trying to enlighten the Hon Minister on a point, on which he is ignorant.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: On a point of Order, Sir. Insinuating words like 'educating a Minister' Minister being ignorant' are being used. Why should Dr. Hande use such strong words? Let us follow what is said in Kural".

“இனிய உளவாக இன்னுத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்களர்ந் தற்று”

You can put it in a mild way.

DR. H. V. HANDE: I would like to give back for my distinguished friend the following kural also

“இடிப்பாரை இல்லாத எமரா மன்னன்
கெடுப்பாரி லாணங் கெடும்”

It is my prerogative to say that the Hon. Minister is ignorant.

MR. DEPUTY SPEAKER: Dr. Hande, just note the time also.

DR. H. V. HANDE: See all these distractions, Sir. I want some more time and also protection from the Chair against frequent interruptions. Let me continue my point.

Government had not tackled the unemployment problem at all. What is it they have done to industrialise the State? Are the

1973 மார்ச் 7]

[Dr. H. V. Hande]

Government prepared to start new industries? Where is the money to come from? Have the Government the resources? What are the concrete steps taken by this Government to industrialise the State? That is the question I would like to ask.

Now I come to spiralling up of prices. The Hon. Minister may have an answer for this. I am not concerned with the answer. I am concerned with the concrete steps taken by Government to control prices. Let me mention the figures to show how prices have spiralled up from 1967 to 1973.

	1967	1973
	January	on date.
Raw rice 1 measure	1.53	2.93
Boiled rice 1 measure	1.50	2.35
Toor Dhall 1 kg.	1.05	2.80
Blackgram dhall 1 kg.	1.60	3.00
Bengalgram dhall 1 kg.	1.14	1.80
O.K. oil	3.95	8.00

Gingelly oil was Rs. 4.29 in January 1967, but now it is Rs. 7.50 (Interruption). I am told it is now Rs. 8.25 per kilo. Between the time I got my figures and now there has been perhaps a rise of 75 paise for which also this Government is responsible. In 1967 January, Sugar was Rs. 1.50 and now it is Rs. 3.60. Chillies has risen from Rs. 1.70 in 1967 to Rs. 3.25 now; Tamarind was Rs. 1.83 then and now it is Rs. 2.75; Pepper was Rs. 5.40 in 1967 and now it is Rs. 8.00. Like this, all commodities and essential articles have registered high prices.

My submission is that in 1971 people voted the D.M.K. to power—they voted for both the Centre and the State, that was the political climate then and that might have changed now. That is why I refer to the Central Budget and the economic survey which is for the entire country. I want to highlight this particular point, namely, a few days ago I made a survey of my constituency and I met the people and asked them, 'what is the subject you want me to speak in the Assembly?' and do you know what the people told me? They said 'please talk about one subject and one subject

1973 மார்ச் 7]

[Dr. H. V. Hande]

only and that is about prices spiralling'. So, that is the anxiety of the people and they have asked me to speak about it only. Therefore I am referring to it.

You are laughing when I am speaking about spiralling prices; I do not expect this from the ruling party Members. It is appalling to me to see the unconcern of the hon. Member to prices spiralling. I am painted to see this that Members of the ruling party should be laughing at my reference to prices spiral. Why should they not also share my concern? That is a matter of concern for all of us. Please do not laugh at the spiralling prices (Interruption). That is a different point. I am going to another point.

(Thiru S. Kandappan stood in his seat.)

MR. DEPUTY SPEAKER: Dr. Hande, you please do not provoke other Members.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: The hon. Member can face the Chair and speak and not look at the face of Members.

(Thiru Latheef stood in his seat.)

DR. H. V. HANDE: Let me finish.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் மற்றவர்களை விவாதத் திற்கு இழுக்காதீர்கள். வேறு எதையாவது நினைத்துக் கொண்டு அவர்கள் சிரிக்கலாம். அவர்கள் சிரிக்கக் கூடாது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

DR. H. V. HANDE: Now, I shall refer to the agricultural front. I find that the Government has not properly understood the seriousness of the agricultural problem. I will quote only one statistics which I wish to place before the Hon. Chief Minister. The following are the details of the actual expenditure incurred in the first three years of the Fourth Plan and the anticipated expenditure in 1972-73 and the proposed outlay for 1973-74 under agricultural production. In 1969-70 they spent Rs. 759 lakhs; in 1970-71, they have spent Rs. 621 lakhs; in 1971-72 it is Rs. 581 lakhs. There is progressive decrease in the plan outlay on the agricultural front which also the Government does not seem to have properly appreciated.

1973 மார்ச் 7]

[Dr. H. V. Hande]

Then I come to another important matter which also is worrying the State a lot, and that is about electricity problem. A number of points have been mentioned on this problem. Right now my fear is this. Unless concrete steps are taken by the Government to solve the problem, nothing worthwhile will happen and the discontentment of the people will increase. We do not have an Electricity Demand also and therefore this is the only opportunity for me to discuss that subject briefly.

I personally feel that in the last three Plans there has been bad planning and that has been accepted by the Central Government and it is also found in the Planning Commission Report that so far as power and power production is concerned, they have not bestowed attention. As for Tamil Nadu, our State, is concerned, the present crisis is mainly due to the failure of the State Government. I charge the State Government that they are directly responsible for the present power crisis and how is it I charge them? The most important thing is this. Even with regard to Thermal Stations, full production has not been achieved in several of our Thermal Stations.

For instance, take the Basin Bridge Power House. What is its total capacity and what is the total quantity that should have been produced there? Has the Hon. Chief Minister found that out? Is the Hon. Chief Minister aware of that? The most unhappy thing that is taking place there is the low percentage of production. I would like to know what steps have been taken to see that this under-production in the Basin Bridge Thermal Station is counteracted. Are they even aware of it? Has that been brought to the notice of the Ministry? Obviously not. For, none of the statements made on the floor of this House both by the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Electricity made mention about it. So, the Basin Bridge Power House administration is in total chaos. I am even told that a particular officer has been at the Power House for the last 20 years. He was in charge of the Turbines as Assistant Engineer.

During this period 2 persons died due to the 30 M.W. sets condenser doors falling on one foreman by name Mr. Lawrence. He expired on the spot and another man, name not known also died. But again, the same officer had been promoted—I am not bothered about his promotion. But he had been there for the last 15, 20 years. There is so much discontent there.

[Dr. H. V. Hande]

[1973 மார்ச் 7]

The installed capacity of the plant up to 1960 was 70 MW. The actual electricity generation was 60 MW. What was the installed capacity? It was 70 MW. But the actual generation was only 60 MW. Out of the installed capacity of 70 MW, they had reached the peak of only 60 MW. What is the present position? Now, the installed capacity is 97.5 MW. So, from 70 MW it has been raised to 97.5 MW. What is the present generation? Normally one would expect the generation to be more than 60 MW. But is it more than 60 MW? It is 30 to 35 MW. This is the main reason for the power cut in the State. I am afraid all these facts are not placed at the disposal of the Hon. Chief Minister. I am not sure if the Hon. Chief Minister is aware of all this.

The average production now, till about three months ago was only 30 to 35 MW as against the installed capacity of 97.5 MW. And what steps have the Government taken to see that this particular thing is set right? In the Basin Bridge Power House there is so much chaos. Another instance. The vehicles belonging to this power house are mis-used. Vehicle No. TMC 7428 has been used for private purpose; again MDE 5313—a jeep—has been put to private use; MDE 8230—a jeep—was put to private use; MDY 1873 a Ford Van and MSL 4670 a Benz Lorry and also MDY 6697 a Bedford Lorry have been used for private purposes.

There are many such instances and if the Minister wants I can furnish him all the details. I have got them right now with me, and I will place them at his disposal. That is the position with regard to Basin Bridge Power House.

What is the installed capacity of Ennore? What is the production? For the last one year, what is the installed capacity and what is the production there? My own information is that it is not even 60 per cent, that is production is not even 60 per cent of installed capacity. Production has gone down so much. Similarly, if we take the other schemes also, the installed capacity is one thing, that is only on paper and the real production is quite low. That is the chaotic condition in which the Power Houses are and therefore there is this electricity problem. That is why I want the Hon. Minister to do something about it. What are the remedial measures adopted? We are in a soup.

1973 மார்ச் 7]

[Dr. H. V. Hande]

Another thing also I must caution. In two or three months, the position will become very difficult for the Government unless the problem is tackled properly right now. We have been supplied with State Planning Books. I was shocked to see that information was woefully lacking about planning in regard to power generation for the Fourth Plan. What is the amount spent for power generation? That basic fact is not found in the books supplied to us. Such a total un-concern about planning for electricity is something shocking for me. Something should be immediately done by the Hon. Chief Minister to solve this problem.

This House has been discussing something very useful to the public. But in the last six days, no solution to this problem has been given. I went to tour some places in Coimbatore District. There the people had only a tale of woe to relate to me; the ryots there did not know that a power crisis was round the corner. I want to know why it was not informed to them. Was it not the duty of the Government and the department to tell the ryots and farmers sufficiently early? 'Look here, the power crisis is round the corner; you make some alternate arrangements and take steps to step up food production'.

How can they produce without water? How can they get water without the working of the pumpsets due to the non-availability of electricity. It is stated that electricity is supplied for 4 or 6 hours. Actually they do not get it even for 1½ hours. I had gone personally to some places like Gobichettipalayam and enquired the farmers about it. They stated that it was a myth to say that electricity was supplied for 4 hours. There is a total lack of communication between the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Electricity and between the Hon. Minister for Electricity and the Chairman of the Electricity Board and between the Hon. Minister for Electricity and the department concerned and consequently the farmers do not know what the Government are going to do to meet the situation.

In this connection I want to inform the House that a large number of pumpsets have been burnt out because of low voltage and who is responsible for that. It is only the Government.

Also, if they had been sufficiently warned earlier about the power crisis, they would have purchased oil engines. Now even the oil engines have not been supplied to them. The Government

[Dr. H. V. Hande]

[1973 மார்ச் 7]

should solve this problem on a war footing. I ask the plain question is it not the duty of the Hon. Chief Minister to make arrangements for the supply of oil engines? Now they are helpless and they are rushing to Bombay, Gujarat, Mysore, etc. to purchase them. They are sold at black market prices. Cannot the Government take steps to see that oil engines are supplied at a subsidised rate? Is it not their duty to do so?

Also uniform supply of electricity for household consumption should be given between 6 and 10 p.m., irrespective of towns and villages. Now in a number of places there is frequent failure of electricity. Only minimum supply of electricity is given for pump-sets, houses and industries. They get only one-fourth of the regular supply and they do not know when it would be supplied but at the same time they have to pay the minimum charge. Why should they pay it? Minimum electricity charge should be abolished.

Then the loss incurred by the agriculturists due to power cut should be compensated by the Government by taking into consideration the damage done to the pumpsets due to deteriorating low voltage.

The Government should write off land tax, surcharge and agricultural income-tax for the current year and the collection of the agricultural income tax for the last year should be postponed.

Also the collection of loans by Co-operative Banks and nationalised banks should be postponed for five years.

Diesel pumps should be supplied at subsidised rate. Also one bag of cement should be supplied. If there is no cement, there will be difficulty in fixing the pumps. Nobody bothers about this problem. It is the duty of the Government to supply one bag of cement to the agriculturists. Otherwise, the agriculturists cannot fix the pumps. I hope the Government will look into this aspect of the matter. Also if they are not supplied diesel pumps at subsidised rate, the crops would completely wither away.

The members of the Agriculturists Association also want representation in the Committee which the Hon. Minister for Industries has constituted with the labour leaders, etc. I want to refer to one other matter. Today is the last day of the discussion on the

1978 மார்ச் 7]

[Dr. H. V. Hande]

Budget. So, is it not the duty of the Hon. Chief Minister to see that the Leader of the Communist Party is allowed to participate in this debate? Is it not the duty of any Government which believes in democracy to do so? Why should he be given conditional bail and why should he be humiliated?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : We do not have any power to give any bail. We do not impose any conditions.

DR. H. V. HANDE : Where you want to use your power, you say that you have power and where you do not want to use it, you say you have no power. You can handle the situation as you like and I know it. It is easily possible to allow the hon. Member to participate in to-day's debate

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, the observation of Dr. Hande directly implies that the Government have got powers to influence the judicial officers. This sort of observation is something which is likely to degrade respectability, status, the impartiality and the purity of the judiciary. So I take strong objection to the observation made by Dr. Hande and I request the Chair to expunge those words.

DR. H. V. HANDE : What is the use of expunging

MR. DEPUTY SPEAKER : He has got the right to request the Chair to expunge some words. The Hon. Minister for Law has given a very good explanation.

THIRU R. PONNAPPANADAR : Sir, may I be permitted to say one thing? So far as the bail is concerned, it may be argued that it is a discretionary matter. But the Public Prosecutors are empowered to say that he may be released on bail. Public Prosecutors are under the Government and that is the reason why the hon. Member had asked whether this Government will be gracious enough to allow another hon. Member and the Leader of a Party to participate in the debate on the Budget. So, there is nothing wrong and there is no insinuation against the judiciary.

MR. DEPUTY SPEAKER : I may inform the House that I have received information from the court that Thiru K. T. K. Thangamani has not been forbidden to speak in the House or stay in Madras. . . .

[1973 மார்ச் 7]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: It is a conditional bail

MR. DEPUTY SPEAKER: He has not been prohibited . . .

DR. H. V. HANDE: I am sorry that the hon. Member, Thiru Latheef, has stated that I am trying to cast aspersion on the judiciary. I have not cast any aspersion on the judges and in fact I want them to administer justice without any political interference and I have reiterated it again and again. I am in the least concerned about the legal quibblings. I am only concerned about the moral aspect of the matter but the hon. Member has stated that I wanted to cast aspersion on the judiciary.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, on a point of order . . .

DR. H. V. HANDE: Sir, am I going to be allowed to speak?

MR. DEPUTY SPEAKER: He wants to raise a point of order. Let him raise it

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, as an advocate I feel that no aspersion should be cast on the judiciary.

With regard to the observation made by the Leader of the Congress (O) Party that the Public Prosecutor could have been instructed to move the court to give bail to the hon. Member, Thiru Thangamani, even if he makes such a plea, it lies within the discretionary power of the judge to allow it or not. So that argument also cannot be upheld.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஹான்டே அவர்களின் குற்றச்சாட்டு எல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் தங்கமணி அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வந்து வாதாடுவதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யாமல் தடுத்துவிட்டார்கள், அதுதான் அவர்கள் குற்றச்சாட்டு சுற்றிச்சுற்றி வந்தால். நான் தெரிந்து கொண்ட வரையில் நீதிமன்றம் போட்டிருக்கிற உத்தரவு சென்னையில் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் குற்றச்சாட்டுக்கு இடமில்லை என்றுதான் சொல்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, I want protection from the Chair. Whenever the hon. Member (Thiru Latheef) raises a point of order, he raises it when I have not even completed the sentence. This is another point of order I wish to raise now.. . .

1973 மார்ச் 7]

[திரு. செ. மாதவன்]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தவறாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் மு. ப. 11-00
திருந்தால் நல்லது. (குறுக்கீடு.)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : பேசக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. Suddenly you jump to conclusions.

DR. H. V. HANDE : In every two minutes, I am cut. இரண்டு நிமிடம் பேசுகிறேன். அதற்குள் அவர்கள் எழுந்து விடுகிறார்கள், இவர்கள் எழுந்து விடுகிறார்கள், நான் என்ன செய்வது? ஒரு இரண்டு நிமிடம் கூட பேச முடியவில்லையென்றால் எப்படி? There is a limit for this. It is high-time this sort of thing is put an end to. I have become sick of this.

(Thiru M. A. Latheef rose)

THIRU R. PONNAPPA NADAR : From whichever quarter this emanates, it should be put an end to.

திரு. கே. கந்தசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். என்னுடைய பாயின்டைக் கேளுங்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு நான் யோசனை யாகச் சொல்கிறேன். ஆலோசனையாக, அட்வைஸ் என்று எடுத்துக்கொள்ளா தீர்கள். கூடியவரைக்கும் உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது மற்றவர்களை விவாதத்திற்கு இழுக்காமல் இருந்தால் நல்லது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அவர்கள் தான் அனுவசியமாக எழுந்து விடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களைக் கைது செய்தது பற்றிப் பேசினார்கள். நீதிபதி அவர்கள் சில அண்டர் டேக்கிங் பேரில் ஜாமீனில் விடுவிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது ஒரு சம்பிரதாயம், நீங்கள் ஏன் அரசாங்கம் விடவில்லை என்று கேட்டி லீர்கள். சட்ட அமைச்சர் அதற்கு விளக்கம் தந்து விட்டார்கள். அதற்கு மேலும் நீதிபதிகளைக் குறித்துப் பேசுவது பொதுமக்கள் மத்தியில் ஒரு சந்தே கத்தை விளைவிக்கக்கூடும். கூடியவரைக்கும் அந்தப் பாயின்டை விட்டு விட்டுப் பேசினால் நல்லது.

[1973 மார்ச் 7]

திரு. க. சுப்பு: மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், அங்கே கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களுக்கு கோர்ட் தடைபோட்டு இருக்கிறது என்று. ஆனால் மாண்புமிகு பொன்னப்பநாடார் அவர்கள் சொன்னது எல்லாம் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் சொல்லியிருக்கலாம், அதாவது பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் ஆட்சேபணையில்லை என்று சொல்லவில்லை. அரசாங்கச் சார்பில் அப்படிச் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. சென்னையில் இருக்கவேண்டுமென்று கோர்ட் விதித்து இருக்கிறது. இது அரசாங்கம் சொன்னதன் பேரில் விதிக்கப்பட்டது என்று சொல்வதில் என்ன தவறு? அதை மில்லிட் செய்வது சட்ட அமைச்சர் தானே தவிர வேறு யாரும் இல்லை.

DR. H. V. HANDE: I want at least five minutes of uninterrupted time. This has been going on since a long time. I start to speak. A point of order is raised. Because it is a point of order, it is allowed. After it is disposed of, I again start speaking. Then again another point of order is raised, when I am half way through. When the hon. Member Thiru M. A. Latheef talks. I do not bother about it and I never raise point of order at all. But while I am speaking, as a conspiracy, the interruption comes. (Thiru M. A. Latheef rose).

I want protection from the Chair. See, now I am going to be interrupted. Can we not start doing the same thing? The Hon. Chief Minister is going to reply. I can go on raising point of order every three minutes of his speech. It is possible. If this sort of thing is allowed in my speech, we can start hitting back. All the while we have been tolerating. But there is a limit for our tolerance.

THIRU M. A. LATHEEF: He has no business to accuse us that we are disturbing.

THIRU K. SUPPU: We can also interrupt.

DR. H. V. HANDE: What I am saying is, I should be allowed to speak uninterruptedly.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவரவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மற்றவர்கள் மனதைப் புண்படுத்தாமல் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 7]

டாக்டர் எச். வி. ஜான்கே: அந்த நெறிபை அமைச்சர் அவர்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். மற்ற அங்கத்தினர்களும் கடை பிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

I now come to the subject proper. My point is not with regard to judiciary or magistracy. I am going one stage earlier. When the Assembly is in session, why should a Member of the House be arrested for a crime he is supposed to have committed some time ago? That is my submission. In fact the hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani had written a letter to me. I want to read only some portion which says :

"I was arrested by the Madras Criminal Investigation Department Police at 13-40 on 27th soon after I left you and directed by the D. O. to S. M. (Judicial), Tiruvadanai who remanded me to Central Jail, Madurai on 28th till 14/3 for an alleged objectionable speech made at R. S. Mangalam on 26th January 1973. The Indian Penal Code sections are 117 and 302 (inciting 10 or more people).

I would like to stress one point very clearly. The members of the Assembly want to participate in the discussion here not according to the terms of the Minister for Law and Industries. As members we have our own self-respect. Nobody can ask us to lose our self-respect. We may differ from one another ideologically. But as Members we have a right to come and argue in this House as full-fledged Members. That right has been hurt in the case of Thiru K. T. K. Thangamani because he has been arrested for an alleged offence because of his speech on 26th January. I want to have a categorical assurance from the Hon. Chief Minister that such things will not take place and that all members will be given the full right to come and discuss on the floor of the House and participate in the discussion as full-fledged members.

Lastly let me ask whether this Government have done anything to industrialise the State. There is serious law and order problem and unemployment has assumed alarming proportions. All these problems have not been properly tackled. There is total anarchy and the budget is one that should be rejected. For the reasons I had already mentioned, I say that Budget should be summarily and totally rejected. Thank you.

THIRU M. A. LATHEEF: On a point of clarification, Sir.

[1973 மார்ச் 7]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : What is all these interruptions every now and then?

(பல உறுப்பினர்கள் இருக்கையில் இருந்து கொண்டே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் பல பேரை இங்கே கவனித்துக்கொண்டு வருகிறேன். சில உறுப்பினர்கள்—அவர்கள் பெயரை நான் இப்போது சொல்ல விரும்பவில்லை—உட்கார்ந்து கொண்டே சத்தம் போட்டுப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசுவது சரியல்ல.

(திரு. எஸ். வடிவேல் : எழுந்து நின்று பேச முடியாது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. வடிவேல் உங்களைத்தான்—பெயரைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று நினைத்தேன். இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டே இவ்வளவு உரக்கப்பேசக்கூடாது.

(திரு. எஸ். வடிவேல் : வேறு என்ன வழி இருக்கிறது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு முன்னால் ஒலி பெருக்கி இருக்கிறது. திரு. வடிவேல், தயவுசெய்து பேசாமல் இருங்கள் திரு. சுப்பு அவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்படி உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்தே எல்லோரும் பேசினால் என்ன செய்வது?

திரு. க. சுப்பு : எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் எழுந்து நின்று பேசுகிறார்களே, அப்போது என்ன சொல்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கூடியவரைக்கும் நீங்கள் பேசுகிறீர்கள் என்றால், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று யார் எழுந்தாலும் அவர்களை அனுமதிக்கிறேன். அதற்கு இடையில் ஒருவர் எழுந்து நின்றால் என்ன செய்வது? திரு. லத்தீப் அவர்கள் பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இப்போது நேரம் இல்லை. கட்சித் தலைவர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

* திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி 4½ கோடி தமிழ் மக்களை அழைத்துச் செல்கிற 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 7]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

எனக்கு முன்னால் பேசிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு வந்து தன்னுடைய கடமையை செய்யவிடாமல் இந்த அரசு தடுத்துவிட்டது என்பதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசினார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். கம்யூனிஸ்டுத் தலைவர் அவர்களை சுதந்திராகக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தப் பொது நோக்கத்தோடு ஆதரித்துப் பேசியதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் சட்டத்தின் மூலம் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று குற்றம் சாட்டும்பொழுது, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒன்றையும் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த மன்றத்தில் அண்ணா தி.மு.க. தலைவர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அண்ணா தி.மு.க. தலைவர் அவர்கள் ஒரு மாநிலத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறபொழுது அதிலே தொடர்பான கருத்தைச் சொல்ல இங்கே வரவில்லை. திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களை கடமையாற்றவிடாமல் தடுத்துவிட்டது இந்த அரசு என்று யோசித்துப் பேசுவின்ற டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அவருடைய மிக நண்பரான அண்ணா தி.மு.க. தலைவர் அவர்கள் இங்கே கடமையாற்ற வர வேண்டும் என்று அழைத்திருக்கவேண்டும். . . .

THIRU K. KANDASAMY: On a point of order, Sir. When Dr. Hande has got the right to talk about the hon. Member, Thiru K. T. K. Thangamani, I do feel

MR. DEPUTY SPEAKER: No point of order in that.
நங்கள் உட்காருங்கள்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, on a point of order. It is not the right of any Assembly member to say that such and such a member has not come to the House; any member can be absent. His party is represented and all policies of the party have been spoken here by other members of the party. There is no need to drag unnecessarily members who are not here and who cannot oppose or answer the points raised against them.

MR. DEPUTY SPEAKER: That is not a point of order. He has not cast any aspersions against that member; he is just mentioning about the member.
உட்காருங்கள்

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: நான் குறிப்பிட்டது என்னவென்றால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுத் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி

[1973 மார்ச் 7]

இந்த மன்றத்திற்கு வந்து கடைமையாற்ற முடியாமல் இந்த அரசினால் தடுக்கப்பட்டுவிட்டார் என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே வந்துதான் இருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் சட்டமன்றத்தில் வந்து தன்னுடைய கடமையை ஆற்ற முடியாமல் இந்த அரசு தடுத்துவிட்டது என்று குற்றம் சாட்டிய ஹாண்டே அவர்கள், அவருடைய நண்பரான அண்ணா தி.மு.க. தலைவர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு வந்து கடமையாற்றாமல் இருக்கிறார்களே அது சரிதான்? அதை ஏன் அவர் சொல்லக்கூடாது? நாங்கள் எல்லாம் இல்லையா என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். நான் சொன்னது அவர்களைப்பற்றி இல்லை. அவர்களைப்போல இங்கே கம்யூனிஸ்டு கட்சி எம். எல். ஏ. க்களும் இருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே வந்து கடமையாற்றமுடியாமல் தடுக்கப்பட்டு விட்டதாக அவர் குறிப்பிட்டார். அண்ணா தி. மு.க. வின் தலைவர் அவர்கள் இங்கே வந்து ஏன் கடமையாற்றவில்லை, அவர் ஏன் வரவில்லை? அதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஏன் சொல்லக்கூடாது? இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான தமிழ் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை இந்த அரசு சம்பர்ப்பித்திருக்கிறது. இதிலே குற்றம் இருக்கிறதா, குறை இருக்கிறதா, எற்றம் இருக்கிறதா, இறக்கம் இருக்கிறதா என்று எடுத்துப் பேசவேண்டிய பொறுப்பு அண்ணா தி.மு.க. தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர் ஒரு புதிய இயக்கத்தை தோற்றுவித்தவர். எனவே, அவர் ஏன் வரவில்லை என்று தான் கேட்டேன். கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்களை இங்கே கடமையாற்றவிடாமல் தடுத்துவிட்டது இந்த அரசு என்று குறிப்பிட்டவர், கடமையாற்றக்கூடியவர் கடமையாற்றாமல் இருக்கிறாரே என்று பேச வேண்டாமா என்பதைத் தான் நான் எடுத்துக்காட்டினேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் புதிய வரிகள் போடாமல் உபரி பட்ஜெட்டாக தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிய வரிகள் போடாமல் உபரி பட்ஜெட். தயாரிப்பது என்பது ஒரு சாதாரணமான காரியம் அல்ல. அதிகப் படியான வரிகள் போடப்பட்டு, துண்டு விழுகின்ற பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பாராட்டுகள் எல்லாம் கிடைக்கின்றன. ஆனால், இவ்வளவு சிரமப்பட்டு, சமதர்ம நோக்கங்களுக்கும், லட்சியங்களுக்கும் புறம்பில்லாத வகையில், சமதர்ம சமுதாயத்துக்கு அழைத்துச் செல்கின்ற ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை தயாரித்தற்கு ஏதாவது பாராட்டு உண்டா? திரு. வடிவேல் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் பேசும்பொழுது ஒரு நாள் குறிப்பிட்டார்கள். "பனைமரத்தின் உச்சியிலிருந்து கிழே விழுந்து இறந்துபட்டவர்களுக்கு ரூ. 1,000 நஷ்டம் தரப்படுகிறது. அதைப்போல மீன்பிடிக்கும் தொழிலில் சுடுபட்டிருக்கும் மீனவர்கள் இறந்துபட்டால் ரூ. 1,000 நஷ்டம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பூச்சி மருந்து

1973 மார்ச் 7]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

அடிக்கும்போதும் அல்லது வேறு பல காரணங்களாலும் இறந்துபட்டால் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட நஷ்டஈடு கிடையாது, அது நியாயம் தானா, அம்மாதிரி நஷ்ட ஈடு கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு நீங்கள் செய்வீர்களா, நீங்கள் அம்மாதிரி அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுப்பதற்கு தயாரா” என்று இந்த மன்றத்தில் கேட்டார். அவர்கள் அப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து பூச்சி மருந்து அடிக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் அதைப்போல ரூ. 1,000 நஷ்ட ஈடு வழங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஒரு சம்பவத்தை மாத்திரம் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்னால் 20 ஆண்டு காலத்திற்கு ஒரு அரசு ஆட்சி பீடத்தில் இருந்திருக்கிறது, எதிர்க்கட்சியினர் இதைப்போல மன்றத்தில் ஒரு கோரிக்கையை கொடுத்தி, அந்த கோரிக்கையை உடனே நிறைவேற்றும் அளவுக்கு மன்றத்திலேயே அறிக்கை விடக்கூடிய ஒரு முதல்வரை நீங்களும் சந்தித்திருக்க முடியுமா? நாங்களும் சந்தித்திருக்க முடியாது, எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தாலும், அவர்கள் சொல்லுகின்ற திட்டம் உண்மையிலேயே ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஈற்றம் தரக்கூடிய திட்டமாக இருந்தால், அதை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படுத்துகின்ற ஒரு அரசு இந்த அரசு தான். மக்களுடைய எண்ணத்தில் என்னவெல்லாம் உதிக்கின்றனவோ, மக்களுடைய எண்ணத்தில் என்னென்ன நல்ல கருத்துக்கள் தோன்றுகின்றனவோ மக்கள் என்றால் சமுதாயத்திலுள்ள சாதாரண மக்கள், ஏழை மக்கள், எளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், விவசாய மக்கள் இவர்களைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். பெரிய முதலாளிகள், நிலச் சொந்தக்காரர்கள், மோட்டார் மன்னர்கள், ஆலை அரசுகள், மிட்டா மிராசுதாரர்கள், இவர்களையெல்லாம் நான் மக்கள் என்று குறிப்பிடவில்லை, தமிழ் சமுதாயத்தில் ஏழை எளிய மக்கள், பெரும்பகுதி மக்கள் உள்ளத்தில் எந்தக் கருத்துக்கள் உதிக்கின்றனவோ, அந்தக் கருத்துக்களை பிரதிபலிக்கத்தக்க வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புதுக்கோட்டை தனி மாவட்டமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நீண்ட நெடுங்கால கோரிக்கை, மக்கள் உள்ளத்தில் இருந்து வந்த ஒரு கருத்து. மக்கள் எப்பொழுதும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஒரு கருத்து. அந்தக் கருத்தை அடிப்படையாக வைத்து புதுக்கோட்டை தனி மாவட்டமாக ஆக்கப்பட்டது. அதற்குப் பாராட்டு உண்டா? தனியார் மின்சார நிறுவனங்களை நாட்டுடைமையாக்கப்படுகிற திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டதே, அதற்குப் பாராட்டு உண்டா? மேட்டூர் அலுமினியத் தொழிற்சாலையை நாட்டுடைமையாக்குகின்ற திட்டம் வந்ததே, அதற்குப் பாராட்டு உண்டா? இல்லை. உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டதே, அதற்குப்

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1973 மார்ச் 7]

பாராட்டு உண்டா? இல்லை. எத்தனை நல்ல காரியங்கள் செய்தாலும், அதைப் பாராட்டாமல் எங்கே ஓட்டை இருக்கிறது என்று தேடிப் பார்த்து அதைப்பற்றிக் குறை கூறுகிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்கள் முன்னால் மின்சார வெட்டைப் பற்றி எவ்வளவு பெரிய கூப்பாடு? கண் ஒளி கொடுத்துவிட்டு மின் ஒளியைப் பறித்துவிட்டார்கள், தமிழ் நாடே இருளில் மூழ்கிக்கிடக்கிறது. இப்படியெல்லாம் பிரசாரம் நடை பெறுகிறது. பொறுமையோடு, நல்ல அரசியல் தெளிவோடு சிந்தித்துப் பார்த்தால் இந்த மின்வெட்டுக்குக் காரணம் தமிழக அரசு அல்ல என்பது புலப்படும். இந்த மின்வெட்டுக்குக் காரணம் தமிழக அரசு தான் என்று மேடையில் வேண்டுமானால் பொது மக்கள் முன்னால் பேசலாம். ஆனால், அரசியல் ரீதியாக, நியாயத்தை அடிப்படையாக வைத்து இந்த அரசு தான் மின்வெட்டுக்குக் காரணம் என்று நிரூபிப்பதற்கு எந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவராவது தயாராக இருக்கிறார்? அப்படி நிரூபித்த முடியாது. முழு பொறுப்பும் இந்த அரசைச் சார்ந்தது அல்ல. நாடு பூராவிலும் ஏற்பட்ட விளைவுகளின் பிரதிபலிப்புத் தான் தமிழ் மாநிலமும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தப் பிரச்சினை எடுத்துக்கொண்டாலும், அநிலுள்ள நல்ல காரியங்களை எடுத்துச் சொல்லாமல், எங்கே அதில் விரிசல் ஏற்பட்டிருக்கிறது, எங்கே அதில் கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் எடுத்துப்பேசுவதில் எதிர்க்கட்சினர் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் பெரிது படுத்தி நாட்டு மக்களிடையே பிரசாரம் செய்வதே எதிர்க்கட்சியினரின் வேலையாக இருக்கிறது. அவர்கள் அந்த வேலையில் ஈடுபட்டால் இந்த அரசாங்கத்தை மக்களிடமிருந்து பிரித்துவிடமுடியும் என்று நினைக்கிறார்கள். நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் அவர்கள் ஈடுபட்ட காரணத்தினால் தான் படிப்படியாக நாட்டு மக்கள் உண்மையை அறிந்துகொள்ளும் நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். மூன்று, நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு நாட்டு மக்கள் மத்தியில் இருந்த ஒரு கொந்தளிப்பு, குழறல் இப்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறி, எவ்வளவு அரசுக்கு விரோதமாக வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு செயலாற்றினாலும், இந்த அரசின் மீது குற்றம் சாட்டி நாட்டு மக்கள் முன்னால் இந்த அரசை குற்றவாளியாக்கவேண்டும் என்று நினைத்தாலும், அது உண்மை அல்ல. என்று நாட்டு மக்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நமது அரசு மக்களுக்கு முன்னால் எடுத்துவைத்திருக்கின்ற திட்டங்களைப் பார்த்தால், பிற்பட்டோர் நலனுக்கு என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் 1973-74-ம் ஆண்டுக்கு அரிசனநலத் துறைக்கு 88 லட்சம் ரூபாய் நீங்கலாக ரூ. 8.16 கோடி பிற்பட்ட இனத்தோருக்கு ரூ. 5.56 கோடி, மத்திய அரசு மாதிரம் பொறுப்பேற்றிருக்கும் தொகை அரிசன நலனுக்கு மாதிரம் 59 லட்சம் ரூபாய், பிற்பட்டோர் நலனுக்கு ரூ. 30 லட்சம். இது தான் மத்திய அரசு நமக்கு அளிக்கின்ற மிகப் பெரிய உதவியாகும்.

1973 மார்ச் 7]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத்தை எப்படி புறக்கணித்து வந்திருக்கிறது என்பதை நினைவில் அறிக்கையில் தெளிவாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 10.8 சதவிகிதம் தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 10.3 சதவிகிதத்திலிருந்து மேலே போகவில்லை. அதற்குப் பதிலாக குறைந்துவிட்டது. 10.8 சதவிகிதத்திலிருந்து 9 சதவிகிதமாக குறைந்துவிட்டது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 9 சதவிகிதத்திலிருந்து 7.4 சதவிகிதமாகக் குறைந்துவிட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வந்தபோது அது 4.7 சதவிகிதமாகக் குறைந்துவிட்டது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 10.8 சதவிகிதத்திலிருந்து மத்திய அரசின் உதவி நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 4.7 சதவிகிதமாக குறைந்திருக்கிறது என்றால் மத்திய அரசு இந்த மாநிலத்தின் மீது எந்த அளவுக்கு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை மத்திய அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கக் கூடியவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் வாழ்கின்ற இடம் தமிழகம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. தமிழ்நாட்டு மக்களுக்காக அவர்கள் எல்லாம் பாடுபட வேண்டும். அந்த மக்களின் அனுமதி யோடுதான் நாமெல்லாம் இங்கே தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக் கட்டிக் காப்பதற்காக அமர்ந்திருக்கிறோம். ஆகவே, மத்திய அரசு எதைச் செய்தாலும் நீங்கள் அதை ஆதரித்து, மாநில அரசு எந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்தாலும் நீங்கள் அதை எதிர்த்தே நிறுவுவது என்று இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இங்கே தமிழகத்திலே உங்கள் நிலை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தேய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கட்சி வார்த்தை இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் நீங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது.

மக்கள் முன்னிலையிலே மந்திரிகள் எல்லாம் போக முடியவில்லை, பேசமுடியவில்லை என்று இங்கே பலர் பேசினார்கள். பார் மக்கள் முன்னால் போகமுடியவில்லை என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே பேசும்போது, திரு. மொய்தீன் அவர்களிடத்திலே சவால் விட்டிருக்கிறார்கள். நின்னிக்கல் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் ஹாண்டே அவர்கள் ஆழம் தெரியாமல் காலை விடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே ஆளும் கட்சியைத் தவிர வேறு யாரும் வெற்றி பெற முடியாது. சவால் விடுவதாக இருந்தால் என்னிடத்திலே விடுங்கள். நீங்கள் எத்தனை சவால் விட்டாலும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூட சவால் விடவேண்டியதில்லை. என்னிடமே விடுங்கள். ராஜிநாமா செய்துவிட்டு என்னுடன் போட்டியிட

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1973 மார்ச் 1]

ஹாண்டே தயாரா? நானும் ராஜிநாமா செய்யத் தயார். அல்லது வேறு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்கும் தயார்தான். ஆகவே, திண்டுக்கல் தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் ஹாண்டே அவர்கள் ஆழம் தெரியாமல் காலி விடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுமதர்ம் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பயணத்திலே நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஒவ்வொன்றாக நாட்டுடமையாக்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். மேட்டுக்குடி மக்களால், பெரும் முதலாளிகளால் ஏழை எளிய மக்களை இனி கரண்டி வாழமுடியாதபடி திட்டங்களைப் போட்டு, தொண்டாற்றி வருகிறார்கள். அதனால்தான் கிளர்ச்சிகளை தாண்டிவிட்டு, இந்த அரசை எப்படியாவது கவிழ்த்துவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முயற்சி எந்தக்காலத்திலும் ஈடேருது என்பதை நான் தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வி. கல்விபை எடுத்துக்கொண்டால், 1966-67-ம் ஆண்டில் இந்த அரசு வருவதற்கு முன்னால் 43.38 கோடி ரூபாய் கல்விக்காகச் செலவிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு வந்தபின்னால், 1973-74-ம் ஆண்டுக்கு கல்விக்காக 97.28 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1966-67-ல் 43.38 கோடி ரூபாயாக இருந்ததை 1973-74-ல் 97.28 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் புள்ளிவிபரங்களைச் சொல்லிக் கொண்டேபோகலாம். அதற்குப் போதுமான நேரம் இல்லாததால் மேற் கொண்டு புள்ளிவிபரங்களுக்குச் செல்லவில்லை.

இப்போது நடைபெறுகின்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைப் பற்றி இங்கே பலர் பேசினார்கள். நான் அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வது இதுதான். எந்த ஒரு வேலை நிறுத்தம், கிளர்ச்சி வந்தாலும், அதிலே இருக்கின்ற நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னாலும் அவர்கள் வேண்டுமென்றே போராட்டங்களில் ஈடுபடுவதாக இருந்தால் அவர்களை அடக்கி ஒடுக்க வேண்டும், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதிலே அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டக்கூடாது. எதற்கெடுத்தாலும் கோளத்தைப்பற்றி இங்கே பல உறுப்பினர்கள் பேசுவார்கள். சில நாட்களுக்கு முன்னால் அங்கே என்ன நடந்தது? கோளத்திலே அச்சுதமேனுக்கு எதிராக அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஆசிரியர்கள் கிளர்ச்சி நடத்தினார்கள். அச்சுதமேனன் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களை அடக்கி ஒடுக்கினார். அதற்குப்பின்னால் ஆசிரியர்கள் எல்லாம் சரண்டர் ஆனார்கள். அதேபோல இங்கும் வன்முறைகளில் ஈடுபடுவார்களேயானால் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

1972 மார்ச் 7]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

இன்றைக்கு நாட்டிலே போராட்டங்கள், கிளர்ச்சிகள் நடத்தினால்தான் நமது கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்ற ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கேட்க கேட்க வாரி வாரி வழங்குகிறார்கள்; அதனால் கேட்டுக் கொண்டே இருப்போம் என்று நினைக்கிறார்கள். வாரி வாரி வழங்கும் வள்ளல் தன்மையைப் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் எதற்கெடுத்தாலும் போராட்டம், ஆர்ப்பாட்டம் போன்றவைகளில் ஈடுபடுவார்களேயானால், அப்படிச் செய்தால் நாம் நாம் கேட்டது கிடைக்கும் என்று நினைப்பார்களேயானால், நிபாயமான கோரிக்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகும் மீண்டும் மீண்டும் போராட்டங்களில் ஈடுபடுவார்களேயானால், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, அடக்கி ஒடுக்க வேண்டும்; தயக்கம் காட்டக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்திலே இறுதியாக எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலிலே இந்த வரவுசெலவு திட்டமானது ஏழை எளிய மக்களை விழ்த்து கிற ஒரு திட்டமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆங்கிலத்திலே சொல்வதாக இருந்தால், இதை ஒரு 'கிரிப்பிளில் பட்ஜெட்' என்று சொல்லலாம். இது எப்படி கிரிப்பிளில் பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்பதை தெளிவாக்க, ஒவ்வொருவருடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் கடைம்பபட்டிருக்கிறேன்.

நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று ஒரு பட்ஜெட் தயாரித்து நமக்கு தந்திருக்கிறார்கள். அதிலும் உபரி பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்று பலரும் பாராட்டினார்கள். உபரி பட்ஜெட்டாக இருப்பதினால் இந்த பட்ஜெட்டை வர வேற்க வேண்டுமென்ற நியதி இல்லை என்று நான் ஆரம்பத்திலேயே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனைய மாநிலங்களிலே இன்று பல பட்ஜெட்டுகளை எல்லாம் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த மன்றத்தின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பிகார் மாநிலத்திலே ஒரு பட்ஜெட்டை தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே வரவினம் 355.54 கோடி ரூபாய்; செலவினம் 376.05 கோடி ரூபாய். அதேமாதிரி வங்காளத்திலே ஒரு பட்ஜெட்டை தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே வரவினம் 377.54 கோடி ரூபாய்; செலவினம் 393.03 கோடி ரூபாய் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் துண்டு விழுகிற பட்ஜெட்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 மார்ச் 7]

கனாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் தமிழ்நாட்டு பட்ஜெட்டிலே உபரி வந்திருக்கிறது. அதனால் இதை பாராட்ட வேண்டும் என்றில்லை. ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டிலே போட வேண்டிய வரிகளை எல்லாம் ஆரூண்டு காலத்தில் போட்டு முடித்துவிட்டார்கள். முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் வரி போட்டால், இவர்கள் 'ஜனவரி, பெப்ரவரி,' தவிர மற்ற வரிகளை எல்லாம் போட்டு விட்டார்கள்' என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வரியே போட முடியாத அளவுக்கு ஏற்கனவே எல்லா வரிகளையும் போட்டுவிட்டார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டினை நான் இவர்கள் மீது கமத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு மேலும் ஏன் வரி போடவில்லை என்றால், விற்பனை வரிகள் மூலமும் எக்சைஸ் வரி மூலமும் கணிசமான வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் இன்று உபரி பட்ஜெட்டை தயாரிக்கக்கூடிய வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. உபரி வந்ததற்கு அதுதான் காரணம். இந்தாண்டு உபரி பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் அடுத்து வரும் ஆண்டுகளில் இந்த நாட்டின் நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்பதை ஆராய்ந்துப் பார்க்கவேண்டும். இருள் நிறைந்த நிலையில்தான் இந்த நாடு இருக்கும் என்பதற்கான அறிகுறிகள் இப்போதே தோன்றிவிட்டன. இன்றைக்கு முக்கியமாக இந்த நாட்டிலே பெரும் பிரச்சனையாக இருப்பது மின்சார வெட்டு என்பதை எடுத்துக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் இந்த மின்சார வெட்டை சரியான முறையில் தீர்ப்பதற்கான கடமையில் இருந்து தவறி விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டினை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே 500 மெகாவாட் மின்சாரம் அதிகமாக உற்பத்தி ஏற்பட்டிருப்பதாக கணித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையான நிலைமை என்ன என்பது விவசாய மக்களுக்குத் தெரியும்.

மின்வெட்டு எப்படி படிப்படியாக உயர்ந்து? அதற்கு யார் காரணம்? அதிகாரிகளா அல்லது இந்த அரசாங்கமா? அதிகாரிகளாக இருந்தால் அவர்கள்மேல் என் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? அதிகாரிகளுக்கு இந்த நிலைமை வரும் என்று தெரிந்திருந்தும் ஏன் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவில்லை? அப்படி கொண்டுவந்தும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் அது அரசாங்கத்தின் தவறு. இல்லை என்றால் அந்த அதிகாரிகள் மீது என்ன நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது என்று கேட்பதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1973 மார்ச் 7]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

தலைமை எஞ்சினியர் இதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த விஷயத்தில் புள்ளிவிவரங் களோடு சொல்வார்களா என்பது ஐப்பாட்டிற்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. பல திட்டங்களெல்லாம் திட்டியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். அடாயிக் பவர் பிளான்ட், தெர்மல் பிளான்ட், ஹைடல் பிளான்ட் இவையெல்லாம் இருக்கின்றன. இவற்றிற்கெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கவில்லை. போதிய உதவி காலாகாலத்தில் அளிக்க வில்லை என்று சொல்லி பொறுப்பை தட்டிக் கழிக்க முடியாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறவிரும்புகிறேன். கோதையாறு மின்சாரத் திட்டத்தில் ஒரு சிறு கோளாறு ஏற்பட்டதன் காரணத்தால் பல மாதங்களாக அங்கு மின்சார உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. அதன் உற்பத்தி 100 மெகாவாட் ஆனால் நானறிந்த மட்டில் அங்கே, 40 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மெஷினரி பழுது அடைந்ததென்றால், அதை உடனடி யாக பழுதுபார்க்க தவறியதன் காரணம், பெரும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த மாதிரி பல திட்டங்கள், பல காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற விவரங்களிலிருந்தே இன்னும் பல கஷ்டங்கள் வரவிருக்கின்றன என்பது புலப்படுகிறது. இதை நான் கூறக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அக்டோபரில் 25 சதவிகிதம் மின்வெட்டு இருந்தது. பிறகு 40 சதவிகிதம். அடுத்தபடியாக, எல்லாத் தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் 75 சதவிகிதம் மின்வெட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது தொழில் நிறுவனங்களுக்கு கஷ்ட மளிக்கும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். இந்த மின்வெட்டு சிறு தொழில்களை அதிகமாக பாதித்திருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக, இந்த மின் வெட்டில் இருக்கின்ற பிரச்சினைகளைப்பற்றி ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும். பல மாவட்டங்களிலிருந்து தந்திகள், மனுக்கள், தாராளமாக வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. நான்கு மணி நேரம் கரண்டு கொடுப்பதாக உத்தரவு இருக்கிறது. ஆனால் 4 மணி நேரம் ஒழுங்காக போதிய அளவு கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு பல இடங்களிலிருந்து வந்த வண்ணம் இருக்கிறது. குறிப்பாக, தர்மபுரி, சேலம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களிலிருந்து இவை ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சிறு தொழில் நடத்துகின்ற நிறுவனங்களுக்கு போதிய அளவு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. 180 யூனிட்குக்கு குறைவாக 'கன்ஸ்யூம்' செய்கிற நபர்களுக்கு நான்கு, இரண்டு என்ற அளவுக்குத் தான் மின்சாரம் கிடைக்கிறது. பதறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி பதட்ட நிலைமையை அகற்ற அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். சிறு தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் எல்லாம் பிரபுக்கள் அல்ல.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 7]

சாதாரண மக்கள் தான். நீங்கள் எல்லாம் சாமானியர்களுக்காக அதிகம் செய்கிற காரணத்தால் இந்த பிரச்சனைகளை அனுதாபத்தோடு அனுபவிக்கிற பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதை கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு பல காரியங்களை செய்யத் தவறிவிட்டது என்று கூறுகின்றபோது நாமே பல காரியங்களை செய்யத் தவறியிருக்கிறோம் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலக்கரியின்மையால் எண்ணூர் பாதிக்கபடவில்லை என்று மாட்சிமை தங்கிய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். பல துறைகளிலும் உற்பத்தித் திறனைப் பெறுக்குவதற்கு என்ன திட்டம் அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. 500 மெகாவாட்டாக பெருக்குவதற்கு திட்டமிட்டு காரியம் செய்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை. என்ன காரியம் நடத்திருக்கிறது என்றால் பல இடங்களில் கனெக்ஷன் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். சிறப்பு விழா கொண்டாடியிருக்கிறீர்கள். சிறப்பு விழா முடிந்த உடனே இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த விஷயத்தில் அரசு திட்டமிட்டு காரியமாற்ற தவறிவிட்டது என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கு இந்த அரசு தான் முழுப் பொறுப்பு. அதனால்தான் இந்த மின் வெட்டு. அடுத்தபடியாக, சிறு கடை நடத்துகிறவர்களுக்கு எட்டு மணிக்கே கடைகளை மூடி விடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். வசதி படைத்தவர்கள் எல்லாம் பிறைவேட் ஜெனரேட்டர்களை வைத்துக்கொண்டு எப்படியாவது காரியங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறு தொழில் நடத்துகிறவர்கள் தான் அவதிப் படுகிறார்கள். அவர்கள் படும் கஷ்டங்கள் கொஞ்சந்தஞ்சமல்ல. அவர்களுக்கு தேவையான விநிலங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் துத்துக்குடித் திட்டத்தை உடனடியாக ஏற்படுத்த அரசு தவறிவிட்டது என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். துத்துக்குடியில் இருக்கிற மின் திட்டத்தை உடனடியாக துவங்கிப் ப்ரொடக்ஷனில் ஈடுபடுத்தியிருந்தால் நிச்சயமாக தமிழகத்தில் இந்தப் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணமுடியும் என்று கருதுகிறேன். அதேமாதிரி வேறு பல திட்டங்கள் எல்லாம் துவங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒகேனக்கல் திட்டம் துவங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்குப் பொறுப்பு மத்திய அரசு, மத்திய அரசு ஆனாலும் சரி, மாநில அரசானாலும் சரி, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு மின்சாரம் தேவை. விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் தேவை. அதை கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தவறியது, தயங்கியது என்று மறுமுறையும் குற்றம் சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமான பிரச்சனை, இந்த நெசவாளர் பிரச்சனையாகும். நெசவாளர் பிரச்சனையைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் பல நடவை விவாதங்கள்

1973 மார்ச் 7]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நடந்ததுண்டு. மூன்று, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு அதிக ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. கைத்தறித் துணிகளை தோளில் சுமந்து கொண்டு விற்கும் என்று பெருமையோடு சொன்னால் மட்டும் போதாது. இன்றைய தினம் என்ன நிலைமையைப் பார்க்கிறோம் என்றால், நெசவாளர்கள் பசி, பட்டினியாக இருக்கிறார்கள். போராட்டப் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற சில தினங்களாக, சேலத்தில் துர்பாக்கிய மான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. அங்கே பதட்ட நிலைமை உருவாகிக்கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் எதற்காகப் போராடுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி கவனிக்க வேண்டும். பஞ்சு விலை குறைந்து கொண்டிருந்தபோதிலும் துவின் விலை உயர்ந்து கொண்டேபோகிற காரணத்தால் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சேலத்திலும், கோயம்புத்தூரிலும், மதுரை, திண்ணம் பல பகுதிகளிலும் இந்தப் பிரச்சனை இருக்கிறது. இதை எந்த முறையில் அரசாங்கம் அனுசுலிப்பதன் என்பதைப் பற்றி விவரங்களையெல்லாம் பார்க்கிறோம். பட்ஜெட் உரையில், மாட்சிமை தங்கிய முதலமைச்சரவர்கள், வேட்டிகள், புடவைகள், துண்டிகள், ஆகியவற்றையெல்லாம் இந்த துறையிலும் இண்டஸ்ட்ரிக் கே ஒதுக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக்களையெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். மூன்று ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது கொடுத்த திட்டங்கள் தான் இவை. ஒருவேளை டெல்லியில் இவை தூங்கப் போடப்பட்டிருக்கலாம். தமிழ்நாட்டிலும் இத்தகைய திட்டங்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. அதற்குப் பொறுப்பு இந்த அரசாங்கம் தான் என்று குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக் காலைச் சேலத்திலே பெண்கள் எல்லாம் ஊர்வலமாகச் சென்று மறியல் நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். ஏன் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் இவ்வளவு வேகமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய பிரச்சனை மிகப் பெரியது. எனவே, பல அரசியல் கட்சிகள் இதில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. பல அரசியல் கட்சிகளும் இதில் ஈடுபட்டு விட்ட காரணத்தால் ஒரு வேளை அரசு தன்னுடைய பொறுப்பை தட்டிக் கழிக்கிறது என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால் ஒன்று செல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தால் ஆளுங்கட்சியில் உள்ளவர்கள் அதிகமாகக் காட்ட வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், மக்கள் வாடுகிறார்கள்; வேதனைப் படுகிறார்கள். ஏனென்றால் இது அவர்களுடைய அன்றாடப் பிரச்சனை. இதில் அரசாங்கம் பாராமுகமாக இருக்கிறது. அதிலும் இதில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நெசவாளர்கள்—உங்களை ஆதரிப்பவர்கள்—ஆகவே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டாமா? என்று தான் கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதிலே கவரவப் பிரச்சனை ஒன்று

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 7]

மில்லை. இன்னும் பல கேஸ்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கேஸ்கள் எல்லாம் வாபஸ் வாங்கப்பட வேண்டும். இதை ஒரு தொழில் பிரச்சனையாக அணுகி, அரசியல் பிரச்சனையாக அணுகாமல், பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று மாட்சிமை தங்கிய முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றால், தமிழ் நாட்டில் போராட்டம் வலுவடைந்து பல இடங்களுக்கும் பரவுகின்ற துர்பாக்கியமான நிர்ப்பந்தம் உருவாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு விஷயத்தையும் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற ஸ்பெக்னித் மில்களில் எவ்வளவு தூல் உற்பத்தி ஆகிறது என்ற கணக்கையெல்லாம் நமது மரண்புமிரு தொழிலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால், ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இவர்கள் 20 ஆயிரம் பேர் தூல் வேண்டுமென்று ஒரு கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ கூறுகிறார்கள். இது என்ன கணக்கு? எல்லா மில்களுக்கும்—கிட் மில்கள், கூட்டுறவு மில்கள் ஆகிய எல்லா வற்றையும்—உள்ளடக்கிய கணக்குதான், அல்லது ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறியிருக்கிறார்களா என்பதை விளக்கமாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக சந்தானம் கமிட்டியினர் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் என்ன பரிந்துரைகள் இருக்கின்றன? அரசாங்கம் என்ன உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க இருக்கிறது என்ற விவரங்களையும் தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும். அதுவும் தூல் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிற நிலையில், நெசவாளர்களது அவதிகள் பெருகிக் கொண்டே போகிற நிலையில் அரசாங்கம் உடனடியாக இதுபற்றி தக்க கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமது பட்ஜெட் உரையில் மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்திற்கு அளித்து வந்த நிதி உதவி படிப் படியாக எப்படிக் குறைந்து வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 10.8% ஆக இருந்தது, இரண்டாவது திட்டத்தில் 9 சதவிகிதமாகக் குறைந்து, மூன்றாவது திட்டத்தில் 7.4 சதவிகிதமாகக் குறைந்து, இப்போது 4.7 சதவிகிதத்துக்குக் குறைந்திருப்பது பற்றிச் சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். அதோடு வேறு ஓர் பக்கத்தில்

Taxes collected and shares to Tamil Nadu

என்ற இடத்தில் கூறியிருக்கிற விவரத்தையும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மொத்தம் கிடைத்த வரி வருமானம் 14 கோடி—1960-61 இல்—நமக்குக் கிடைத்தது,

1973 மார்ச் 7] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

7 கோடி. அதுபோல 1965-66 இல் 22 கோடி கிடைத்ததில் நமக்கு அளித்தது 10 கோடி. 1967-68 இல் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது 29 கோடி என்றால் நமக்குக் கொடுத்தது 15 கோடி. 1968-69 இல் அவர்களுக்கு 33 கோடி கிடைத்ததில் நமக்கு 16 கோடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1969-70 இல் மொத்தம் கிடைத்த 41 கோடியில் நமக்கு 24 கோடி கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆக மத்திய அரசில் இருந்து நமக்குக் கணிசமான தொகை கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இது போதாது என்று வாதாட வேண்டும் என்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. மூன்று வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்பதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே பல தடவை பேசியிருப்பது எனக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. இப்படி மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி உதவி நமக்குத் தொடர்ந்து குறைந்துகொண்டே வருகிறது என்றால் ஏன் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது தனது போராட்டக் கணையைத் தொடுக்கவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதுபற்றிய விளக்கத்தையும் நமது முதல்வர் அவர்கள் இங்கே அளிக்க வேண்டும். இதை ஒரு பிரிவினை மனப்பான்மையோடு நான் பார்க்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை நான் இங்கே கூறியாக வேண்டும். நமது மாநில வருமானம் குறைகிற அளவுக்கு மத்திய சர்க்கார் வருமான வரி விதிப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக விவசாய வருமானத்தின் மீது வரி விதிப்பையும் கண்காட்டுக் கொள்ள இருப்பதாக அறிகிறேன். நமது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் “Entry 82—Central list—Taxes on Income other than agricultural income”

என்பதாக மத்திய அரசுக்கு வரி விதிக்க உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதிலேயே

‘List II—Entry 46—Taxes on agricultural income’.

என்பதாக மாநில அரசாங்கத்திற்கு என்று விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட வரி இனம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி மத்திய அரசாங்கம் சட்டம் செய்வதாக இருந்தால் நம்மைக் கலந்துகொண்டு செய்ய வேண்டும். அப்படி கேட்கப்பட்டதா? அதற்கு இவர்கள் என்ன ஆட்சேபணை தெரிவித்தார்கள் என்ற விளக்கத்தையும் அளிக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் விவசாயிகள் இரட்டை வரிவிதிப்புக்கு ஆளாகக்கூடிய பரிதாப கரமான நிலைமைதான் இருக்கிறது. இதுபற்றியும் இந்த அரசாங்கம் பரிசீலித்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 7]

அடுத்து, விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி பலரும் இங்கே எடுத்துச்சொன்னார்கள். பாராளுமன்றத்தில் இதுபற்றி கொடுத்த தகவல்களை இங்கே கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

‘12 per cent rise in prices in 1972’

என்ற தலைப்பில் கூறியிருக்கிறார்கள்.

‘The price increase in 1972 (January-December) was 12 per cent higher than in the previous year, according to final official figures available here’

என்பதாக அதில் இன்னொரு விஷயத்தையும் கூற முற்படுகிறேன்.

‘The main reason for the price rise in 1972 was the increase in prices of food articles and industrial materials groups which advanced by 16.5 per cent and 15.5 per cent respectively. Cereal prices went up by 16 per cent, pulses by about 22 per cent, edible oils by 23 per cent and sugar and allied products by 28.5 per cent’.

என்பதாகக் கணக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைவிட இப்போது விலைவாசி அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதை மத்திய நிதி அமைச்சரே நேற்று பாராளுமன்றத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கோதுமை, கோதுமைப் பண்ட மொத்த விற்பனையை இன்றைக்கு எப்படி மத்திய அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதோ, அப்படி நெல் மொத்த விற்பனையை நமது மாநில அரசாங்கம் உடனடியாக மேற்கொண்டாகவேண்டும். கோள்முதலில் கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். பாராமிப்பில் கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். ஆயினும் உணவுக் கொள்கை பாதிக்கப்படாத வகையில் இன்றைக்கு அரசாங்கம் செயல்பட்டாக வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, இந்த பிரச்சினையைப் பொறுத்த அளவிலே எல்லா கட்சிகளும் ஹோல்சேல் டிரேடை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு ஏற்ப அதை நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒருவேளை ஒருசில கட்சிகள் இதை வரவேற்காது என்று எனக்குத் தெரியும். இந்தப் பொருள்கள் மக்களுடைய அத்தியாவசியமான தேவைகளாக இருக்கின்ற காரணத்தால் நிச்சயமாக இது பற்றி ஒரு இறுதியான முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், விலைவாசியைப் பொறுத்த அளவிலே இங்கே கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். மத்தியிலேயிருந்து இந்த மாதிரியான நிர்வாகத்தை அவர்கள் நடத்தினால், இங்கு எப்பொழுது ‘லீன்’ மாதங்களாக இருக்கிறதோ அல்லது விலை எப்பொழுது அதிகமாக இருக்கிறதோ அப்பொழுது உடனடியாக நமது தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு இதனால் நல்ல வழிவகை பிறக்கும்.

1973 மார்ச் 7]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

நமக்கும் இப்பொழுது நிறுவனம் இருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தின் எல்லையை விஸ்தரித்து உடனடியாக விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கும் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று ஒட்டலிலே இருக்கிற நிலைமையை எடுத்துக் கூறுவதற்கு கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இன்று இளைத்துப்போன இட்டிலியை சட்டமன்றத்திலே காட்ட நான் வரவில்லை. அந்த மாதிரியான காரியங்கள் செய்ய நான் முற்படவில்லை. பொதுவாக இன்றிருக்கிற நிலைமையைப் பற்றி பிப்ரவரி 26-ம் தேதி அன்று 'இந்து' பத்திரிகையிலே ஒருசில விவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஒட்டல் உரிமையாளர்களோடு அவர்களுடைய ஸ்டாலிப் ரிப்போர்ட்டர் பேசி, அந்த விவரங்களெல்லாம் அந்த பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அதை யெல்லாம் விரிவாக எடுத்துக் கூறவேண்டுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. அதிலேயிருந்து ஒப்பாண்டு விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

'One of the chief items responsible for pushing up the cost of eatables in hotels, he said, was refined oil which was now selling at Rs. 125 plus taxes per 15 kg. as against Rs. 85 a few weeks ago. In fact, many of the members wanted to charge for the side-dishes of 'sambar and chutney' which are being supplied free at present. The general body of the Association which met last week discussed these things at length and decided against any levy for the side-dishes in public interest but resolved to the increase of 5 to 10 paise on fried items only. Hitherto the general prices obtaining in hotels were Dosai 30 paise, Vadai 15 paise, Uthappam 35 paise, Iddili 10 paise, Bonda 30 paise and Coffee 30 paise.

இந்த மாதிரியான புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி இருப்பது யாரை பாதிக்கிறது என்று சொன்னால் சாதாரணமாக நடுத்தர வகுப்பினர், ஒட்டலையே நம்பி வாழ்கின்ற பலர் இருக்கிறார்கள், அவர்களைப் பாதிக்கிறது. மெட்ராஸ் பட்டணத்திலே இந்த மாதிரியான நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் மற்ற பகுதியிலே எப்படி நிலைமைகள் உருவாகியிருக்கும், உருவாகும் என்று உணரவேண்டும். எண்ணெய் விலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது, புளி விலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது, மிளகாய் விலை எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்று சுதந்திராக கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள்.

[1973 மார்ச் 7]

THE HON. THIRU Si Pa. ADITANAR : Sir, I did not want any clarification from the hon. Member belong to the Swatantra Party because he does not take anything in a cool manner. The point on which I want clarification from the Leader of the Congress (O) Party is this. He has stated that what was sold for Re. 1 previously is now being sold at Rs. 1.12, that is, an increase of 12 per cent. What I am asking is, whether he has taken into account also the erosion in the value of the rupee-money. For instance, boiled rice which was sold at Rs. 1.50 or Rs. 1.75 in the original value of money is now sold at Rs. 2.50 per measure and this sum of Rs. 2.50 is depreciated value. The hon. Member has also mentioned about the printing of currency notes. I am not talking about the printing of notes. The creation of money may be either through currency or cheque. The increase in the value of the money put into circulation creates inflation and depreciates the value of currency. Now I am asking only whether the hon. Member has taken into account the erosion in the value of the money also.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, it is an economic principle or theory which my hon. Learned Member has put forward. Whether there is erosion in the value of money or not is not the concern of the common man. The common man is very much worried about his food and eatables. That is the reason why he says that there has been an abnormal increase in the value of food articles and proportionate to that, the wage of the worker has not increased. It may be that the value of the rupee has been less but the price of articles is so phenomenal that it is accepted by the Central Minister, Thiru Chavan. The Hon. Minister for Co-operation may be right when he says that value of the rupee has fallen but that does not mean that the prices should spiral. Sir, I do not want to enter into a discussion regarding that matter.

தலைவர் அவர்களே, வேறு சில பிரச்சனைகளைப் பற்றி இங்கு கூறுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். திண்டிக்கல் இடைத் தேர்தலைப் பற்றி ஓரிரு கருத்துக்கள் கூறுவதற்கு நான் முற்படுகிறேன். இதிலே இருக்கிற காரியங்களை நான் ஏன் பேசவேண்டுமென்றால், இதை ஒருவேளை எலெக்ஷன் கமிஷன் நடத்துகின்றது, என்று கூறி நமது மாநில அரசாங்கம் தனது பொறுப்பினை தட்டிக்கழிக்க இயலும் என்பதால்தான். அங்கு நடக்கின்ற ஓரிரு நிகழ்ச்சியினை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 7]

ருக்கிறேன். அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று நேரடியாக விசாரித்தேன், உண்மையை தெரிந்துகொண்டேன், அதை இங்கு சொல்ல விழைகிறேன். திண்டுக்கல் முனிசிபாலிட்டியிலே, வார்டு நெம்பர் 15-லே, ஒரு வீட்டிலே 145-ஐ என்ற நெம்பர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்னால் அங்கு 4 ஓட்டர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டதாக வாக்காளர் ஜாபிதாவிலே இருக்கிறது. இப்பொழுது 13 நபர்கள் இருப்பதாக பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதிலே எல்லா மதத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள், இந்துக்கள் இருக்கிறார்கள், முஸ்லிம்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தையெல்லாம் என்னிடம் எடுத்துக் கூறினார்கள். இதன் மர்மம் என்ன? இதில் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும். சிறு சிறு வீடுகளிலே பல பகுதிகளிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் என்னிடம் குறிப்பிட்டார்கள்.

இன்னொரு பெரிய ஆட்சேபணைக்குரிய விஷயம் பலரும் சப்ளிமெண்டரி விஸ்டுகளைக் கொடுத்திருக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி தரப்பிலேயிருப்பவர்கள் கொடுக்கிற விஸ்டுகளை, பரிசிலை செய்யாமல், வெரிபிகேஷன் நடத்தாமல், உடனடியாக எற்றுக்கொள்கின்ற தன்மையை அங்கிருக்கிற எங்களுடைய தலைவர்களும் ஊழியர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அது விரும்பத்தக்கது அல்ல. மற்ற கட்சிக்காரர்கள் ஏதாவது, அப்ரூக்ஷன்ஸ் கொடுத்தால், அதை சரியான முறையிலே பார்க்கவில்லை, தீர்ப்பு வழங்கவில்லையென்ற குற்றச்சாட்டை. பலரும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஐடெண்டிட்டி கார்டுகளையெல்லாம் பல ரிடமிருந்து திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டதாக புகார்கள் வந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் தவிர்க்கவேண்டும்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். அங்கு பல அதிகாரிகளை மாற்றியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக காவல் துறையில் ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரை மாற்றி அவருக்குப் பதிலாக நீலமேகம் என்ற ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி நிலக்கோட்டையிலிருந்து டி. எஸ். பி. சந்திரன் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். திண்டுக்கல்லிலிருந்தவரை மாற்றி, அசீஸ் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறார் என்ற விவரத்தையும் தந்தார்கள். நிலக்கோட்டையிலேயிருக்கின்ற சப் இன்ஸ்பெக்டர், தேவக்கோட்டையிலே இருக்கின்ற சப் இன்ஸ்பெக்டர், திண்டுக்கல் டவுனிலே இருக்கின்ற சப் இன்ஸ்பெக்டர், வேடசந்தூரிலே இருக்கிற சப் இன்ஸ்பெக்டர் இவர்களை எல்லாம் உடனடியாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணமோ, என்ன மர்மமோ எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. எது எப்படியிருந்தாலும், தேர்தல் நேரத்திலே இப்படி நடக்கிறது என்றால், தங்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரிகளை கொண்டு வந்து குவித்திருக்கிறார்கள் என்று மக்கள் கவலைப்படுகிறார்கள், பிதி அடைந்துள்ளார்கள். ஆகையினால், நேர்மையான முறையிலே எலெக்ஷனை நடத்து

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 7]

வதற்கு ஒரு ஆலோசனையை தங்கள் மூலமாக நான் முதலமைச்சருக்கு தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதிலே போலிங் பர்சனல் யாரைப் போட வேண்டுமென்பதை மத்திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கமும் கலந்து கொண்டு நல்ல நேர்மையான நபர்களைப் போடுவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ந.ப.
12-00

ஏப்ரல் 29-ஆம் தேதியன்று தேர்தல் நான் என்று அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதை ஜூன் மாதத்திலே மாற்றவேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறியிருப்பதாக அறிகிறேன். அதை மாற்றத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்பொழுதே பதில் சொல்லிவிடுகிறேன். அப்படி எந்தக் கருத்தும் அறிவிக்கப்படவில்லை. ஜூன் மாதத்திற்கு மாற்றவேண்டுமென்று அறிவிக்கவில்லை. அவர்களும் எப்பொழுது வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கருத்து கேட்கவில்லை. ஏப்ரல் மாதத்தைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறோம். ஜூன் மாதத்திற்குத் தள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று எந்தக் கருத்தும் எழுதப்படவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்கு நன்றி. தேர்தல் அங்கே நடக்கின்றபொழுது பந்தோபஸ்துக்காக போலிங் பூத் போன்ற இடங்களிலே காவல்செய்வதற்கு மத்திய போலீஸை அனுப்பவேண்டுமென்பதை நான் எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே சப்ளிமெண்ட் லிஸ்டை உடனடியாகப் பரிசீலனைசெய்த பிறகுதான் தேர்தல் நடத்தவேண்டும். ஆனால் அதைப் பிரசாரம் செய்ததாக வெளியாளனிலே சொல்லிக்கொண்டு அங்கே இருக்கின்ற மற்றக் கட்சிக்காரர்களுக்கு அதைக் கொடுக்காத நிலை இருக்கிறது என்று என்னிடத்திலே கூறினார்கள். அப்படிப்பட்ட துர்பாக்கியமான நிலைமை அங்கே இருக்கக்கூடாது. திண்டுக்கல்லுக்கு அமைச்சர்கள் எல்லாம் சென்றார்கள் என்று அறிந்தேன். மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அங்கே சென்றிருந்தார்கள். அங்கே பலருக்கும் அதிகமான அளவில் 250 ரூபாய் கடனைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். அப்படிக் கொடுப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இந்த நேரத்தில் அமைச்சர்கள் எல்லாம் அவசரம் அவசரமாகத் திண்டுக்கல்லுக்குச் சென்று எப்படியாவது கைப்பற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையிலே திட்டமிட்டிருப்பதாக அங்கே உள்ள தலைவர்களும் ஊழியர்களும் தெரிவித்தார்கள், அதோடு வன்முறை வெளியாட்டங்களை நடத்துவதற்கு

1973 மார்ச் 7] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசியல் தலைவர்கள்மீது எடுக்கப்பட்டு இருக்கிற கேஸ்களையெல்லாம் வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முன்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் செய்த ஒரு காரியத்தை நான் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர முற்படுகிறேன். இன்று துணைத்தலைவராக இருக்கிற மாண்புமிகு சிவிவாசன் அவர்களின் டிரேட் யூனியன் வேலைக்காக அவர்கள்மீது ஒரு வழக்கு தொடரப்பட்டது. அந்த வழக்கை கடைசியிலே மறைந்த முதலமைச்சர் திரு. சி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதேமாதிரிப் பெருந்தன்மையோடு இன்றைக்குப் பல அரசியல் தலைவர்களின்மீது போடப்பட்டிருக்கின்ற வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் பெறவேண்டும். தமிழகத்திலே ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற வகையிலே அதற்காக நாம் உழைக்கவேண்டுமென்ற என்னுடைய ஆலோசனையைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த எங்கள் கட்சி காரியதரிசியாக இருக்கிற திரு. திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகளை இந்த மன்றத்திலே கூறுவது கடமை என்று கருதுகிறேன். அது சம்பந்தமாகச் சில விவரங்களை இந்த அவைக்குத் தெரிவிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். 16-2-1973-ஆம் தேதியன்று திண்டிவனத்திலே ஒரு காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டம் நடந்தது. அது திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி அவர்கள் தலைமையிலே நடந்தது. அதிலே சில நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. அந்தக் கூட்டம் சம்பந்தமாக பலத்த கேரஸில் பத்திரம் என்று இருக்கிறது. அங்கே அ.தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த தங்கவேலு என்ற பெரியவருக்கும் இந்த ஆளுங்கட்சிக்கும் வேறு பாடு இருக்கிறது, அதற்குள்ளே நான் புக விரும்பவில்லை. அந்தக் கூட்டத்திலே ஒருசில அமளியை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த அமளியை அந்தக் கூட்டத்தில் உள்ளவர்கள் தடுத்தார்கள். உடனே போலீஸார் தலையிட்டு தடியடி நடத்தி யிருக்கிறார்கள். யார் அமளி செய்தார்களோ அவர்கள்மீது தடியடி நடத்தாமல் யார் கூட்டத்திலே பங்குகொண்டார்களோ அவர்கள்மீது தடியடி நடத்தியிருக்கிறார்கள். பிறகு அதைப்பற்றி, கடுமையான போலீஸ் தாக்குதலைப்பற்றி, மேடையிலே திரு. திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி அவர்கள் அந்த மேடையிலே கண்டித்துப் பேசியதற்குப் பிறகு, அவர்கள் சென்றுவிட்டார்கள். அதைப் பற்றி டெலிபோன் மூலமாக தகவல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். . .

திரு. ஜி. ராஜாராம்: தலைவர் அவர்களே, திண்டிவனத்திலே நடந்தது பற்றிப் பேசுகிறார்கள். . .

[1973 மார்ச் 7]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் தங்களைப்பற்றி எதையும் தெரிவிக்கவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலே அதைப்பற்றி தெரிவிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். தங்களிடத்திலே அதைப்பற்றிய விவரம் இருந்தால் முதலமைச்சரிடத்திலே தெரிவிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அதுபற்றிய வழக்கு கோர்ட்டிலே இருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அது சப்ஜூடிஸ் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் ஒரு வழக்கறிஞன் என்ற முறையிலே எப்படிச் சம்பிரதாயப் படி பேசவேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியும், அதைத் தெரிந்து கொண்டோன் பேசுகிறேன். டேலிபோனில் என்னபேசப்பட்டது என்பதைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள், ஒரு ஜி. பி. எஸ்., அதிகாரி இருக்கிறாராம். என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள், நான் மத்திய அரசுக்குப் போகத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொன்னதாக எனக்கு ஆதாரப் பூர்வமாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஒரு வழக்கைப் பதிவுசெய்து இருக்கிறார்கள், அந்த வழக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. திரு திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஆட்களையெல்லாம் தூண்டிவிட்டு அடிப்பதற்கு முன்னந்தார்கள் என்று 307 வது பிரிவிலே வழக்கு ஒன்றைப் பதிவுசெய்திருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களை அடிக்க. . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : போலீஸ்காரர்கள் அங்கே இராமமூர்த்திக்கு வேண்டியவர்கள்தான். அவர்களை மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் மாற்றி விடலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அதிகாரம் உங்கள் கையிலே இருக்கிறது. திண்டிவனம் இராமமூர்த்திக்கு வேண்டியவர்கள் என்று சொல்வதில் நியாயமில்லை. அவர் எங்களுடைய கட்சிக்காரராக இருக்கிறார், எங்கள் கட்சி சாரிய தரிசியாக. . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இப்பொழுது அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திண்டிவனத்திலே ஏற்பட்ட தகராறு ஆளுங்கட்சிக்கும் அங்கேயுள்ள பழைய காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு அல்ல. பழைய காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் அங்கேயுள்ள அ.தி.மு.க. கட்சிக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு. அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எந்த விதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. அந்தத்தகராறிலே இராமமூர்த்திக்கும்

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போலீஸுக்கும் இடையே இருந்த தவறான போக்கினாலே அந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மேற்கொண்டு தகவல் அதைப்பற்றி இருந்தால் அதைப்பற்றித் தெரிவித்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத் திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே மோதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது, போலீசார் கடுமையான லத்தி சார்ஜ் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்வதற்கு இராமமூர்த்தினமீது பொய்வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாகப் பலரும் கையெழுத்துப்போட்டு கொடுக்கப்பட்ட மனு என்னிடத்திலே இருக்கிறது. நான் முதலமைச்சர் கையிலே கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். இந்த மாதிரியான விஷயங்கள் பல இடங்களிலே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

பட்டுக்கோட்டையிலே நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றிக் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். பட்டுக்கோட்டையிலே நடந்த நிகழ்ச்சி பலரும் கண்டிக்கத்தக்க தகவல் என்பது எனக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 17-2-1973 ஆம் தேதியன்று அங்கே ஒரு கூட்டத்திலே பேசுவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அதை எதிர்த்து அ.தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்தவர்கள் கறுப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தத் திட்டமிட்டு கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடந்தது. அதற்குப் பிறகு நடந்த சம்பவம்தான் வேதனை தாக்கூடிய சம்பவமாக நாங்கள் எல்லாம் வருந்தக்கூடிய சம்பவமாக இருக்கிறது. அன்றைய தினம் இந்த மாதிரியான மோதல்கள் எல்லாம் ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதைச் சரக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். லாரிகளிலே பல பகுதிகளிலேயிருந்தும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஊழியர்களும், தொண்டர்களும் அங்கு சாரி சாரியாக வந்து சுமார் 50 லாரிகளுக்கு மேல் வந்திருந்தார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்கள் என்னவென்றால், அதில் பலரும் ஆயுதங்களையும், கம்புகளையும், கற்களையும் வைத்திருந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதையெல்லாம் நான் நேரிலே கேட்டு அங்குள்ள பெரியவர்கள் தந்த தகவல்களின் பேரிலேதான் கூறுகிறேன்.

இதிலே முதலமைச்சரவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு போலீஸ் காரர்கள் கடமைப்பட்டவர்கள். நிச்சயமாகப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியதுதான். அதைப்பற்றி யாருக்கும் எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதமும் இடையாது. ஆனால் முதலமைச்சரவர்கள் வந்து சென்றதற்குப் பிறகு நடந்த நிகழ்ச்சிகள்தான் கண்டிக்கத்தக்க விதத்தில் பல காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பல இடங்களில் வீடுகளில் புகுந்து அத்துமீறி நடந்துகொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். தி.மு.க.விற்கும் அ.தி.மு.க.விற்கும்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 மார்ச் 7]

நடந்த இந்த மோதலில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த பல ஊழியர்கள் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் எங்கள் கட்சி ஆதரவாளர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் இதைத்தான் நான் கடுமையாகக் கண்டிக்கிறேன். இன்றைக்குத் தமிழகத் திலே இருக்கின்ற அரசியல் சூழ்நிலையில் வன்முறையைத் தூண்டிவிடுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலிருந்தால் எந்த அரசியல் கட்சியும் நியாயமாகச் செயல்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்காது என்று சொல்வ நற்காகத்தான் நான் இதைக் கூறுகிறேன்.

தஞ்சாவூர் ரோட்டில் 13-வது வார்டு, புட்டுக்கோட்டையில், கேசவன் என்பவர் தச்சப்பட்டறையிலே வேலை செய்பவர். அவரது மண்டையிலே இரத்தம் சொட்டச்சொட்ட அடித்து இன்றைக்கும் காயம் ஆறாத நிலையில் இருக்கிறார். நான் நேற்று நேரிடையாகப் பார்த்து சந்தித்துவிட்டு வந்தேன். அதைப்போலவே அதற்கு அருகில் ஒரு டிக்கடையில் வேலை பார்ப்பவர்களை அடித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பல விவரங்களெல்லாம் வைத்திருக்கிறேன். கார்த்திகேயன் என்பவர் 17 வயது, செல்வராஜ் என்பவர் 16 வயது இவர்கள் 12 அடித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் எந்தவிதமான குற்றமும் செய்ய வில்லை. கலவரம் நடந்த இடத்திலிருந்து அவர்கள் இருக்கின்ற இடம் வேரு அப்பால் இருக்கிறது. இரும்புத் தொப்பி வைந்த போலீஸ்காரர்களும், முண்டாசு வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களும் தாக்கினார்கள் என்று சொல்லப்படு கிறது.

போலீஸ்காரர்கள் அடித்திருந்தால் அவர்கள் சட்டம், ஒழுங்கைப் பராமரிப் பதற்குக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்று நினைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் இம் மாதிரி தனி துறையாக இயங்கி, ஒருசில நபர்கள் போலீஸ் வேடத்தில் வந்து தாக்கியிருந்தால் அது தமிழகத்தில் அராஜகத்தைத் தூண்டிவிடுவதற்குத்தான் உடந்தையாக இருக்கும். துரைமாணிக்கம் என்ற எங்கள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர், சிவாஜி மன்றத் தலைவர், அவருடைய சைக்கிளை அருகில் உள்ள கிணற்றில் போட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய சைக்கிளைப் பூட்டி வைத்திருந் தார்கள். அந்த சைக்கிள் என்ன குற்றம் செய்ததோ, என்ன பாவம் செய் ததோ தெரியவில்லை. இம்மாதிரி முறையில் விரும்பத் தகாத காரியங்கள் நடந் திருக்கின்றன.

அதேபோன்று ரிக்ஷா ஓட்டிச் சென்றவருடைய ரிக்ஷாவை போலீஸ் வேனில் வந்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆட்களின் மண்டைகளை உடைத்தது போதாது என்று நினைத்தோ என்னவோ தெரியவில்லை. இம்மாதிரியான விரும் பத் தகாத காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி பலயிடங்களிலும், ஒரு தாயைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையார், இரத்தினத்தம்மாள்,

1973 மார்ச் 7]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அவர் வைகூரி கண்டு பிடித்த படுக்கையாக இருப்பவர் அவருடைய மண்டையிலே, தோளிலையெல்லாம் அடித்திருக்கிறார்கள். நான் தேரிடையாகவே அவர்களைப் பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன். அந்தக் காயங்களில் வடுக்கள் இப்பொழுதும் தெரிகின்றன.

இம்மாதிரியாக சிறிய குடிசைகளிலே வாழுகின்ற இந்தப் பெண்மணியை அடித்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி சாக்கு தைத்துக்கொண்டிருக்கும் மொய்தின் என்பவரையும், ஷேக்பாய் என்ற 60 வயது ஆன சாக்கு தைப்பவரையும் அடித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நிரம்பப்பட்டியல் இருக்கிறது. பல இடங்களிலும் இம்மாதிரியாக அத்துமீறல்கள் நடந்திருக்கின்றன. இம்மாதிரி அடக்குமுறைகள் நடந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, அண்ணா நிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் வேண்டுமென்றே கலகம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுப் போராட்டம் நடத்துகின்ற சமயத்தில் அவர்களுடைய கட்சித் தொண்டர்கள் ஏன் அங்கே செல்ல வேண்டும்? அப்படிச் செல்வதனால்தானே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, அவர்களுடைய கட்சித் தொண்டர்கள் அவர்களது நிலையிலிருந்து பிரிந்து வேறொரு பக்கத்தில் இருக்கச் சொல்வார்களா? இனிமேலாவது சொல்வார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, மீட்டிங்கிலே வைத்து அடித்தால் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் என்முறை எப்படி நடத்தது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய வீடுகளிலே, குடிசைகளிலே இம்மாதிரி புகுந்து தாக்கி அடித்திருக்கிறார்கள். இதைக்கூட நீங்கள் நியாயம் என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆகவே, நான் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் சொல்லவில்லை.

அதற்குப்பிறகு பலயிடங்களிலே அத்துமீறல்கள் நடந்திருக்கின்றன. நடனம் செட்டியார் என்பவருடைய அரிசி ஆலைக்குப் பக்கத்திலே சென்றவர்களை விரட்டி விரட்டி அடித்திருக்கிறார்கள். ஆலைக்குள்ளே சென்று அடித்திருக்கிறார்கள். பலயிடங்களிலும் இம்மாதிரி அத்துமீறிய செயல்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதைப்பொறுத்தவரையிலே கேஸ்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். இனிமேல் எத்தனைபேர் மீது கேஸ்களைப் போடுவார்கள் என்ற விவரம் தெரியவில்லை. இம்மாதிரியான காரியங்கள் நீடித்தால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் நான் இந்தப் பிரச்சினையை இங்கே கூறுவதற்கு முற்பட்டேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 7]

அடுத்து இன்னொரு விஷயத்தைக் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இதை என்னைப்பொறுத்தவரையில் ஒரு தன்னிலை விளக்கமாகக் கூறிக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய என்னுடைய நண்பர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் நாகர்கோயிலுக்கு விஜயம் செய்தார்கள் அண்மையிலே. அப்பொழுது அவர்கள் பேசியதாகப் பத்திரிகைகளிலே சில குறிப்புகளைப் படித்தேன். அதையெல்லாம் பார்த்த எனக்கு மிகுந்த வேதனையாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், நாணம், மேலவை உறுப்பினர் திரு. வில்சன் அப்போலன் அவர்களும், காங்கிரஸ் கவுன்சிலரும், வேறு சிலருமாக 50 பேர்கள் குடிநீர்ப் பிரச்சினைக்காக உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். அதுமுடிந்து, வந்தபொழுது அவர்களோடு நாங்கள் தொடர்பு கொள்ளவில்லை என்றும், அவர்களுக்கு இந்தப் பிரச்சினையைத் தெரிவிக்கவில்லை என்னும் கருத்தை அங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வந்தபொழுது என்ன நிலையென்றால், முனிசிபாலிட்டியிலே நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன் உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த நகரசபைத் தலைவர்கள் ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“ நிகழும் 19—2—1973 திங்கள் சிழமையன்று மாலை 5-30 மணி அளவில், தமிழ் நாடு குடிநீர் மற்றும் வடிகால் வாரியத் தலைவர் திரு. மி. கு. செ. கந்தப்பன், M.A., M.L.A. அவர்கள் நமது நகர்மன்றத்திற்கு வருகை தருவதுடன், இந்நகர் குடிநீர் அபிவிருத்தி திட்டம் குறித்து பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தவும் இசைந்துள்ளார். எனவே அல்வேலையில் மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தவறாமல் வருகை தர, அன்புடன் வேண்டுகிறேன் ” என்ற அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அனால் அங்கு உறுப்பினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்கவில்லை. ஆனால் நேர்மாறாக திரு. கந்தப்பன் அவர்கள், அரசியல் லாபத்திற்காக இந்தக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை அரசியல் பிரச்சினையாகக் காட்டி உண்ணாவிரதம் இருந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஒருநாள் அடையாள உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். ஏனென்றால், அந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசாங்கம் பாராமுகமாக இருந்தது. ஏன் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால், நகரசபைத் தலைவரும் பலமுறை நமது முதலமைச்சர் அவர்களையும், நமது வாட்டர் போர்ட் சேர்மன் திரு. கந்தப்பன் அவர்களையும் சந்திக்க வேண்டுமென்று கடிதம் எழுதினார்கள். அதுபற்றி எனக்கு நேரிடையாகத் தெரியும். அதை ஒருவேளை மறுக்கலாம். அம்மாதிரி தொடர்பு கொள்ள முயற்சித்தபொழுதும் அதற்கு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பதிலும் கிடைக்கவில்லை. கடைசியாக நாங்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்த நிலை ஏற்பட்டதால், அந்த அதிகாரிகள் வந்தார்கள், அதற்குப்பிறகு தலைவரவர்களும் வந்தார்கள். ஆகவே நான்

1973 மார்ச் 7]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஏதோ அரசியல் லாபத்திற்காகச் சந்திக்கவில்லை என்று கூறியதாகப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தேன். நீங்கள் உங்களுடைய ப்ரோக்ராமம் அனுப்பியிருந்தால் நிச்சயமாக உங்களைக் கண்டு பேசியிருந்திருப்போம். அதுபற்றி ஒன்றும் தகவல் சொல்லாமல், ஏதோ உங்கள் கட்சிக்காரர்கள் சில தகவல்கள் தந்ததை வைத்துக் கொண்டு எங்களை இழித்தும் பழித்தும் பேசுவது நியாயமல்ல.

* திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவரவர்களே, தன்னிலை விளக்கமாக ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இழித்தும் பழித்துமோ, அல்லது அரசியல் நோக்கத்தோடு என்றோ பேசியதாகத் தவறான தகவல் அவர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். நாகர்கோவிலிலே தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறைக்காக உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகச் செய்தித் தாள்களின் வாயிலாக அறிந்தேன். நானே நகரசபைத் தலைவரோடு தொடர்பு கொண்டேன். அந்த நேரத்திலே கன்னியாகுமரிக்கு நான் செல்ல வேண்டிய நிகழ்ச்சி இருந்ததால், அங்குள்ள தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைப் பற்றி விவாதிக்கலாம் என்று சொன்னேன். அதையொட்டி நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதில் நானும் கலந்துகொண்டு, இருக்கின்ற நிலவரத்தைப்பற்றி, பொறியாளர்களோடு பேசி, அங்கே கவுன்சிலர்களிடத்திலே பேசும்பொழுது தண்ணீரிலே அரசியல் எழுத வேண்டாம் என்று பேசினேன். வேறு சில உறுப்பினர்களும் அதேபோல் பேசினார்கள். அதே கருத்தைப் பிரதிபலித்தார்கள். கடுமையான பற்றாக்குறை எதுவும் இல்லை என்பதை உணர்ந்தேன். நான், இருக்கின்ற ஏற்பாடுகளையும், அரசு செய்த முயற்சிகளையும் எடுத்துச் சொன்னேன். பத்திரிகைகளிலே என்ன வந்ததோ எனக்குத் தெரியாது. நிகழ்ச்சி முடிந்த பிறகு அங்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களும் வந்திருந்தார்கள். நிகழ்ச்சி முடிந்த பிறகு காங்கிரஸ் கவுன்சிலர் தன்னை அங்கே பேச விடவில்லை என்று நகரசபைத் தலைவரோடு குறைபட்டுக்கொண்டதாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள் என்னிடத்திலே சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் பின்னால் தெரிந்து கொண்டேன். செய்தி எடுகளில் என்ன வந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக அங்குள்ள பிரச்சினை பற்றித்தான் பேசினேனே தவிர, அரசியல் பற்றிப் பேசவில்லை என்பதைப் பணியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த விளக்கத்திலேயே குடிதண்ணீரினே அரசியலைப் புகுத்திவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த வண்ணம் பூசக் கூடிய அளவில் நாங்கள் நடந்து கொள்ளவில்லை. எங்களது கட்சியின் சார்பாக குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை சம்பந்தமாகத் தீர்வு ஏற்படும் என்று நினைத்தார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 7]

அங்கு தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இல்லையென்று வாட்டர் போர்டு சேர்மன் கூறினார்கள். நான் தைரியமாகச் சொல்வேன். நாங்கள் எல்லாம் டவுனில் இருப்பவர்கள். எங்களுக்குக் குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லை, குளிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லை. வேறு வசதிகளும் இல்லை. முன்பு திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் இருந்தபோது 1943-ல் திட்டம் தீட்டி 50,000 மக்கள் தொகைக்கு சிறிய திட்டம் தீட்டினார்கள். இதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நகராசபையில் இருந்து பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி ஒரு கோடி இருபத்தைந்து லட்சம் ரூபாய் கடனாக எஸ். ஐ. சி. ல் இருந்து பெற திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் இதுவரை கிளியரன்ஸ் கொடுக்கவில்லை, அனுமதி கொடுக்கவில்லை. குற்றஞ் சாட்டிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இப்போது அங்கு ஜனத்தொகை 1½ லட்சம். 50,000 பேருக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டத்தில் இன்று ஒன்றரை லட்சம் மக்கள் தண்ணீர் பெற வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் உங்களுடைய ஜில்லா கலெக்டரையே கேளுங்கள். அவருக்கு எத்தனை நாள் குடிதண்ணீர் கிடைக்கவில்லை; எவ்வளவு நாட்கள் போலீஸ் வானிலும், ஜீப்பிலும் தண்ணீர் கொண்டு போய் உபயோகித்தார்கள் என்பதை ஆதாரத்தோடு நிரூபிக்க முடியும். அதே மாதிரி மேட்டிப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் யாரும் தண்ணீர் பெற பெரும் சங்கடத்திற்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே நீங்கள் அரசியலைப் புகுத்த வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருப்பவர்கள் காங்கிரஸ் பேரில் பற்றும் பாசமும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள், தொன்றதொட்டு அப்படி இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் புறக்கணித்து வருகிறார்களோ என்று தோன்றுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நேற்றையதினத்தான் சொன்னேன். அப்போது அவர்கள் சபையில் இல்லை. தமிழ்நாட்டில் மற்றப் பகுதிகளைவிட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குத்தான் தனிச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையில் கூறினேன். மற்றப் பகுதிகளுக்குக் கொடுக்காத சலுகை, தனிச் சலுகை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குப் பட்டா கொடுப்பதில் அளித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: பட்டா கொடுப்பதில் திருவிதாங்கூரில் இருந்தபோது என்ன சட்டம் இருந்தது என்பது தெரியும். இன்று அநிலை மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பட்டா கொடுத்துவிடுவது மட்டும் அங்குள்ள பிரச்சினைகள் அந்தனைக்கும் பரிகாரம் ஆகாது. அதனால் அங்குள்ள பிரச்சினைகள் எல்லாம் பைசலாகிவிட்டது என்று நினைக்கவேண்டாம். 485 கோடி ரூபாய் இந்த அரசாங்கம் செலவழிக்கும்போது அந்த ஜில்லாவுக்கு 80

1973 மார்ச் 7]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கக்கூடாது? உங்களுடைய உறுப்பினர் ஒருவர் அந்த ஜில்லாவில் இருந்து வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார். ஒரு கோடி என்ன, ஐந்து கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்றாலும் அந்தத் தொகுதியிலே செல்வழி யங்கள், ஆட்சேபிக்க மாட்டோம், ஒத்துழைப்போம் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 16 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அண்ணா கலையாங்கமும், ஸ்டேடியமும் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதையும் மறந்து விட்டுப் பேசுகிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்தக் கலையாங்கத்தின் வரலாறுகள் எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். எப்படி வசூல் செய்தார்கள், இப்போது எப்படி வசூல் நடக்கிறது என்ற விவரங்களை எல்லாம், அந்தக் கிணறுகளை எல்லாம் இப்போது தோண்ட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்று மாவட்ட கலெக்டராக இருந்தவர் இதற்காக எப்படிப் பணம் பிரித்தார். ரேஷன் வியாபாரிகள், அப்காரி காண்டிளாக்டர்கள் ஆகியவர்களிடமிருந்தெல்லாம் எப்படி கசக்கிப் பிழிந்து வாங்கினார்கள் என்று நன்றாகத் தெரியும். அரசாங்கமே முழுப் பணத்தையும் போட்டுவிட்டால் ஒருவேளை வரவேற்க முடியும். ஆனால் முழுக்க முழுக்க அந்தப் பகுதியிலிருந்து கட்டாயத்தின் பேரில் வசூல் செய்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவாதத்திற்குரிய இந்த விஷயங்களை எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது கூற வேண்டாமென்று நினைத்தேன்.

பொதுவாக, இன்று வேதனைக்குரிய விஷயமாக இருப்பது என்னெவனற்கும் கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இந்த விவாதத்திலே பங்கு கொள்ளுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தாததாகும். அந்த வசூல் தத்தை தங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு வேளை கண்டிஷனல் பெய்ல் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் கூறினாலும் அவர்கள் குற்றம் செய்தார்கள் என்று சொன்னால் விசாரணை முடிந்த குற்றவாளி என்று சொன்னால் அந்தத் தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்ள அன்றைய தயங்கமாட்டார்கள். அவரை ஜாமீனில் விடுவதிலே அன்கண்டிஷனலாக விடுவதிலே அரசுக்கு ஆட்சேபணை இல்லையென்றால் நிச்சயமாக நீதிபதி அந்த மாதிரி கூறி இருக்க மாட்டார்கள். நான் வக்கீல் தொழிலிலே 28 ஆண்டுகளாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். பப்ளிக் ப்ராசிசியூட்டர் என்ற முறையில் கோர்ட்டில் சொல்லுவார்கள் என்பதெல்லாம் எங்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். விவாதத்திற்குரிய விஷயமாக, நீதிபதியைப் பற்றி, நீதிமன்றத்தைப் பற்றி

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 7]

விமர்சனம் செய்வதாக நினைக்க வேண்டியதில்லை. நீதிபதிகள் அரசாங்கத்தைப் பற்றியெல்லாம் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி நமது அரசாங்கத்தைப் பற்றியெல்லாம் குறை கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கும் காரியங்களைப் பற்றியெல்லாம் கூறுவதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஜட்ஜுகள் எப்படிப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்று மன்றத்தில் சொல்லக்கூடாது. பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் கண்டிஷனல் பெய்ல் வேண்டாமென்று சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுவதோ, ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருப்பதோ ஜட்ஜைப் பொறுத்தது. வேண்டுமானால் மீண்டும் ஹைகோர்ட்டில் மனுச் செய்யலாம். அதை வைத்துக் கொண்டு பெரிய வழக்கறிஞராக இருக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசுவது பொருந்தாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் பெய்லில் விடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கலாம் என்று சொன்னாலும் கூட ஜட்ஜைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லோருக்கும் தெரியும். அடிப்படை வழக்கு என்ன? அவர் என்ன கொடியா செய்து விட்டார்? மேடையிலே பேசினார். வெளியே வந்தால் விடனசையா டாம்பர் செய்து விடுவார்? குற்றமே இல்லாமல் ஒரு சட்டசபை அங்கத்தினருக்குக் கண்டிஷனல் பெய்ல் கொடுப்பது நியாயம் இல்லை என்று சொன்னால் அதிலே என்ன தவறு?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: அவர் பெரிய ஹைகோர்ட் வழக்கறிஞர். அவர் இப்படிப் பேசுவது சரியல்ல. 'வேலின் வார் அகென்ஸ்ட் கவர்ன்மெண்ட்' என்று பேசியிருக்கிறார். அரசாங்கத்திற்கு எதிராகச் சொன்னார். அவ்வாறு மேடையிலே சொன்னது எவ்வளவு பெரிய தவறு? அவரை வெளியே விட்டால் என்ன ஆபத்து வந்துவிடும் என்று ஒரு வழக்கறிஞர் கேட்பதா?

DR. H. V. HANDE: On a point of Order, Sir. It is not as if, as the hon. Member Mr. Krishnamoorthi alleges, Thiru R. Ponnappa Nadar is casting aspersion on the judiciary. What he is trying to point out is this. Just as Government had withdrawn a case previously, what is the difficulty for Government to withdraw the case against him now. That is the only question that I am trying to ask now.

(THIRU M. A. Latheef and Thiru K. Suppu rose.)

1973 மார்ச் 7]

THIRU M. A. LATHEEF: Dr. Hande is submitting to Government that they should instruct the Public Prosecutor to submit to unconditional bail or request the Court to accept the bail application. He says that such instructions should be given and if that is given, he has no objection. What I say is this. எந்தெந்த முறையில் இப்படி எல்லாம் செய்யப்படுகிறது? இதெல்லாம் எனக்கும் தெரியும். இப்படி நடப்பது தெரியும் என்று சொல்வதைப் பற்றித்தான் நான் கேட்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். நீதிமன்றத்தின்பேரில் ஆஸ்பர்ஷன் சொல்ல முடியாது. சட்டமன்றத்தில் இங்கு பேசியது பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர் அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். இராமநாதபுரம் பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டரும், உயர்நீதிமன்ற பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டரும் திரு.க. முன்னணித் தொண்டர்களாக இருந்தவர்கள். அவர்கள் நீங்கள் சொல்லுவதைப் புறக்கணித்துவிட மாட்டார்கள். 'நோ அப்ஜக்ஷன்' சொல்லியிருக்கலாம் என்பதுதான் எங்கள் வாதம்.

திரு. நா. விசாசாமி: திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் எதற்காகக் கைது செய்யப்பட்டார் என்பதற்கான காரணங்கள் கோர்ட்டில் இருக்கின்றன. 'அவர் என்ன கொலையா செய்து விட்டார்?' என்று அம்மையார் கேட்கிறார். முதலமைச்சரைப் பார்த்து எப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைப் பேசினார் என்பது தெரியும். திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கொலையா செய்து விட்டார் என்று பேசுவது கொலை செய்யத் தூண்டுவது போல் இருக்கிறது. இது முறைதானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதுவே முதலில் முறையல்ல.

THIRU N. GANAPATHY: Sir, during this debate, the duties of the Public Prosecutor has been questioned. I have been a Public Prosecutor. A Public Prosecutor is an advocate and an officer of the Court. He is not bound to take the instructions of his client. He acts fairly and freely. We are not to dictate terms to the Public Prosecutor and he is also not bound to take it and obey the Government.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: You are an active member of the Ruling Party and naturally we consider you will act only for the party.

THIRU N. GANAPATHY: I have been a Public Prosecutor and the hon. Member has never appeared in my court.

பி.ப.
12-30

[1973 மார்ச் 7]

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, he is an officer of the Court and not an officer of the D.M.K. The member's remarks about the Public Prosecutor should be expunged.

MR. DEPUTY SPEAKER. The point raised by the hon. Member was that since he is an officer of the Government, Government should have instructed.

(Thiru Latheef stood in his seat.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. சுப்பு அவர்களுக்கு மாத்திரம் நான் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உறுப்பினராக இருந்தவர்கள் பப்ளிக் பிராஸிக்யூட்டராக ஆகிவிட்டார் என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருந்திருந்தால் கூட மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் எப்படி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து ராஜினாமா செய்துவிட்டாரோ (பலத்த ஆரவாரம்) அப்படித்தான் ஆகியிருப்பார்கள்.

திரு. க. சுப்பு: மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் அட்வகேட் ஜெனரலான வுடன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார், அது வேறு விவகாரம். உங்கள் கட்சியில் மாவட்டச் செயலாளராக இருந்தவர் அவர் தேர்தலில் தோல்வியுற்றபோது இப்படி போட்டார்கள், ஆறுதலுக்காக போட்டதற்காக வரவேற்கிறேன். மாவட்டச் செயலாளராக இருந்தவரை அப்படி தோல்வி புற்றதற்காகப் போட்டதை வரவேற்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உண்மையைப் புரிந்து கொண்டேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருக்கும்போதே போட்டிருக்கிறார்கள், அதற்குப் பிறகு தான் அவர் நீக்கப்பட்டார் என்பது சுப்பு அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து தெரிகிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருக்கும்போதே போட்டிருக்கிறார். பிறகு நீக்கப்பட்டார். இங்கு அப்படி அல்ல. அவர் கட்சியிலிருந்து விலகி பிறகு இங்கு போடப்பட்டார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சபையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டாம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: There has been a spate of questions regarding this. My only point is this. The prosecution should not end in persecution. That is the only point. I do not want to reply to the other points which have been raised.

1973 மார்ச் 7]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

தலைவர் அவர்களே, இறுதியாக இன்னொரு விஷயத்தைக் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன். அதாவது, இது உபரி பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது. விற்பனை வரியில் இருந்து அதிகப் பணம் நம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கிறது. சென்ற பட்ஜெட்டில் ஒரு மேல் வரி—சர்சார்ஜ் ஆன் சேல்ஸ் டாக்ஸ்—போட்டார்கள். இந்த மேல் வரியையாவது ஏன் அரசாங்கம் எடுத்துவிடக்கூடாது? மத்திய பாராளுமன்றத்தில் பல வரிகளைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். ரெஃப்ரூஜ்ஸ்க்காக வேண்டி பல வரிகள் போடப்பட்டிருந்தன, அவைகள் எல்லாம் இன்று எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நமது அரசாங்கம் ஸ்டாம்பு கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறது. மேல் வரியையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. விற்பனை வரியை படிப்படியாக உயர்த்தியிருக்கிறது. ஆனால் சாதனை என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் போட்டிருந்த படி அரிசித் திட்டத்தை 82-வது விதிப்படி ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட் கொண்டுவந்து இப்போது எமாஜன்சியாக இருப்பதால் அதை வாபஸ் பெற்று விட்டோம் என்று அது முடங்கலாக இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடும்.

இன்றுள்ள நிலைமையில் வாடி வதங்கிக் கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யக்கூடிய அளவில் ஏதாவது செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த விற்பனை வரியினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள் தான். இது ஒரு இண்டைரக்ட் டாக்ஸ் என்ற முறையில் இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். ஏப்ரல் 1-ம் தேதியில் இருந்து இந்தமாதிரியான விலக்கை அமல் செய்வதற்கு நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை செய்யவேண்டும். சில பண்டங்களின் மீது போடப்பட்டு இதுவிலிருந்து வரும் வரி ஒரு கோடிச் சில்லறை என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் விவரங்கள் இப்போது என் கைவசம் இல்லை. அதை எடுத்துவிட்டால் பற்றாக்குறை இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் மக்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். இப்போதுள்ள மின்சாரப் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கும் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் இன்றுள்ள அதிகாரிகளை வேண்டுமானால் அவர்களை மாற்றி, அவர்களின் பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்காமல் செய்வது பொருத்தமாகவருக்கும். ஏனெனில் ஒரு அதிகாரி நீண்ட நெடுங்காலமாக அந்தப் பதவியில் இருந்தால் புளித்துப் போகும். பழகப் பழக பாலும் புளிக்கும் என்று சொல்லும் முறையில் அந்த அதிகாரிகளுக்கு வேலை செய்வதில் சுறுசுறுப்பு இருக்காது. இது மின்சார வாரியத்திலும் புகுந்திருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இதை வாரியத்தில் புக விடக் கூடாது என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1973 மார்ச் 7]

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பற்றி இங்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிப்பதற்குத் திட்டங்கள் எல்லாம் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை மிகக் கடுமையான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை கௌரவப் பிரச்சினையாக அணுகாமல் இருக்கும்படி மறுமுறையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் சார்பாகவும், படிக்கிற மாணவர்கள் சார்பாகவும், படிக்கிற மாணவர்கள் வாழ்வு பாழடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு அருகாமையில் வரப்போகிறது. ஆதலால் இதற்கு எப்படியாவது ஒரு முடிவு காணவேண்டும். அவர்கள் சொல்கிற வாதங்களை எல்லாம் நியாய உணர்வோடு, நல்ல பரிவோடு கவனிக்க வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன். இன்னும் பல குறைகள் எல்லாம் உள்ளன. ஹௌஸிங்கில் என்னென்ன காரியங்கள் செய்யவேண்டும்—வாரியம் அமைக்க வேண்டாம் என்று எங்கள் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த வாதங்களையெல்லாம் நானும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரி இப்பட்டஜட்டில் பல ஓட்டை உடைசல்கள் இருக்கின்றன. ஆதலால் இது சாதாரண மக்களின் பட்டஜட் அல்லது ஏதோ சாமான்யர்களின் பட்டஜட் அல்ல என்ற முறையில் இந்த பட்டஜட்டை நாங்கள் எல்லாம் ஏற்பதற்குத் தயாராக இல்லை என்று கூறி இத்துடன் என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை மீது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் உட்பட 81 உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 175 திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களில் 38 உறுப்பினர்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்லாத மற்றக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த 58 உறுப்பினர்களில் 43 உறுப்பினர்களும் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு அறிய கருத்துக்கள் பலவற்றை அவரவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கட்சிகளின் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப இங்கு விளக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களில் சாதகமான கருத்துக்கள், பாதகமான கருத்துக்கள் எவை இருந்தாலும் அவைகள் அனைத்தும் இந்த ஆட்சிச் சக்கரம் நல்லமுறையில் சுழல்வதற்குப் பயன்படும் என்ற வகையில் கருத்து அறிவித்த எல்லாக் கட்சிகளினுடைய உறுப்பினர்களுக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வழக்கமாக ஆளுநரின் உரையின்மீது நடைபெறுகிற விவாதம் ஆளும் கட்சி உறுப்பினரால் பாராட்டுத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பெற்று அதற்குப்

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பிறகு விவாதம் தொடங்கும். முதல் அமைச்சருடைய அல்லது நிதி அமைச்சருடைய நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது தொடங்குகிற விவாதம் வழக்கமாக எதிர்க்கட்சி முதலில் எதிர்த்துப் பேசி பிறகு விவாதம் தொடங்கும். ஆனால் முதல் தடவையாக என்று நான் கருதுகிறேன், இந்த மாமன்றத்தில் ஆளும் கட்சியின் சார்பிலும் தொடங்கப் பெருமல் மாபுவழி எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலும் தொடங்கப் பெருமல் தோழமைக் கட்சியின் சார்பில் இந்த விவாதம் தொடங்கப்பெற்று ஆக ஆரம்பத்திலேயே இதற்கு எதிர்ப்பு இல்லை என்கிற அளவில் இந்த விவாதம் தொடங்கியிருப்பதைக் காண நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி படைக்கிறேன். முஸ்லிம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வகாப் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்துப் பேசி நல் வாழ்த்துக்களைக் கூறி விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்தார்கள்.

இங்கு பேசிய கட்சித் தலைவர்களும், சில உறுப்பினர்களும், என்னுடைய அருமை நண்பரும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவருமான கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அவர்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முடியாமல் தடுக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்ற கருத்தினை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் பேசியபோது, எனக்கு அது புரிந்தது. சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பில் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் பேசியபோது அது எனக்குப் புரிந்தது. ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் பேசியபோதும் அது எனக்குப் புரிந்தது. ஆனால் பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் வேற சிலரும் பேசிய நேரத்தில் எனக்கு அது புரியவில்லை. ஏனெனில், இங்கே சுதந்திராக் கட்சியோ, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ அல்லது ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியோ தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஆட்சிப் பொறுப்பை இது வரையில் ஏற்றுக்கொண்டு இருந்த கட்சிகள் அல்ல. ஆனால் நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சி தமிழ் நாட்டை 20 ஆண்டுகாலம் அரசோச்சிய கட்சியாகும். அந்தக் கட்சியின் சார்பில் நம்முடைய நிறுவன காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் என்னை 62 நாட்கள் பாளையங்கோட்டை சிறைச்சாலையில் பூட்டி வைத்து விட்டு இங்கே சட்டசபை நடத்துவதற்கு துணையாக இருந்தவர்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டு சென்னைச் சிறைச்சாலையில் இருந்தபோது அவர் தலைமைப் வகிக்கும் பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவிற்கு ஒரு நாள் வந்த அதன் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று, அந்தக் குழுவை நடத்தி வைக்க ஒரு நாள் விடுமுறை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

கேட்டபோது, அதற்காக வெளியே வந்து விட்டுப்போக அனுமதி கேட்ட போது, அதை மறுத்த அன்றைய பழைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய போக்குக்குத் துணையாக இருந்த திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அதைப் பற்றிப் பேசும்போது தான் எனக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது.

ஆனால், நடைபெற்று இருப்பது என்ன? திரு. தங்கமணி அவர்கள் மீது ஒரு வழக்கு. நான் அந்த வழக்கின் சாராம்சத்திற்குள்ளே துழைய விரும்ப வில்லை, அது நீதிமன்றத்தின் படிக்கட்டிற்கு சென்றுவிட்ட காரணத்தால். ஏன் அதை அரசு திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டது என்று ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். அது வேறு பிரச்சனை. ஆனால் அவருக்கு நீதிமன்றத்தில் தரப் பட்டிருக்கும் நிபந்தனை அவர் சென்னையில் தங்கியிருக்கலாம் என்பதுதான். சென்னையிலே தங்கியிருக்கலாம் என்று அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தத் தீர்ப்பு எப்படி சட்டசபைக்கு அவர் செல்லக்கூடாது என்று தடுக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. சென்னையில்தான் சட்டசபை நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. முன்பு ஒரு காலத்தில் நடந்தது போல் உதகமண்டத்தில் சட்டசபை நடந்து, சென்னையில் திரு. தங்கமணி அவர்கள் தங்கியிருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், “ஐயோ! சட்டசபைக்கு அவர் வர முடியாமல் தடுத்து விட்டார்களே” என்று ஆதங்கப்பட நியாயம் இருக்க முடியும். சென்னையில் சட்ட மன்றம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. நம்முடைய நண்பர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் நேற்றே அதற்கு முதல் நாளோ என்று கருது கிறேன்—இன்று படித்துக் காட்டிய நண்பர் தங்கமணி அவர்களின் கடிதத்தை என்னிடம் காட்டி அவர் சட்ட சபைக்கு வருவதற்கு விரும்புகிறாரே, ஏன், அவர் ஜாமீன் கோரினால் விட்டுவிடக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். நான் உடனே அவரிடத்தில் சொன்னேன், அது என் கையில் இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். “அது நீதிமன்றத்தில் இருக்கும் விஷயம். ஆனால், நான் உங்களுக்கு ஒரு செய்தி சொல்கிறேன். அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கும் தீர்ப்பில், அவர் சென்னையில் தங்கியிருக்கலாம் என்று இருக்கிறது. சட்டசபை நடவடிக்கைகளுக்கு வர எந்தத் தடையிலை” என்று சொன்னேன். ஒகோ அப்படியா என்று கேட்டுக் கொண்டார். ஆறுதல் பெற்றுச் சென்றார். இங்கே பேசுகிறபோது அவர் அப்படித்தான் பேச வேண்டும், பேசினார். ஆனால் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்டக் கருத்துக்களை அதிலும் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னபோது நான் உள்ளபடியே வியப்பு அடைந்தேன்.

இப்போதும் நாட்கள் ஒன்றும் ஆகிவிடவில்லை. இந்த மாமன்றம் இந்த மாதம் இறுதி வரையிலும், அதைத் தாண்டி ஏப்ரல் திங்கள் முதல் வாரம்

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வரையிலும் கூட நடைபெறக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதிலே கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினை திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பெறமுடியும்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் நான் கோட்டுக் காட்டி இருக்கின்ற ஒரு முக்கியமான விஷயத்தில் கொஞ்சம் கருத்து வேறுபாடு கொண்டார்கள். குறிப்பாக திரு. சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்களும், வேறு சில உறுப்பினர்களும் நிதி ஆணைக் குழு தலையாய இடத்தை மாநிலங்களுக்கு நிதி வழங்குவதில் பெற வேண்டுமென்று நான் சுட்டிக் காட்டி இருக்கின்ற கருத்துக்களை அவர்கள் தங்களுக்கு இருக்கின்ற வேறு பாட்டுக் கருத்தின் மூலமாக மறந்துரைத்தார்கள். திரு. சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்கள் நிதி ஆணைக்குழு மூலமாக மாநிலங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒரு சரியான கொள்கையாக எனக்குத் தெரியவில்லை என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லும் விளக்கம் எல்லாம், மாநில அரசுகள் மத்திய அரசிடமிருந்து நிதி பெற வழி வகுப்பதில் நிதி ஆணைக்குழுவே தலையாய இடம் பெறவேண்டுமென்றுதான் நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேனே அல்லாமல், திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவுகளை நிதி ஆணைக்குழுவே கணக்கிலே எடுத்து பரிந்துரைக்க வேண்டும் என்பதும், நிதி ஆணைக்குழுவின் கொள்கைக்கு ஏற்ப ஆண்டுக்கு ஆண்டு திட்டங்களுக்காக மாநிலங்களுக்கு உதவி அளிப்பதில் திட்டக்குழுவிற்குப் பொறுப்பு கொடுக்கலாம் என்பதும் நம்முடைய கருத்தாகும். அதைத்தான் இந்த அறிக்கையில் நான் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். நிதி ஒதுக்குவதில் திட்டக்குழுவிற்கு எந்தவிதமான பங்கும் இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய வாதமல்ல.

மத்திய வரிகளில் மாநில அரசின் பங்கு, நிதி ஆணைக்குழு கொடுக்கும் துண்டு மானியங்கள் இப்போதுள்ள நிலைமைகளில் நிதி ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைப்படி கொடுக்கப்படுகின்றன. அது அப்படியே இருக்கவேண்டுமென்று நாம் கூறுகிறோம். இவைகளை மாநில அரசு தன்னுடைய விருப்பப்படி செலவு செய்வதற்கான உரிமை பெற்ற அரசாக இருக்கிறது. ஆனால் திட்டக் குழு மாநில திட்டச் செலவுகளுக்கு என்று ஒதுக்கும் தொகையில்—அதை அனைவரும் அறிந்துகொள்வது நலம் என்று கருதுகிறேன்—திட்டக்குழு மாநிலங்களுடைய திட்டச் செலவுக்காக ஒதுக்குகின்ற தொகையில் உதவியாகத் தருவது, கடன் உதவியாகத் தருவது, 70 சதவீதம், மானியமாகத் தருவது 30 சதவீதம்தான் என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அதிலே நான் சொல்வது இந்த உதவி மானியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நிதி ஆணைக் குழுவின் பொதுவான பரிந்துரைப்படி, திட்டக் குழு மாநிலங்களுக்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

கொடுக்கவேண்டுமென்பதும், மத்திய நிர்வாக சீரமைப்புக் குழுவின் கருத்தும் இதுவாகத்தான் இருக்கிறது என்பதாகும். திட்டக் கடன் உதவி, பெரிய குறிப்பிட்ட திட்டப்பணிகளுக்கு கடன் அளிப்பதற்கு அனைத்து இந்திய கடன் நிறுவனம் ஒன்று ஏற்படுத்தி, அதிலே மாநிலங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது இந்த அரசினுடைய கருத்தாகும்.

மத்திய அரசின் சார்பில் மாநிலம் நடத்தும் பணிகள் உதவி (சென்டிஸி ஸ்பான்சர்ட் ஸ்கீம்ஸ்) மத்திய அரசின் பல துறைகள் தொடங்கும் திட்டங்களை மாநிலத்தில் மாநில அரசு நடத்துவதற்கு உதவி ஆகியவைகளை எல்லாம் நிதி ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைக்கு உட்படுத்தவேண்டும் என்றுதான் சொல்லி இருக்கிறோமேயல்லாமல் எல்லாவற்றையும் நிதி ஆணைக்குழுதான் வழங்க வேண்டும், திட்டக்குழுவே அந்தப் பணியைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் குறிப்பிடவில்லை.

இந்த நிதியிலே அறிக்கையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சில சந்தேகங்களை தங்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டார்கள். திருமதி அனந்தநாயகி அமைமையார் அவர்கள் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். “பொதுச் சுகாதாரம் என்பதின் கீழ் வரவு செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு 12.45 கோடி ரூபாய், திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில் இதற்கான செலவு 10.04 கோடி ரூபாய் என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது, குறைந்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை அவர்கள் கவனிந்து எடுத்துக்காட்டியதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்கு நான் விளக்கம் அளிக்கக் கடிமைப்பட்டிருக்கிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 12.45 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டு இருப்பதில், குடும்ப நல திட்டத்திற்காக நிதி ஒதுக்கம் 3.86 கோடியாகும். இதை நீக்கி விட்டுப் பார்த்தால் 8.59 கோடி ரூபாய்தான் பொதுச் சுகாதாரத்திற்காக நிதி ஒதுக்கப் பட்டது. இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 10.04 கோடி ரூபாயில் இந்த குடும்ப நல திட்டத்திற்காகச் செலவு செய்யப்படுவது அதிலே சேரவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதே நேரத்தில் அடுத்தப் பக்கத்தில் பார்த்தால் குடும்ப நலத் திட்டத்திற்காக 6 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அது எப்படி வந்தது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். குடும்ப நலத் திட்டத்திற்காக 6 கோடி தனியாகப் போடப்பட்ட காரணத்தால் இதிலே அதைச் சேர்க்கவில்லை. பொதுச் சுகாதாரம் நிதி ஒதுக்கீடு 8.59 கோடி ரூபாய், திருத்த மதிப்பீடு 10.04 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து இருக்கிறது என்று

1973. மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாம் தெரிந்துகொள்ள முடியும். பொதுவாக மருத்துவம், மக்கள் நல்வாழ்வு, குடும்ப நலத் திட்டம் என்ற மூன்று துறைகளுக்கும் 1972-73 வரவு செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடு ரூ. 34.69 கோடி மொத்த மதிப்பீடு. திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு 38.9 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து இருக்கிறது. இது பட்ஜெட் மடையில்லா என்ற புத்தகத்தில் பார்த்தால் விளக்கமாகத் தெரியும்.

திரு. ஹாண்டே அவர்கள் இதே போன்று இன்றொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். வேளாண்மைக்காக செலவிடப்படும் திட்டத்தொகை குறைந்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். அதிலே இருப்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். 1972-73 வரவு செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு இதற்கு 619 லட்சம் ரூபாய், 1972-73 திருத்த மதிப்பீடு நிதி ஒதுக்கீடு 564 லட்சம் ரூபாய் என்று இருப்பதை அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். இதிலே திட்டச் செலவு, திட்டம் இல்லாத செலவுகள் என்று இரண்டு இருக்கின்றன. நாம் அந்தக் குழப்பம் நீக்கப்படுவேண்டுமென்று அடிக்கடி நிதி நிலை அறிக்கையில் பேசுகிற நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். திட்டச் செலவு, திட்டமில்லாத செலவு என்று இரண்டையும் சேர்த்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அடிக்கடி எடுத்துக் காட்டி வருகிறோம். ஆனால் இந்த ரூ. 619 லட்சத்தில் திட்டச் செலவு ரூ. 564 லட்சம். திட்டச் செலவு குறைந்து இருக்கிற அதே நேரத்தில் வேளாண்மைத் துறைக்கு திட்டம் இல்லாத செலவுகளின் மூலமாக நிறைய ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த 619 லட்சம் ரூபாய் திட்டச் செலவோடு 1972-73-ல் நிதி ஒதுக்கீடு 20.16 கோடி ரூபாய்தான். ஆனால் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு 24.18 கோடி ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆகவே, அது குறைந்து விடவில்லை. திட்டச் செலவு என்ற வகையில் பார்த்தால் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னது சரியாக வரும். ஆனால் திட்டச் செலவு, திட்டம் இல்லாத செலவு என்று இணைத்து பார்க்கிற நேரத்தில் பொதுவாக வேளாண்மைத் துறைக்கு நாம் செலவு செய்யும் பணம் எதுவும் குறைந்துவிடவில்லை என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. காசிராமன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இங்கு இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் சொன்னிருந்து பத்திரிகையில் வந்திருக்கின்ற காரணத்தினால் நான் அதற்குப் பதில் அளிக்கவேண்டிய கடமை உடையவனாக இருக்கிறேன். அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிய குறிப்பு, “1966-67-ல் நிலவரி, பாசன வரி, செஸ் வரி, விவசாய வருமான வரி இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து, இந்த அரசுக்கு இவைகளின் மூலம் மொத்தம் ரூ. 840 லட்சம் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு, அதே இனங்களில் இந்த அரசுக்குக் கிடைக்கும் தொகையும் ரூ. 840 லட்சம்தான். எனவே, இதில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

மாற்றம் இல்லை, எந்த வரியும் குறைக்கவில்லை, ஆகவே நில வரியைக் குறைத் தோம் என்று சொல்வது ஒரு மாயை 'மித்' என்று திரு. காசிராமன் அவர்கள் அன்றைக்கு குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு நான் விளக்கம் அளிக்க வேண்டுமானால், விவசாய வருமான வரியில் நாம் செய்திருக்கிற மாற்றங்களை மறந்து விடக்கூடாது. 5 ஏக்கர் வரையிலே நஞ்சைக்கும், புஞ்சை நிலத்திற்கும் அடிப்படை நிலத் தீர்வை இல்லை என்று நாம் அறிவித்துவிட்ட பிறகு, பணப் பயிர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிற வசதி படைத்த விவசாயிகளுக்கு விவசாய வருமான வரியை நாம் இங்கே உருவாக்கி அதன் மூலமாகக் கொஞ்சம் அதிகமான பணத்தையும் பெறுகிறோம். அதையும் நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வது மாத்திரம் போதாது. இந்த நிலவரியை வசூலிப்பது பொறுத்தமட்டில் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் எவ்வளவு கிடைக்கின்றது என்ற கணக்கைவிட, ஒவ்வொரு ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்கும் சராசரி எவ்வளவு கிடைத்திருக்கிறது என்பதைக் கணக்கிடவேண்டும். ஏனென்றால், சில ஆண்டுகளில் வரிவசூல் அல்லது தவணை என்கின்ற இவைகளெல்லாம் வந்து சேரும். ஆகவே, ஒரு ஐந்தாண்டுக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்து, சராசரி பார்த்தால், 1966-67 முடிய, திரு. காசிராமன் குறிப்பிட்டிக் காட்டிய 1966-67 முடிய உள்ள ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு நில வரியின் கீழ் சராசரி வருவாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 8 கோடி. அதே போல் 1973-74-ம் ஆண்டோடு முடிவடைகிற ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு சராசரி நில வரி வருவாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 6.3 கோடி. ஆகவே, ரூ. 2 கோடி அளவுக்கு குறைந்திருக்கிறது. அடிப்படை நில வரியை ரத்து செய்ததன் காரணமாக சாதாரண விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சலுகைகள் மூலம் பயன் கிடைத்திருக்கிறது. இன்னும் பேரகப் போக இந்த வரியின் மூலம் கிடைக்கின்ற தொகை குறையக்கூடுமே அல்லாமல், அதிகரிப்பதற்கு வாய்ப்பு வசதிகள் இல்லை என்பதனையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய பழைய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் பேசிய கம்பம் தொகுதியைச் சேர்ந்த திரு. கோபால் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். "1965-66-ல் தொழில் அபிவிருத்திக்காக ரூ. 6.56 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது, 1973-74-ல் ரூ. 4.48 கோடிதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பட்ஜெட் மெமொரான்டம் பக்கம் 37-ஐப் பார்ப்பார்களேயானால், ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ளலாம். எண் 35 "தொழில்கள்" என்ற தலைப்பில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 1965-66-ம் ஆண்டுக்கு ரூ. 6.56 கோடி ஆகும். வரும் ஆண்டில் அதே எண் 35-ல் "தொழில்கள்" என்ற தலைப்பில் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற தொகை ரூ. 7.50 கோடி ஆகும். தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கீழ் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை நான்கு கோரிக்கைகளின் கீழ் வருகிறது என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. சென்ற ஆண்டையும், அதற்கும் முந்தைய ஆண்டையும் பார்த்தால் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாகத் தான் இம்மாதிரி தனித் தனியாக கோரிக்கைகள் வைக்கப்படுகின்ற ஒரு முறையை நாம் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். இந்தக் கோரிக்கைகளையெல்லாம் சேர்த்துத்தான் 1965-66-ல் திரு. கோபால் அவர்கள் சொன்னதுபோல ரூ. 6.56 கோடி தொழிலுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. இதில் ஒரு கோரிக்கையை மாத்திரம் எடுத்துச் சொல்வது சரியல்ல. ஆனால் “டான்சி” நிறுவனத்திற்கு ரூ. 3.35 கோடி ஒதுக்கியதும் அடங்கியிருக்கிறது. இப்பொழுது டான்சி நிறுவனத்தின் மூலம் செலவழிக்கப்படுகின்ற தொகை ரூ. 7 கோடி, அதிலே இது அடங்காமல் தனியாக செலவழிக்கப்படுகிறது. இது மாநில நிதிநிலை அறிக்கையில் இப்பொழுது தொழில்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 7.5 கோடிக்கும் மேற்பட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே, இந்த இரண்டையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் 1965-66-ல் ரூ. 6.56 கோடி தொழில் வளர்ச்சிக்காக செலவிடப்பட்டது என்பதற்கு மாறாக, இப்பொழுது சுமார் ரூ. 15 கோடி அளவில் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற உண்மை புலனாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசினார்கள். அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கு சமர்ப்பிப்பதற்கு முதல் அமைச்சருக்கு உரிமையே கிடையாது என்று பேசினார்கள். நல்ல வேளையாக அப்படிப்பட்ட தகுதியற்ற ஒருவர் நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே வைத்த காரணத்தினால், அதிலே தான் பேச முடியாது என்று சொல்லிவிடாமல், என்பால் அன்பு வைத்து, அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தன்னுடைய ஆழ்ந்த கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னதற்கு, திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களின் மூலம் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். “1966-67-ம் ஆண்டில் ரூ. 194 கோடி வருமானம் இருந்தது மாநில அரசுக்கு. 1973-74-ல் ரூ. 465 கோடி வருமானம் மாநில அரசுக்கு என்று சொல்லிவிட்டு 465-லிருந்து 194-ஐக் கழித்தார்கள். கழித்து, ஆக 271 கோடி ரூபாய் வரி அதிகமாக மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது”. ஆக வருமானம் முழுவதையும் வரி என்று கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு ரூ. 465 கோடி வரி இப்பொழுது, 1966-67-ல் ரூ. 194 கோடி வரி, ஆக 465-ல் 194 போனால் ரூ. 271 கோடி என்று கணக்கிட்டு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இது சலபமான வாதம். “7-ம் 8-ம்—15” என்று சொல்கிறார்கள். நாம் அதை மறுக்கிறோம். “7-ம் 8-ம்—15 என்பதை எப்படி மறுக்கிறாய்” என்று கேட்கிறார்கள்.

நாம் சொல்வதெல்லாம் சந்தேகமின்றி 7-ம் 8-ம்—15-ம் தான். ஆனால் 7-ஐ நீங்கள் எப்படி கணக்கிடுகிறீர்கள் என்றால், 4-ம் 2-ம் -7 என்று கணக்கிட்டு, பிறகு 7-ம், 8-ம்—15 என்றுதான் சொல்கிறீர்கள் என்றுதான் பதில் அளிக்கிறோம். அந்த வகையில் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்ட ரூ. 194 கோடி மாநில அரசுக்கு வரி மூலமாக 1966-67-ல் வருமானம் வந்திருக்கிறது என்பது அதுவும் தவறு. 1973-74-ல் ரூ. 465 கோடி வரி மூலம் வந்தது என்பது அதுவும் தவறாகும். இந்த வருமானத்தில் பல இனங்கள் சேருகின்றன. 1966-67-ல் ரூ. 29 கோடியாக இருந்த மத்திய வரியின் பங்கு இப்பொழுது ரூ. 96 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அம்மையார் அவர்களுக்கு ரொம்ப சந்தோஷமாக இருக்கும். பாருங்கள், 1966-67-ல் மத்திய அரசு ரூ. 29 கோடி தான் கொடுத்தது, இப்பொழுது ரூ. 96 கோடி கொடுக்கிறது, இப்படிக் கொடுத்தும் கூட கருணாநிதி மாற்றந்தாய் மனப்பான்மை என்று சொல்கிறாரே, அது நியாயமா என்று கேட்பதற்கு அவர்களுக்கு மேடைக்கு ஒரு சரியான பாயிண்டு கிடைத்தது என்று கருதுகிறேன். ஆனால், நான் சொல்ல விருமபு வதெல்லாம் தமிழ்நாட்டிலும் சேர்த்து வசூல் பண்ணுகின்ற வரிப் பணத்தி லிருந்து தான் மத்திய அரசு பங்குத் தொகையை அளித்த வருகிறது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. மத்திய அரசின் மூலம் ரூ. 29 கோடி வந்த வரிப் பங்கு இப்பொழுது ரூ. 96 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. 1966-67-ல் ரூ. 23 கோடியாக இருந்த மத்திய அரசினுடைய உதவித்தொகை இப் பொழுது ரூ. 89 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் கழித்துப் பதாவது நான்-டாக்டர் ரெவின்யூ ரூ. 46 கோடியாக இருந்தது. அது இப் பொழுது ரூ. 54 கோடியாகியிருக்கிறது. 1966-67-ல் வரி தவிர்த்த வருமானம் பார்த்தால் 1966-67-ல் வரி ரூ. 194 கோடி அல்ல, வருமானம் ரூ. 194 கோடி. அதிலே வரி மாத்திரம் ரூ. 95 கோடிதான் 1966-67-ல் அதைப்போல கழித்துப் பார்த்தால் இப்பொழுது மாநில வரி ரூ. 225 கோடி. 1966-67-ல் ரூ. 95 கோடி வரி. இப்பொழுது மாநில வரி ரூ. 225 கோடி. இது எந்த புதிய வரிகளையும் தாங்க முடியாதவர்கள் மீது போட்டு உயர்ந்த வரி அல்ல என்பதையும் இந்த அவையிலே பல நேரங்களில் அமைச்சர்களும் நானும் எடுத்து விளக்கியிருக்கிறோம். பழைய வரிகளை சிறிது உயர்த்தியதாலும், சீமைப்பு கள் பலவற்றைச் செய்ததாலும், நாட்டில் நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி, பொருளாதார வளர்ச்சி இவைகளிலே நாம் உண்டாக்கிய முன்னேற் றங்களினாலும் ரூ. 95 கோடி எவ்வளவு அந்த வரி 7 ஆண்டு காலத்தில் ரூ. 225

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த 7 ஆண்டு காலத்தில் இவ்வளவு உயரலாமா? ஒரு நல்ல கேள்வி. ரூ. 95 கோடியாக இருந்த வரி 7 ஆண்டு காலத்தில் ரூ. 225 கோடியாக உயரலாமா என்பது நல்ல கேள்விதான். அதே நேரத்தில் 1967-க்கு முன்பு ஒரு ஏழு ஆண்டு காலம் நாம் பின்னோக்கிச் சென்று பார்க்கவேண்டும். 1967-க்கு ஏழு ஆண்டுக்கு முன்பு 1959-60-ல் ரூ. 39 கோடியாக இருந்த வரி, 1966-67-ல் ரூ. 95 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இது 2.46 மடங்கு அதிகம். 1959-60-ஐக் காட்டிலும் 1966-67-ல் உயர்ந்த வரி 2.45 மடங்கு அதிகம். அதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இந்த ஏழு ஆண்டு காலத்தில் 95 கோடி ரூபாயாக இருந்தது 236 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருப்பது 2.36 மடங்குதான் அதிகம் என்பதை நன்றாகப் புலப்படுத்தும். ஆகவே, முந்தைய ஏழாண்டு காலங்களிலே பார்க்கிறபோது, 2.45 மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இப்பொழுது ஏழாண்டு காலங்களிலே 2.36 மடங்குதான் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பி.ப.
1-30

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்த ஆறு ஏழு ஆண்டு காலங்களிலே—ஆறு ஆண்டு காலத்தைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்—1967-லிருந்து 1973 வரை 130 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரியிலே உயர்வு இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறீர்களா என்பதுதான் கேள்வி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் வரி வராதே.

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்கள் திரு. கோபால் அவர்கள் பேசியதற்கு பதில் சொன்னார்கள். கோபால் அவர்கள் இன்னும் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். விளம்பரத்திற்கு ஏராளமான பணம் செலவு செய்கிறார்கள் அது எதற்காக என்று சொன்னார்கள். அதற்கு பதில் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. ஹண்டே அவர்களுக்கு இவ்வளவு அவசரம் கூடாது. அடுத்த பாயிண்ட் அதுதான். திரு. கோபால் அவர்கள் சொன்னார்கள், குறித்து வைத்திருக்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது—இரண்டாண்டு காலத்திலே பத்திரிகை விளம்பரச் செலவுகளுக்காக ரூ. 2.18 லட்சம் என்றும், அது இப்போது அதிகமாகிவிட்டது என்றும் திரு. கோபால் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முதலிலே ஒரு விளக்கத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது சிட்கோ, சிப்காட், சுற்றுலா வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம், குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஆகியவை இல்லை. இப்போது இந்த நிறுவனங்களின் சார்பாகவும் விளம்பரங்கள் தரப்படுகின்றன. அது மட்டுமல்ல. 1969-க்குப் பிறகு பத்திரிகைகளின் விளம்பரக் கட்டணங்களை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். திரு. கோபால் அவர்கள் பேச்சை கட்டம் கட்டிப் போட்ட பத்திரிகைகளுக்கேகூட இது நன்றாகத் தெரியும்; பத்திரிகை விளம்பரக் கட்டணங்களை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியே இருந்தாலும்கூட, திரு. கோபால் அவர்கள் சொன்னது தவறான கணக்காகும்.

அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்து ஆட்சி புரிந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் 2.18 லட்சம் ரூபாய்தான் விளம்பரங்களுக்கு செலவிட்டார்கள் என்பது தவறு. முற்றிலும் தவறு. 1967-68-ல் மாத்திரம் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி புரிந்தபோது 5,20,945 ரூபாய், 1968-69-ல் 8,02,151 ரூபாய் ஆக 13 லட்சத்திற்கு மேல் அந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் விளம்பரத்திற்காக அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது தரப்பட்டிருக்கிறது. 1969-70-ம் ஆண்டிலே 12 லட்சம் ரூபாய், 1970-71-ம் ஆண்டில் 20,43,000 ரூபாய், 1971-72-ல் 24,83,000 ரூபாய். இந்த மூன்று நாள்கு ஆண்டு காலத்தில் விளம்பரத்திற்காக மொத்தம் செலவிட்ட தொகை 57 லட்சம் ரூபாய். இதிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—1½ லட்சம் ரூபாய்க்கோ, 2 லட்சம் ரூபாய்க்கோ முரசொலிக்கு விளம்பரம் தந்துவிட்டார்கள் என்று. உண்மை. 57 லட்சம் ரூபாயில் 1½ அல்லது 2 லட்சம் ரூபாய் முரசொலிக்கு விளம்பரம் தந்ததுபோக மிச்சம் உள்ள 55 லட்சம் ரூபாய் மற்ற பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரத்திற்காகத் தரப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு பெரிய தவறு நடந்துவிட்டதாக யாரும் சொல்லமுடியாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முரசொலிக்கு விளம்பரம் கொடுத்ததற்காக நாங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் சர்க்குலேஷன் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோபால் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். நானும் அதைத்தான் சொல்கிறேன்.

What is the basis on which the advertisement is given? What is the circulation of 'Murosoli' and whether the advertisement is proportionate to its circulation. That is the only question I want to ask and if the Hon. Chief Minister gives the figures, it would be more useful to the House and also we would be having an objective assessment of the problem.

1973 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் சொல்கிறேன் அதைப்பற்றி. விளம்பரச் செலவு இங்கே மாத்திரம் உயர்ந்திருக்கவில்லை. மத்திய அரசிலே பார்த்தால்கூட 1963-64-ல் 55 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது 1971-72-ல் 115 லட்சம் ரூபாயாக அங்கே உயர்ந்திருக்கிறது. எந்த அடிப்படையிலே தரப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அன்றைக்கு செய்தித் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் தரவேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள் என்றால், அதைப் படிக்கிறேன்...கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்.

“டிசம்பர் மாதம் 6-ந்தேதி புது டில்லியில் செய்தி விளம்பரத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டை ஆரம்பித்து வைத்து பேசும்போது “அரசாங்க விளம்பரச் சாதனங்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்குத்தான் பயன்படுத்த முடியுமே தவிர, அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைக் கடுமையாக விமர்சித்தேற்றவர்களுக்காக அல்ல” என்பதை இந்தியப் பிரதமர் தெரிவித்தார்.

இன்னும் சொன்னார், “மக்கள் ஒரு அரசாங்கத்தை அவர்களுடைய கொள்கைகளை அமূল நடத்துவதற்காகத் தோர்த்தெடுத்து இருக்கும்போது, அந்த மக்களுடைய வரிப் பணத்திலிருந்து செலவு செய்யக்கூடிய இந்த விளம்பரம், அந்தக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்கின்ற முறையில் இருக்க வேண்டும் என்றும் பிரதமர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனாலும்கூட, இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் தெரிவித்த அதே கொள்கையிலேதான் இங்கே விளம்பரங்கள் தரவேண்டுமென்று நான் வைதிக முறையில் இல்லாமல் கொள்கை வேறுபாடு இருந்தாலும், அவதூறுக—பொய்யாக இந்த அரசாங்கத்தை இழித்தும் பழித்தும் வேண்டுமென்றே செய்திகளை வெளியிடுகிற பத்திரிகைகளை ஒதுக்கிவிட்டு, மற்றப் பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் தருகிறோம். இந்திரா காந்தி அவர்கள் சொன்ன அந்த கொள்கை வேறுபாடு என்கிற அந்த அடிப்படையிலே இல்லாமல் எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் இந்த அரசாங்கம் விளம்பரம் தந்துகொண்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்படியென்றால் தியூட்டர் பேப்பர்ஸ் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அவைகளுக்குக் கொடுத்திருக்கலாம். தனிப் பட்ட பத்திரிகைகளுக்கு மட்டும் என்றில்லாமல் மக்கள் மத்தியிலே ‘தியூஸ் வால்ட்’ இருக்கின்ற பத்திரிகைகளும் இருக்கின்றன. அவைகளுக்குக் கொடுக்கலாம், உங்கள் கட்சிப் பத்திரிகைகளுக்கு மட்டும் கொடுக்கிறீர்கள் என்றால் இது தியாயமா?

[1973 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். 57 லட்சம் ரூபாயில் 55 லட்சம் ரூபாய் மற்ற பத்திரிகைகளுக்கு கொடுக்கப் படுகின்றது. 1½ அல்லது 2 லட்சம் ரூபாய் முரசொலிக்குத் தரப்படுகிறது என்று திரு. கோபால் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது முரசொலிக்குத் தரப் படுகிறது. அதிலே தவறு ஏதுமில்லை. அது தொடர்ந்து நடத்தப்படும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: What is the circulation of 'Murasoli' and what is the amount given towards advertisement charges and whether it is proportionate to its circulation? Of course, the Hon. Chief Minister says that he is not going to give advertisement to newspapers which criticise him harshly. That is a different matter which I do not want to go into now. Also what is the circulation of newspapers like 'Dinamani', 'The Hindu' and 'The Indian Express' which the Government consider as neutral papers and what is the amount given to them towards advertisement charges? I am asking a specific question and I want a specific answer. In this connection, I want to point out that so far as the circulation of 'Murasoli' is concerned, it is about 15,000. If it is more than 15,000 it has to pay 2 paise extra as tax to the Central Government and that is a different matter. So, I request the Hon. Chief Minister to clarify whether the amount of advertisement charges is commensurate with its circulation.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தக் கேள்விக்கு இந்த அவையிலே அமைச்சராக இருந்த திரு. தி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விளம்பரம் பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்துக் கொடுப்பது இல்லை என்றும் பத்திரிகையின் 'டோன் அண்டு கன்டென்ட்' ஆகியவைகளைப் பொறுத்துத்தான் கொடுக்கப்படும் என்றும் செய்தித் துறை அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். (டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் சர்க்குலேஷனைப்பற்றிக் கேட்டேன்). இந்த அவையில் அன்றைய சர்க்குலேஷன் பற்றி ஏற்கெனவே டில்லிக்குப் கொடுக்கப்பட்ட பதிலில்—நீங்கள் டில்லியிலே கொண்டுபோய்க் கொடுத்த புகார் பட்டியலுக்கு அளிக்கப்பட்ட பதில் புத்தகத்தில் இருக்கிறது. திரு. ஹாண்டே அவர்கள் அதை ஒய்வாகப் படித்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

அடுத்து, மிக முக்கியமான விலைவாசி உயர்வு குறித்து இந்த மாமன்றத்திலே எல்லா உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதற்கு இந்த அரசு கவலைப்படவில்லை; கொஞ்சம்கூட சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை என்று

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், ஹாண்டே அவர்களும் வேறு சில உறுப்பினர்களும் கட்டிக் காட்டினார்கள். நம்முடைய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் பெரியவர் மணலி அவர்களும் நேற்றையதினம் சொன்னார்கள். 'இதற்கெல்லாம் நீங்கள் யாரும் கவலைப்படவில்லை' என்று சொன்னார்கள். 'கவலை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை' என்று திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதை அவர்களே மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். மத்திய அரசும் மாநில அரசும் மட்டுமே இந்தப் பிரச்சினையில் கவலைப்படவேண்டுமே அல்லாது பாமர மக்கள் கவலைப்பட வேண்டியதல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு வாக்கியத்தை நிறுத்திவிட்டுக் கூடாது. பாமர மக்கள் கவலைப்பட மாட்டார்கள். ஆனால் நாமே இந்த மன்றத்திலே விவாதித்து இதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதை அக்கரை செலுத்தியாக வேண்டும். அதை மக்கள் இடத்தில் எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும்.

திரு. மணலி அவர்களுடைய சொன்னார்கள். பழையகால மித்திரன் பத்திரிகையில் இருந்து ஒரு பாட்டை எடுத்துக்காட்டி, இந்தப் பாட்டை ஆளுநர் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் பாடுங்கள் என்றுகூடச் சொன்னார்கள். தமிழிலும் பாடலாம், மலையாளத்திலும் அதை மொழி பெயர்த்து கோளத்திலும் போய் பாடலாம். அகில இந்தியாவில் எல்லா மாநிலங்களிலுமே பாடவேண்டிய பாட்டாகத்தான் அந்த பாட்டு இருக்கிறது. இதைக் கேலியாகச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சொன்ன இலக்கிய நயத்தோடு பதிலளிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இது ஒரு மாநிலத்தின் பிரச்சினையாக இல்லாமல் இந்தியாவிலே இருக்கிற எல்லா மாநிலங்கள் பிரச்சினையாகவும் இருக்கிறது. அந்த மூன்றையிலே இந்தப் பயங்கரமான பிரச்சினையை அணுகி ஆகவேண்டும். இதற்கு நாம் மத்திய அரசு பொறுப்பு என்று சொல்கிற நேரத்தில் மக்களிடத்திலிருந்து எப்படியாவது தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்குச் சொல்லவில்லை. ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறோம்.

அதற்கு விளக்கம் அளிக்கிறோம். அந்த விளக்கம் ஏற்கனவே இருந்த பழைய அரசுகளால் அளிக்கப்படவில்லை. அப்போது எப்படி விளக்கம் அளிக்கப்பட்டதென்றால், விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டால், அப்போது தரப்பட்ட பதிலெல்லாம், அப்படித்தான் விலைவாசி உயரும், என்பதுதான். விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்று நாங்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுகிறோம் என்றால், அது கேலி புரியப்பட்டது. அரிசிக்காக கியூ நிற்கிறார்களே என்று சொன்னால், சினிமாவிற்கு கியூ நிற்கவில்லையா என்கின்ற கேள்வியின் மூலம் பதிலளிக்கப்பட்டது. இன்று இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், மாண்புமிகு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

உறுப்பினர்களும் எதிரொலித்த அதே கருத்துக்களை இந்த அரசும் எதிரொலிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றது. நாங்கள் பொறுப்பிலேயிருந்து தட்டிக் கழித்துவிட என்றைக்கும் நினைத்ததில்லை. நினைக்க விரும்பியதுமில்லை. ஆனால் உண்மை நிலைமைகளை மக்களுக்கு உணர்த்த நாம் அனைவரும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும், (1) தேசிய வருமான வளர்ச்சி, (2) நாணயப் புழக்கம் Money supply — இந்த இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாக வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், இங்கே துவர்ன்மெண்ட் ஆப் இந்தியா வெளியிட்டிருக்கின்ற “இகானமிக் சர்வே 1972-73” — அந்தப் புத்தகத்தில், மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1968-ம் ஆண்டைவிட 1968-69-ல் தேசிய வருமான வளர்ச்சி 7 சதவிகிதம் உயர்கிறது. அதே நேரத்தில் நாணயப் புழக்கம் 8.1 சதவிகிதம் என்று உயர்கிறது. 1969-70-ல், 1968-69-ஐ விட தேசிய வருமான வளர்ச்சி 7.3 சதவிகிதம் என்று உயருகிறது. நாணயப் புழக்கம் 10.8 சதவிகிதம் என்று உயருகிறது. 1970-71-ல் தேசிய வருமான வளர்ச்சி முன் ஆண்டைவிட 4.6 சதவிகிதம் அதிகமாகிறது. அதே சமயத்தில் நாணயப் புழக்கம் முன் ஆண்டைவிட 11.1 சதவிகிதம் அதிகமாகிறது. ஆனால், திடீரென்று பயங்கரமாக 1971-72-ல் தேசிய வருமான வளர்ச்சி 1.5 என்ற வீதத்திலிருந்து இரண்டு புள்ளி என்று திடீரென்று நிலைக்குப் போய் நிற்கிறது. அதற்கு மாறாக, நாணயப் புழக்கம் 12.9 சதவிகிதம் என்று உயர்கிறது. இதே நிலைமை தான் 1972-73-லேயும் ஏறத்தாழ நீடிக்கிறது. ஆகவே, தேசிய வருமான வளர்ச்சிக்கு மேலாக நாணயப் புழக்கத்தை அனுமதித்து விட்டால், அதன் விளைவாக, விலைவாசி பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, நாணயப் புழக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற உரிமை — அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இருக்கிறதா? அல்லது ரிசர்வ் பாங்குக்கு மற்ற பாங்குகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் இருக்கிறதா? அந்த கேள்விக்கு பதில் காண்கின்ற நேரத்திலேதான் நாணயப் புழக்கத்தை கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் மாநில அரசின் பொறுப்பு அல்ல, மத்திய அரசின் பொறுப்பு என்று சொல்கின்றோம். அப்படி பொறுப்போடு சொல்கின்ற நேரத்தில், ஒரு விரலைக் காட்டி, குற்றவாளி என்று சொல்லவில்லை. அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிற காரணத்தால், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கின்றோம். அப்படி எடுத்துக்கொள்கின்ற நேரத்தில் இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. திட்டங்கள் போடவேண்டுமானால் அதற்கு பணப்புழக்கம் தேவை. ஆகவே, இப்படி இது ஒரு பெரிய சர்க்களாக சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சங்கடம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு அல்ல, மத்திய அரசுக்குத் தான் இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேனே அல்லாமல் வேறல்ல.

1973 மார்ச் 7]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, இவ்வளவு விவரமாக பொறுப்பு மாநில அரசுக்கா, மத்திய அரசுக்கா என்று கனம் முதலமைச்சர் வர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தேர்தலிலே அன்றைக்கு நின்றபோதே மத்திய அரசுக்குத்தான் அந்தப் பொறுப்பு என்ற உணர்ச்சியோடு போதாது. “நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் விலைவாசியைக் குறைத்துவிடுவோம், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் வரியையெல்லாம் குறைப்போம்” என்று சொன்னார்களே, இன்றைக்கு அவர்களுடைய பங்கு என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டால் நல்லது. இன்றைக்குத் தப்பித்துக்கொள்கின்ற வகையில் பழியை மத்திய அரசிடம் போடுகிறார்கள். இது எப்படிச் சரியாகும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: என்ன செய்வது? உங்களை நம்பித் தான் சொன்னோம். மத்திய அரசு பொறுப்போடு நடைபெறும் என்று நம்பித்தான் சொன்னோம். நம்பிக்கை மோசம் செய்து விட்டார்கள். (காவோலி). எங்களுக்கு மாத்திரமா செய்தீர்கள்? அவர்களுக்கும் சேர்த்துத் தான் செய்தீர்கள் (மிண்டும் காவோலி).

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், இந்தப் பண லீக்கத்தைப்பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். நானும் அதைத்தான் என்னுடைய பேச்சின்போது, எகானமிக் சர்வே ஆப் இண்டியா-வைப்பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தேன். உடனே, மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள், “இது பாராளுமன்றத்தில் பேசவேண்டிய பேச்சு” என்று என்னைத் தடுத்து நிறுத்தினார்கள். ஆனால் அதையே நான் உங்களுக்குச் சொல்லவில்லை. இது நீங்கள் இங்கே பேச வேண்டிய பேச்சுத்தான். இதற்குப் பரிகாரம் என்னவென்றால், “இன்க்ரிஸ்ட் புரொடக்ஷன்”. பொருள்கள் உற்பத்தி செய்தால்தான் இதற்குப் பரிகாரம் என்று சொல்ல வந்தேன். அதற்கு என்ன நவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டீர்கள் என்று கேட்டேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, “உங்களை நம்பித்தான் சொன்னேன்” என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு எங்களை நம்பித்தான் ஆட்சி நடத்துகிறீர்களா, அல்லது அன்றைக்கு எங்களை நம்பித்தான் வெற்றி பெற்றீர்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரு. ஹாண்டே அவர்கள் இதே விஷயத்தைத்தான் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதியிருந்ததாகச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்னால் என்ன, நான் சொன்னால் என்ன?

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

அவர்கள் கடைசியாகச் சொல்ல வந்ததாக ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான். உற்பத்தி பெருகினால்தான் இப்படிப்பட்ட பணப் புழக்கம் ஏற்படுகிறது. இப்படி ஏற்படுகிற நேரத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சியும் பெருகிட வேண்டும். அந்தப் பெரிய இடைவெளியைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டினேன்.

அது மாத்திரமல்ல. இன்னும் சில காரணங்கள் இருக்கின்றன. விலைவாசி உயர்வுக்கு மேலும் ஒரு பெரிய காரணமாக இருப்பவர்கள் வரி ஏய்ப்பவர்கள். நாட்டில் இந்த வரி ஏய்ப்பவர்களிடமிருக்கிற கறுப்புப் பணம்—“அன் அக்கௌண்டட் மணி”—புழக்கத்திற்கு வராமலேயே அடிபட்டு விடுகிற காரணத்தால் விலைவாசி உயர்கிறது. நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தக் கறுப்புப் பணக்காரர்களை—அன் அக்கௌண்டட் மணி வைத்திருப்பவர்களை—வெளியே கொண்டு வருகின்ற அந்தப் பொறுப்பும் நமக்கில்லை என்பதும், அது மத்திய அரசிடம்தான் இருக்கிறது என்பதும், அதன் காரணமாக நாட்டில் என்னென்ன மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு விட்டன என்பதும் யாரும் அறியாதவர்கள் அல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, கறுப்புப் பணம் எப்படி விளையாடுகிறது என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைப் போலவே உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நமது தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், அரிசியை உற்பத்தி செய்கிறோம். அதே நேரத்தில், அரிசி விலையைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அந்தச் சூழ்நிலை நமக்கு இருக்கிறது. வேறு மாநிலங்களுக்குச் செல்லாமல் அப்படிக் கட்டுப்படுத்துகிறோம். மற்ற உணவுப் பண்டங்களில் பெரும்பாலானவை அப்படி அல்ல. நமது மாநிலத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கிற காரணத்தால், உணவுப் பண்டங்களிலே முக்கியமான அரிசியின் விலையை நாம் கட்டுப்படுத்திவைக்க முடிகிறது. அப்படி இல்லாத காரணத்தால் பருப்பு, எண்ணெய் போன்ற பொருள்களுக்கெல்லாம் நாம் வேறு மாநிலங்களை நம்பியிருக்கவேண்டிய காரணத்தால்—இந்தச் சூழ்நிலை இந்தியா முழுமைக்குமாகப் பரவிக் கிடக்கின்ற காரணத்தால்—இப்பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை இல்லாத காரணத்தால், தீர்க்க முடியாத சங்கடத்திற்கு நாம் ஆளாகியிருக்கிறோம்.

இந்தக் காரணங்களால்தான் பருப்பு போன்ற தானிய வகைகளையெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற முனைப்போடு, முயற்சியோடு இருக்கிறோம் என்று நிதிநிலை அறிக்கையிலும் சுவர்னரூபைய

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பேருரையிலும் இந்த அரசின் சார்பாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோம். மத்திய அரசே பொறுப்பு என்று கூறிவிட்டு மாநில அரசு எந்தப் பொறுப்பும் எடுத்துக் கொள்ளாமலிருந்து விடுமென்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை. இயன்ற அளவுக்கு எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் எடுத்து விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற வகையில் என்னென்ன வழிவகைகளை கையாள முடியுமோ அத்தனை வழிகளையும் இந்த அரசு கையாளுமென்ற உறுதிமொழியை மிகமிக முக்கியமாக இந்தப் பிரச்சினையில், இந்த மாமன்றத்திற்கு மிகுந்த பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்று நமது தமிழ்நாட்டில் பாபாப்பிறகு ஆளாகியிருப்பது மின் வெட்டு. அதைப்பற்றியும் அனைவரும் இங்கு பேசியிருக்கிறார்கள். தமிழகமே இருளில் முழுகிக் கிடக்கிறது என்றெல்லாம் மிகைப்படுத்தப்பட்டுப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் அரசியல் கட்சிகள் அவரவர் கட்சிகளின் இயல்புகளையே இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுகின்றன. நான் எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் மிகுந்த பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்வது, இது ஒரு பொதுப் பிரச்சனை. ஒரு தனிப் பிரச்சனை அல்ல. கொள்கைப் பிரச்சனை அல்ல. குறிப்பாக, மாணவர்களுக்கு பயிற்றுமொழி ஆங்கிலமா, தமிழா என்ற கேள்வி வருகின்ற நேரத்தில் மாணவர்கள் தங்களுக்குப் பயிற்று மொழி ஆங்கிலம்தான் என்றும் தமிழ் தேவையில்லை என்றும் சொல்கிற நேரத் தில் இதைத் தமிழ் மக்கள், தமிழ்நாடு என்று பார்க்கிற நேரத்தில், இது பொதுப் பிரச்சினையாக வருகிறது என்றாலும்கூட அதை விட்டுக் கொடுத்து அதிலேகூட அரசியல் தூணம் ஏற்பட்ட நேரத்தில் அதை அரசியலுக்காகச் சிலர் பயன்படுத்திக்கொண்ட நேரத்தில் அரசியல் பிரச்சினையாக அணுகி யிருக்கிறோம்.

அப்படி இல்லாமல் இது அனைவரையும் பாதிக்கக்கூடியது என்று—திரு. ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, திரு. மணலி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல—இது ஓர் போர்க்காலச் சூழ்நிலையைப்போலக் கருதி நாம் ஈடுபட வேண்டிய பெரிய காரியமாகும்.

அதே நேரத்தில் ஒரு அரசு தன்மீது சுமத்தப்படுகிற பழி, சொல்லப் படுகிற குற்றச்சாட்டு ஆகியவற்றுக்குப் பதில் அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்றாலும் எப்படி இது ஒரு பொதுப் பிரச்சனை என்று சொல்லி, அரசை ஒரு மூலையில் கொண்டுபோய்த் தள்ளி மற்றவர்கள் குற்றம் சாட்டுவதற்கு விரும்புகிறார்களோ அதைப்போலத்தான், தான் அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாக்கப்பட்ட நிலைமையில் இல்லை, தான் அதற்குப் பொறுப்பு இல்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்கிற உரிமையை அரசும் பெற்றிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

இந்த அரசு வந்த பிறகு மின்சார உற்பத்தியே நடைபெறவில்லை. ஆகவே நான் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன என்று திரு. மணவி அவர்களே சொன்னார்கள். நாம் உஷாராக இருக்கவில்லை என்றும் சொன்னார்கள்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமது மாநிலத்திற்கு 110 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைத்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 315 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைத்தது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 510 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைத்தது. ஆக, 51 முதல் 67 வரை ஏறத்தாழ பதினைந்து வருடத்தில் நமது மாநிலத்தில் 935 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 67 முதல் 72 வரை. இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் மட்டும் 625 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பதினைந்து ஆண்டுக் காலத்தில் 935 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்றால் இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் மட்டும் 625 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நாம் உற்பத்தி செய்வதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு இந்த அரசை ஆளாக்குவது முறை அல்ல என்பதற்கான விளக்கத்தை இதன் மூலம் நான் தர விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் மறந்துவிடக்கூடாது. கேரளாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே ஒரு நாளைக்குத் தேவையான மின்சாரம் 60 லட்சம் யூனிட்தான். மைசூருக்கு ஒரு நாளைக்குத் தேவையான மின்சாரம் 130 லட்சம் யூனிட். ஆந்திராத்திற்கு ஒரு நாளைக்குத் தேவையான மின்சாரம் 90 லட்சம் யூனிட். ஆகவே இந்த மூன்று மாநிலங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டாலும் கேரளா, மைசூர், ஆந்திரா ஆகிய மூன்று மாநிலங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டாலும், ஒரு நாளைக்குத் தேவையான மின்சாரம் 380 லட்சம் யூனிட்தான். ஆனால் தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் தேவையான மின்சாரம் ஒரு நாளைக்கு 225 லட்சம் யூனிட். இங்கே தொழில் வளர்ந்திருக்கிற காரணத்தினால்—இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு 6 லட்சம் பம்பு செட்டுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுத்திருக்கிற ஒரே மாநிலம் தமிழ்நாடு என்ற காரணத்தினால் (ஆரவாரம்)—கேரளா, மைசூர், ஆந்திரா ஆகிய மூன்று மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு நாளைக்கு ஆகிற மின்சார அளவை கிட்டத்தட்டப் போய்த் தொடுகின்ற அளவுக்கு 225 லட்சம் யூனிட் இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது.

இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சினைகள் நீர் மின்சார நிலையங்களுக்கு இயற்கையினால் ஏற்பட்டுவிட்ட ஆபத்தே தவிர வேறு அல்ல. இயற்கை திடீரென்று, எதிர்பாராத வகையில் ஏமாற்றிவிட்ட காரணத்தினால் நமக்கு

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தீர் மின் நிலையங்களில் இருந்து கிடைக்க வேண்டிய மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை.

நாம் திட்டங்களே கேட்கவில்லையா, மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து என்று பார்த்தால் பத்துத் திட்டங்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். (1) சேர்வலாறு திட்டம், (2) நெல்லித்துறை திட்டம், (3) சோலாட்டிபுழா திட்டம், (4) மேல் அமாவதி திட்டம், (5) பாடையாறுத் திட்டம், (6) சண்முகா நதித் திட்டம், (7) கனூர் கல்லாறுத் திட்டம், (8) கீழ் மோயாறுத் திட்டம், (9) தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையம், (10) மேட்டூர் அனல் மின் நிலையம் ஆக இந்த பத்துத் திட்டங்களின் மூலம் 1035 மெகாவாட் கிடைக்கக்கூடிய திட்டங்களை மத்திய கமிஷனின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பியிருக்கிறோம்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: All these ten schemes have been sent to the Centre to be included in the Fifth Plan which starts from 1974 and ends in 1979. Why did you not send the same for inclusion in the Fourth Plan? That is the point.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: சண்முகா நதித் திட்டமானது நான் காவது திட்டத்தில் உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா, அல்லது ஐந்தாவது திட்டத்தில் உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகுதான் அது ஏற்றத் திட்டத்திற்கு உட்படும் என்பது தெரியும்.

இவைகள் அன்னியில் நல்பாக்கம் விரிவுத் திட்டம் நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின்நிலையம், தூத்துக்குடி இரண்டாவது அனல் மின் நிலையம் ஆகிய மத்திய அரசின் திட்டங்களை நாம் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறோம். இந்த மன்றத்தில் தீர்மானங்கள் போட்டதை எல்லாம் முன்பொரு தடவை விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

ஆளும் காங்கிரசைச் சேர்ந்த திரு. குமாரசாமி அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்—அம்மையார் அவர்களும் சொன்னார்கள், அதை ஒட்டி வருகிறது—நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு மின் நிலையத்தை ஏற்படுத்த மத்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால்—திரு. குமாரசாமி சொன்னார்—பிறகு ஏன் அதில் அவர்கள் குறுக்கிடப் போகிறார்கள்—இது அவர்கள் கேள்வி. நமக்குத் தேவையான திட்டத்தை நாம் போட்டுக்கொண்டு மத்திய அமைச்சர்களிடம் சொல்லிவிட்டு,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

நாமே நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டியதுதானே, அப்படிச் செய்யத் தவறிய தால்தான் இந்த நிலைமை என்று திரு. குமாரசாமி சொன்னார். எனக்கு இருக்கிற பயம் எல்லாம் ஏதோ சொன்னதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்பது அல்ல. இதே கருத்தைப் பொதுமக்களிடத்தில் சொல்கிற நேரத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்கள் என்ன கருதிக்கொள்வார்கள்? நான்காவது திட்டத்தில் ஒரு மின்நிலையத்தை ஏற்படுத்த மத்திய அரசு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், மத்திய அரசின் அனுமதியைக்கூட பெறாமல் நாம் அதனை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம் என்று திரு. குமாரசாமி சொல்லிவிட்டார். அமைச்சர்கள் இதை ஏன் செய்யாமல், வினே பொழுதைக் கழித்தார்கள் என்றுதான் பொதுமக்கள் என்னத் தோன்றும்.

ஆனால் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும் அந்த மின்நிலையத்தை உடனடியாக ஏற்படுத்திவிடுவது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல என்பதை ஏற்கனவே ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

முதலில் திட்டத்திற்கு விரிவான அறிக்கையைத் தயாரித்து அனுப்புகிறோம். அந்த அறிக்கையை மத்திய நீர் மின்குழு ஆராய்ந்து, மத்திய மின்சாரத் துறை அமைச்சரின் ஒப்புதலைப் பெற்றபின், திட்டக் குழுவிடமிருந்து அதை அனுப்பும். திட்டக் குழுவில் தொழில் நுட்ப ஆலோசனைக் குழு மறுபடியும் அதை ஆராய்ந்து, அதற்குப் பிறகு ஒப்புதல் அளிக்கிறது. இந்த சம்பிரதாயங்களின்படி இந்த வழிமுறைகளில் ஒரு திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக் குறைந்தது இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. உதாரணமாக, நெல்லித்துறை, சேர்வலாறு, பரவியாறு ஆகிய திட்டங்கள் 1970-71-ல் அனுப்பப்பட்டன. இன்னும் அந்தத் திட்டங்களுக்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

திட்டக் குழுவின் அனுமதி இல்லாமல் நாம் ஏன் ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது என்று திரு. குமாரசாமி குறிப்பிட்டார். கடற்கரையில் அம்மையாரும் பேசியதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். அப்படி மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெறாமல் நாம் செயல்பட முற்பட்டால் அந்த நிலையத்திற்கான சாதனங்கள்—பாய்லர் ஜெனரேடர் ஆகிய கருவிகளை மத்திய அரசின் அனுமதி இல்லாமல் எந்தத் தொழிற்சாலையும் உற்பத்தி செய்து தர முன்வராது. அது மாத்திரம் அல்ல. அந்தக் கருவிகளை இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் இருந்து பெற முடியாமல் வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசின் ஒப்புதலுடன்தான் நாம் பெற்றாக வேண்டும். ஆக, அவர்களைக்

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கேட்காமல் பிறகு ratification வாங்கிக் கொள்ளலாமென்று மாநில அரசிற்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற எந்த வழியும் இல்லை என்பதை நான் விளக்க விரும்புகிறேன்.

நாம் மின்சாரத்தைச் செம்மையாகவும், சிக்கனமாகவும் செலவழிக்கிறோமா? ஏதோ ஊழல் நடந்திருக்கிறது, நடந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். உடனேயே அதற்கு ஊழல் விசாரணைக் குழு போடவேண்டும், நீதி விசாரணைக் குழு போடவேண்டும் என்கிறார்கள். இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரில் இருந்து வரவேண்டும். தேர்தல் நடக்கிறது, மத்திய சர்க்காரில் இருந்து தேர்தல் அதிகாரி வரவேண்டும், ஏஜெண்டு போடுகிற களா மத்தியில் இருந்து வரவேண்டும், போலீஸ் புத்தகில் உட்காருகிறார்களா, மத்தியில் இருந்து வரவேண்டும். இன்னும் கொஞ்ச நாட்களில் இங்கே சட்டமன்றம் நடக்கும்போது திருமதி இரவிரா காந்தி அவர்கள் அங்கே பாராளுமன்றத்தை நடத்தாமல் விட்டு இங்கே வந்து முதலமைச்சர் பொறுப்பைப் படுத்து நான் பார்த்துவிட்டு மறுபடியும் டெல்லிக்குப் போக வேண்டுமென்று சொன்னாலும் சொல்லார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்படிச் சொல்லி மத்தியில் இருந்து அமைச்சர்களை வரவழைத்தால் அவர்கள் நிற்க மாட்டார்கள் என்பதை இந்திய வசலாறு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற அமைச்சர்கள் தான் வரவேண்டும். நியமிக்கப்படுகிற அமைச்சர்கள் வந்தால் அவர்களின் அட்சி நிற்பதாக இந்தியாவின் சரித்திரம் சொல்லவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்படி நியமனம் செய்யப்படுகிறவர்கள் அடுத்த 6 மாதத்திற்குள் மத்தியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டே வந்தாகவேண்டும் என்பதை நினைவுகொள்ளவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் ஆறு மாதக் கதையைச் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பின் நடந்த கதையைச் சொல்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ஓரிசாவில் எப்படி மந்திரி சபை கலிழ்ந்ததோ அதுபோல நடக்காதிருக்க ஆயாராம், கயாராம் நம்மிடையே இருக்கக் கூடாது என்பதை நானும் ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆயாராம் கயாராம்களுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தாகிவிட்டது என்பது பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும் தெரியும். இப்படி எல்லாம் மின்சார வாரியத்தில் ஊழல், ஊழல், விசாரணை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அமைச்சராக இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மதிப்பிற்குரிய திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார். அது இந்துஸ்தான் டைம்ஸ் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. நல்ல வேளையாக அவர்கள் போட்டார்கள், போனால் போகட்டும் என்று. கே. எல். ராவ் அவர்களது பேச்சின் ஒரு பகுதி இது.

He complimented Tamil Nadu for making the best use of power without wastage.

என்று கே. எல். ராவ் அவர்கள் தமிழ்நாட்டைப் பாராட்டி நாடாளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல. பொதுவாக மின்னிட்டங்கள் மத்திய அரசு அளவில் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்பதை அவரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். திட்டங்கள் எப்படி நிறைவேற்றப்படவேண்டும், மின்சாரத் திட்டங்கள் எப்படி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை ஒரு கருத்தாங்கில் அவர் சொல்கிறார்.

The power planning so far had been totally wrong. It should never have been linked to the general Five Year Plans. Power Planning should be a continuous process.

என்று கே. எல். ராவ் அவர்கள் டெல்லியில் நடைபெற்ற கருத்தாங்கில் 23—2—1972-லே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன், உங்கள் தகவலுக்காக. 26—7—73-லே ஐதராபாத்திலே நடைபெற்ற ஸோஎல் கவுன்சில், மண்டலக் குழுவிற்கு நானும் கல்வி அமைச்சரும், தொழில் அமைச்சரும் சென்றிருந்தபோழுது அங்கே திரு. கே. எல். ராவ் பேசும்போழுது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதாவது ஒரு மாநிலத்திலே இருக்கிற ஆட்சியினுடைய அக்கறையற்ற தன்மையினால் இந்த சங்கடங்களெல்லாம் ஏற்பட்டு விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்காக நான் சொல்கிறேன், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் கவனமாகக் கேட்கவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

The power supply position in the States of Southern Zone was going to be extremely bad because of delay in the construction of 390 MW Idikki project due to labour trouble and delay in the commissioning of the 89 MW Unit at Sharavathi on account of delay in supply of equipment, etc., for the project.

என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது இடிக்கியிலே ஒரு பெரிய வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. வேலை நிறுத்தத்தை நடத்தியவர்கள் வேறு கம்யூனிஸ்டுகள். அனால் வேலைநிறுத்தம் விசைவிலே முடிவடைந்து இருக்கு

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மானுல் 390 மெகாவாட் உற்பத்தி அங்கு வந்திருக்குமேயானால், 'சதர்ன் சோன்' தென் மண்டத்திலே இருக்கிற தமிழ் நாட்டிற்கு நாம் கோளாவி விரும்பு கொஞ்சம் அதிகமான மின்சாரத்தைப் பெற்றிருக்க முடியும். இப்படிப் பல்வேறு நிலைமைகள் பல இடங்களிலே நடைபெற்றுவிட்ட காரணத்தினாலே நான் இந்த மின்சார வெட்டினால் நாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இதையே சொல்லிக்கொண்டிராமல் ஆகவேண்டிய காரியங்களையும் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தே. எல். சர்வ் சொன்ன கருத்தைத்தான் நான் காலையிலே சொன்னேன். இப்பொழுது இருக்கிற குறையெல்லாம் பேசின் பிரிட்ஜ் பவர் ஹவுசிலே 70 மெகாவாட் இருந்த காலத்தில் இன்ஸ்டால்ட் கப்பாசிட்டி, 60 மெகாவாட் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது 97.5 இருக்கிற நேரத்தில் 33 மெகாவாட்டான் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆக, நம்முடைய உற்பத்தியிலும் கொஞ்சம் கோளாறு இருக்கிறது என்றுதான் நான் காலையிலே சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: சிலவர் அவர்களே, பேசின் பிரிட்ஜ் பவர் ஹவுசில் கட் இல்லாத நேரத்தில் சென்ற ஆண்டு 24 லட்சம் யூனிட் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 30 லட்சம் யூனிட் தயார் செய்யப் படுகிறது. குறைந்துவிட்டது என்று சொல்வதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் கிடையாது. அதமட்டுமல்ல, எண்ணூரிலேகூட அப்படித்தான் என்று சொன்னார்கள். பவர் கட் இல்லாதபொழுது முழுமையாக இருந்தது என்று சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது நாங்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கவில்லை, எங்களுடைய கவனக் குறைவு என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காகச் சொல்கிறேன், எண்ணூரிலேகூட சென்ற ஆண்டு, பவர் கட் இல்லாத நேரத்தில் 40 லட்சம் யூனிட்தான் தயார் செய்யப்பட்டது. ஆனால், இந்த ஆண்டு 73 லட்சம் யூனிட் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஒரே ஒரு இன்பர்மேஷன். பவர் கட் இல்லாதபொழுது நாங்கள் இவ்வளவு உற்பத்தி செய்தோம், இன்றைக்கு எவ்வளவு உற்பத்தி செய்கிறோம் என்பதல்ல. பவர் கட் இல்லாதபொழுது நீர் நிலையத்திலிருந்து உங்களுக்குத் தேவையான மின்சாரம் வந்து கொண்டிருந்ததால் அதிலே சற்று அக்கறை இல்லாமல் இருந்தது. இப்பொழுது பவர் கட் இருக்கிறது, இப்பொழுது அனல் மின்சார உற்பத்தியை புல்லஸ்டு கப்பாசிட்டிக்கு யுடிஸில் செய்கிறீர்களா என்பதுதான் எங்களுடைய கேள்வி.

[1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அது முழுமையாக ஓடிச் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருடைய அமைச்சர் டாக்டர் கே. எஸ். ராவ் கூறும் பொழுதுகூட, அது ஓடவில்லையென்று சொல்லவில்லை. தண்ணீர் வராததற்கு தட்டுப்பாடு இல்லாமல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, குறை இருப்பதாகச் சொல்லவில்லை. குறையில்லாமல், தமிழ்நாட்டிலே ஜெனரேட்டர்களை திருப்திகரமாக ஓட்டியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹான்டே : நான் சொன்னது வேறு. மெகாவாட் கணக்குத்தான் கேட்கிறேன். அவர் கொடுப்பது லட்சம் கணக்கு, அது உங்களுக்கு ரொம்பச் சாதகமாக இருக்கும். எவ்வளவு லட்சம் என்று இன்பர்மேஷனைக் கொடுக்கிறார்கள். மெகாவாட் கணக்குத்தான் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதிபுடன் பேரவையின் நேரத்தைக் கொஞ்சம் நீடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மின்சார வெட்டால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, அவர்களைப்பற்றிக் கவலையே கொள்ளாமல் இந்த அரசு அலட்சியமாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். கடந்த பல தினங்களாக வேறு எந்த வேலையையும்கூடக் கவனிக்காமல் இந்த வேலையை நானும் அமைச்சரவையிலே இருப்பவர்களும், அதிகாரிகளும் கவனித்து வருகின்றோம். குறிப்பாக, கைத்தறியாளர்களுக்காக ஆலை அதிபர்களோடு நேற்றையதினம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, கணிசமான துலைப் பெறுவதற்கு முயற்சிகள் முடிவுற்று இருக்கின்றன என்பதை இன்று பத்திரிகைகளிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பார்த்திருக்கலாம்.

ஆலைகளிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கடுமான வரையில் அவர்களுடைய சங்கடங்களைத் தவிர்க்க அரசு, தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகள், தொழில் அதிபர்கள் அடங்கிய முத்தரப்புக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய பணிகளும் வேகமாக நடைபெற்று வருகின்றன.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் என்னையும், வேறுசில அமைச்சர்களையும் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு விவசாயிகளுடைய பிரதிநிதிகள் பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்து வந்து சந்தித்தார்கள். நீண்ட நேரம் 10 மணியிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 2 அல்லது 2½ மணிநேரம் எங்களோடு விவாதித்தார்கள். நல்ல பயனுள்ள விவாதமாக இருந்தது. பல சங்கடங்களையெல்லாம் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். அவர்களுடைய கருத்து இப்பொழுது

[1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

4 மணி நேரம் கொடுக்கப்படுவது சரியாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் சில இடங்களிலே கோளாறு ஏற்படுகிறது என்றும் 4 மணி நேரத்தை 6 மணி நேரமாக ஆக்கித்தர வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அதை ஆராய்ந்து பார்த்ததில் தற்பொழுது 4 மணி நேரம் தரப்படுகிற மின்சாரத்தை 5 மணி நேரமாக ஆக்குவதற்கு இப்பொழுது நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோம். (ஆவாரம்) அதற்கு பரிட்சார்த்தமாக முதல் கட்டமாக நேற்றையதினம் வேலூர் மின்திட்டத்தில் முதல் பிரிவு காலை 4 மணி முதல் 9 மணி வரை என்றும், இரண்டாவது பிரிவு காலை 8½ மணி முதல் பகல் 1½ மணிவரை என்றும், மூன்றாவது பிரிவு பிற்பகல் 1 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை என்றும் பிரித்து மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. இது தொடர்ந்து, மற்ற இடங்களிலே வேரு விவரவிலே அதைப் பரிசீலனைக்கொண்டு அமுலாக்கப்பட இருக்கிறது.

டிரான்ஸ்பார்மர்களில் மின் பளு 'லோட்' அதிகமாகி வருவது ஏற்படுவதை தடுப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். அதற்கு பல புதிய டிரான்ஸ்பார்மர்களுக்கு உடனடியாக ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. முதலில் ஆயிரம் டிரான்ஸ்பார்மர்களை அங்கங்கே நிறுவுவதற்கு முடிவெடுக்கப்பட்டு, அந்தப் பணிகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டன என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மின் வெட்டு நிலைமை சீர்படும் வரையில் மின்சாரத்திற்கான குறைந்தபட்ச கட்டணம் விவசாயிகளுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் தற்காலிகமாக ரத்து செய்யப்படுகிறது என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சார வெட்டால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு பருவ மழை தவறும் நேரங்களில் எந்த அடிப்படையில் விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறதோ, அதே சலுகைகள் இப்போதும் மின் வெட்டால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாக விரைந்து அளிக்கப்படும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாரியம் வழங்கும் மின்சாரத்திற்கு மாற்றாக தனியார் ஜெனரேட்டர்கள் வாயிலாக உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்திற்கு விதிக்கப்படும் வரி இந்த நேருக்கடி திரும்பவரை ரத்து செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகரங்களில் தெரு விளக்குகள் இரவு 7 மணி முதல் 10 மணி வரையில் மட்டுமே எரியலாம். அலங்கார விளக்குகளுக்கு ஜெனரேட்டர்தான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

திரைப்பட அரங்குகளில் மின்சாரத்தை உபயோகித்து ஒரு காட்சி மட்டுமே நடத்தப்பட வேண்டும். இது நம்முடைய திருப்பூர் மொய்தின் அவர்களுக்கு ஓரளவு மகிழ்ச்சி தரும் என்று கருதுகிறேன். திரைப்பட அரங்குகளில் மின்சாரத்தை உபயோகித்து ஒரு காட்சி மட்டுமே நடத்தப்பட வேண்டும். பிற காட்சிகளை ஜெனரேட்டர் மூலம் நடத்த எந்தத் தடையும் இல்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னையிலுள்ள தெர்மல் நிலையங்களின் நிலக்கரி தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு, ஆறு மாதத்திற்கு அயல்நாட்டுக் கப்பலை பயன்படுத்துவதற்கு ஷிப்பிங் டைரக்டர் ஜெனரலின் அனுமதி கிடைத்துள்ளது. தென்னிந்திய ஷிப்பிங் மேனேஜிங் டைரக்டர் திரு. தல்லாருடன் தொடர்பு கொண்டு ஏற்பாடுகளை முடிவு செய்யுமாறு மின்வாரியத் தலைவருக்கு கூறப்பட்டுள்ளது. மாதம் ஒன்றுக்கு 21,000 டன் நிலக்கரி கொண்டு வருவதற்கான இத்திட்டம் நம் தேவையைத் திருப்திகரமாகப் பூர்த்தி செய்யும் என்றும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கலீக் கண்காட்சிகள் எங்கு பார்த்தாலும் நடத்தப்படுகின்றனவே, அதற்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுமா, நிறுத்தப்படுமா என்று அரசாங்கம் அறிவிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தயவுசெய்து எங்கே நடக்கிறது என்று சொன்னால் சரியாக இருக்கும். எங்கே நடக்கிறது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பல இடங்களிலே பார்க்கிறோமே அந்த போர்டை. 36-வது டிவிஷனிலே இன்று நடக்கிறதே.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: 36-வது டிவிஷன் என்று சொன்னார்கள். அதை முதலமைச்சர் விளக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவர்களுக்கு ஜெனரேட்டர் கூட அல்ல, லைசென்சே வழங்கப்படவில்லை. அவர்கள் கொட்டகைகளை எல்லாம் போட்டுவிட்டு, நாங்கள் போட்டுவிட்டோம், இருந்தாலும் முதல் அமைச்சர் நீங்கள் இப்படி அறிவித்தீர்கள். எப்படியாவது, நாங்கள் செலவு செய்து விட்ட காரணத்தினாலே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். முடியவே முடியாது என்று சொல்லியாகிவிட்டது. கொடுக்கப்படவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஒரு அமைச்சர் போய் துவக்கி வைத்தார்.

1973 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அமைச்சர்களே போய் திறந்து வைத்தாலும் அதற்கு லைசென்சுகள் வழங்கப்பட மாட்டாது என்பது கண்டிப்பான உத்தரவு.

பிறகு நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் சுப்பையா அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலே வழங்கப்பட்ட குடியிருப்பு மனை பட்டாக்களிலே சில புகார்களைச் சொன்னார்கள். ஏதோ, முதலமைச்சர் ஒரு லட்சத்து 57 ஆயிரம் பேருக்கு வழங்கினார், பல பேருக்கு கிடைக்கவே இல்லை, சில பேருக்குத்தான் கிடைத்தது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்த அடிப்படையிலே சொன்னார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் உடனடியாக அதைப் பற்றி விளக்கங்கள் எல்லாம் சேகரித்தேன்.

27-2-1972-லே திருவையாற்றிலே வழங்கப்பட்ட குடியிருப்பு மனைப் பட்டா 6,764. 15-6-1972-லே திருத்தறைப்பூண்டியில் 26,150. அதிலே திரு. மணலி அவர்களும் திரு. சுப்பையா அவர்களும் கலந்துகொண்டு உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். 14-9-1972 அன்றும், 28-2-1973 அன்றும் கும்பகோணத்தில் 1,15,227. ஆக, சிப்ரவரி 1972 முடிய வழங்கப்பட்ட பட்டாக்களின் எண்ணிக்கை 1,48,000. இதிலே, இந்த 1,48,000 குடியிருப்பு மனைப் பட்டா பெற்றவர்களில் 1,41,000 பேர் அதைப் பெற்றுக்கொண்டதற்கான அக்னலெட்ஜ்மென்ட்டுகளை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். அவை அதிகாரிகளிடத்தில் இருக்கின்றன. இன்னும் ஏழு ஆயிரம் பேர்களிடமிருந்து அக்னலெட்ஜ்மென்ட் வந்தாக வேண்டும். பட்டா வழங்கப்பட்ட பிறகு ஆட்சேபனை தெரிவிக்கப் பட்டும், உரிமை மறப்பு தெரிவிக்கப்பட்டும் விசாரணையில் இருப்பவை 8,700 ஆகும். ஆக இதையும் சேர்த்து மொத்தம் 1 லட்சத்து 57 ஆயிரத்தில் 1 லட்சத்து 41 ஆயிரம் பட்டாக்களுக்கு அதைப் பெற்றுக் கொண்டதற்கு ரகீது கிடைத்துவிட்டது. எட்டு ஆயிரம் பட்டாக்களிலே வழக்கு இருக்கிறது. ஏழாயிரம் பட்டாக்களுக்கு ரகீதுகள் வரவில்லை. ஆக 1 லட்சத்து 57 ஆயிரம் பட்டாக்களுக்கான அந்த விவரத்தை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குத்தகைதாரர் சட்டம் போன்ற 9 அறிவிப்புகள் இந்த மாமன்றத்திலே அரசின் சார்பிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்கு இந்த அரசு எந்த எந்த வகையிலே தன்னுடைய பணிகளை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக, பொதுவுடைமைக் கொள்கையில், சோஷலிஸ்ட் கொள்கையில், இந்த அரசு கொண்டிருக்கின்ற அழுத்தமான நம்பிக்கைக்கு அடையாளமாக

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

9 அறிவிப்புகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நீ என்ன 9 அறிவிப்புகள் தந்தாய், நான் 10 அறிவிப்புகள் தருகிறேன் என்று நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் காலையிலே பேசும்பொழுது பத்து பாயிண்டுகளை வைத்துக்கொண்டு, இவைகளுக்கு எல்லாம் என்ன பதில் என்று கேட்டார்கள். நான் அந்த பத்து பாயிண்டுகளுக்கும் என்னால் முடிந்தவரையில் பதில் அளித்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். இந்த 9 அறிவிப்புகள் மாத்திரம் போதாது தமிழ்நாட்டை முன்னேற்றிவிடுவதற்கு என்பதை நான் உணராமல் இல்லை.

குத்தகைதாரர்கள் சட்டம் பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப் பட்டது. அதிலே அடிக்கடி மாண்புமிகு மணவி அவர்களும், கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் கேரள நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் பாராடுங்கள், பாராடுங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

கேரள நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும்—விதிவிலக்குகள் தமிழ்நாட்டிலே எவை எவைக்கு விதிவிலக்கு அறிவித்திருக்கின்றோம், கேரளத்திலே எவையெவைக்கு விதிவிலக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஆராய்ந்து பார்த்தேன். தமிழ்நாட்டிலே மாநில மத்திய அரசின் நிலங்கள், உள்ளாட்சி நிறுவனங்களின் நிலங்கள் விதிவிலக்கு, கேரளத்திலே மாநில மத்திய அரசின் நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு.

தமிழ்நாட்டிலே அரசின் உத்தரவுபெற்ற தொழிற்சாலை, வாணிப நிலை நிறுவனங்கள்—விதிவிலக்கு. கேரளத்திலே தொழிற்சாலைகளும் வாணிப நிறுவனங்களும்—விதிவிலக்கு.

தமிழகத்திலே மலைத் தோட்டம் விதிவிலக்கு. கேரளத்திலே மலைத் தோட்டம் விதிவிலக்கு.

தமிழகத்திலே கோயில், மசூதி, மாதா கோயில், அறநிலையங்களின் நிலங்கள் விதிவிலக்கு. கேரளத்தில் கோயில், மசூதி, மாதாகோயில் நிலங்கள் விதிவிலக்கு.

தமிழ்நாட்டில் நிலங்கள் வைத்திருக்கும் கோயில்கள் 1—3—1972-க்குப் பிறகு மேலும் நிலம் வாங்க முடியாது என்று இருக்கிறது. கேரளத்திலே இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பழத்தோட்டங்கள், தோப்புகள் 1—7—1959-ல் இருந்த நிலம் மட்டும் தமிழ்நாட்டிலே விதிவிலக்கு. கேரளத்திலே தனியார் காடுகள் விதிவிலக்கு.

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

புதான் நிலங்களுக்கு தமிழ்நாட்டிலே விதிவிலக்கு. கோளத்திலும் விதிவிலக்கு.

தமிழ்நாட்டில் பல்கலைக் கழக நிலங்கள் விதிவிலக்கு. கோளத்தில் பல்கலைக் கழக நிலங்கள் விதிவிலக்கு. தமிழ்நாட்டில் கல்லூரிக்கு 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம், உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம், ஆரம்ப அல்லது உயர்தா ஆரம்பப் பள்ளிக்கு 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம், மாணவர் விடுதிக்கு 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர், தொழில் பள்ளிக்கு 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர், விவசாயப் பள்ளிக்கு 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர், அனாதை இல்லத்திற்கு 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர், பிற புரஸ்டிகளுக்கு 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று இன்றைக்கு இருக்கிறது. கல்வி நிலையங்கள், புரஸ்டிகள் கோளத்தில் விதிவிலக்கு.

ஆகவே உச்சவரம்பைப் பொறுத்தவரையிலே கோளாவிரிந்து நாம் மிகவும் பின்தங்கிவிட்டிருக்கிறோம். சில விஷயங்களிலே நாம் கொஞ்சம் முற்போக்காக இருக்கிறோம் என்பதையும் நான் நம்முடைய மணவி அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் சொல்வது எல்லாம் உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப்பற்றி அல்ல. அந்தச் சட்டத்திற்குப் பின்னால் கொண்டுவரப்பட்ட லேண்ட் ரிபார்ம் ஆக்ட்ஸ் 1969 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப் பட்டு, 1970 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1 ஆம் தேதி அமலுக்கு வந்து இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின்படி நிலத்தை உழுபவன் அந்த நிலத்திற்கு உரிமையாளனாகிவிடுகிறான். இடைத்தரகர் வர்க்கமே எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோயிலை நிலமாக இருந்தாலும் அவனுக்குச் சேர்ந்தம் உண்டு. ஆனால் அதிலே அந்த விதிவிலக்குகளில் எல்லாம் விடப்பட்டு போகின்றன. அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றித்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம். நீங்கள் அதைச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எல்லாம் சேர்ந்த சட்டத்தைப் பற்றித்தான் குறிப்பிடுகிறேன், இணைப்புச் சட்டம் பற்றி தான் நான் சொல்கிறேன். குத்தகைதாரர்கள் சட்டம்பற்றி விரிவாக விவாதிக்க இருக்கிறோம்.

திரு. சுப்பு அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், அங்கே குத்தகைதாரர்கள் சட்டத்திலே உரிமையாளர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நஷ்ட ஈடு அங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முறைகள், வகைகள் எல்லாம் வேறுபாடாக இருக்கின்றன. குத்தகைதாரர்கள் சட்டம் பற்றி நாம் அதிகமாக விவாதிக்க இருக்கிறோம், அப்பொழுது பேசிக்கொள்ளலாம் என்பதால் இதோடு விட்டுவிட விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

நம்முடைய மணலி அவர்களுடைய பேச்சில் பெரும்பாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களுக்கு நிறைந்த அறிவுரைகளை வழங்கினார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதிய 'குன்றின் மேலிட்ட விளக்கு' என்ற புத்தகத்தை நீங்கள் எல்லோரும் படிக்க வேண்டுமென்று திரு. மணலி அவர்கள் சிபாரிசு செய்தார்கள்.

திரு. மணலி அவர்கள் எப்பொழுது இப்படி மாறினர் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எந்தப் புத்தகமானாலும் ஒரு கட்டுரையானாலும் கடைசியிலே என்ன கருத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறார்களோ அதுதான் அந்தப் புத்தகத்தை எழுதிய ஆசிரியர் அல்லது தலைவர், அல்லது எழுத்தாளர் அல்லது கட்டுரையாளரின் நோக்கத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கும். 'குன்றின் மேலிட்ட விளக்கு' என்ற புத்தகத்தில் கடைசிப் பக்கத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் "திருப்பரங்குன்றம் மாநாடு கண்டவர்கள், அங்கனம் கூறத் துணியார். திராவிட நாட்டை திராவிடர் காக்கும் தீர்ப்படையொன்று உண்டு, என்பதை திருப்பரங்குன்றம் மாநாடு காட்டிற்று. எங்கிருந்து சிடைத்தது இந்த எழுச்சி நிலை! தம்பி! எல்லாம் உன் வீரத்தின் விளைவு! எழுச்சியின் பலன்! உழைப்பினில் விளைந்த உயர்வு! வாழ்த்துகிறேன் உன்னை! வளர் நின் ஆர்வம்! வெல்க திராவிடம்! அண்ணன், அண்ணாத்தனா" என்று எழுதி முடிக்கிறார். இதை இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று திரு. மணலி அவர்கள் சொல்வது எனக்கு புதிராக இருக்கிறது. இதை மீண்டும் படியுங்கள், இதன்படி நடவுங்கள் என்று திரு. மணலி அவர்கள் ஏன் சொன்னார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் ரொம்ப லாவகமாக எனக்கு ஒரு கேள்வி போட்டிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட்டது எல்லாம் அந்தப் புத்தகத்திலே பொதுவாழ்வில் எப்படியிருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற நியதிகளையெல்லாம் தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் படித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்பதுதானே தவிர, நான் அந்தப் புத்தகம் பூராவையும் ஒப்புக்கொண்டதாக நான் கூறவில்லை. இன்றைக்கு உங்களுடைய நிலைமையும் மாறியிருக்கிறது. நீங்கள் திராவிட நாடு திராவிடர்க்கே என்று சொன்ன நிலையிலே எல்லாம் இன்றைக்கு மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொது வாழ்விலே அதிலே குறிப்பிட்ட நியதிகள் ஒழுக்கம் இவைகளையெல்லாம் நீங்கள் மீண்டும் ஒரு முறை படித்துப் பாருங்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பொதுவாழ்விலே இருக்கிறவர்கள் அந்தக் கட்சியிலிருந்து பிரிந்து, அந்தக் கட்சியையே அழிப்பதற்கு முனையக்

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கூடாது என்ற கருத்தையும் 'குன்றின் மேலிட்ட விளக்கு' என்ற புத்தகத்
திலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்
கள் இன்றைக்கு உங்களுடைய உறவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக்
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அ.தி.மு.க. உறுப்பினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நான்
ஏ.டி.எம்.கே. யில் சேர்ந்த பிறகு அண்ணா அவர்களின் கட்டுரைகளைப் படிக்க
ஆரம்பித்தேன் என்று சொன்னார்கள். நான் உள்ளபடியே ரொம்ப வருத்தப்
படுகிறேன், படித்துப் பார்த்துவிட்டு அதனால் கவரப்பட்டு ஒரு கட்சிக்குச்
செல்வதுதான் முறையே தவிர ஒரு கட்சியிலே சேர்ந்துவிட்டு, பிறகு அந்தக்
கட்சியினுடைய கொள்கை புனிதமானது என்று ரோல்வது வேடிக்கையாக
இருக்கிறது. அவர் எல்லாப் புத்தகங்களையும் படித்து இருப்பார் என்று கருது
கிறேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதிய ஒரு புத்தகத்தில்—அவர்
அதைப் படித்திருப்பாரோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது—அதிலே,

போரசைப் பெருந்தகையே போற்றி!

பேசு நா இரண்டுடையாய் போற்றி!

தந்திர மூர்த்தி போற்றி!

தாசர்தம் தலைவா போற்றி!

வஞ்சக வேந்தே போற்றி!

வன்கண நாதா போற்றி!

கொடுமைக் குணனா போற்றி!

கோழையே போற்றி, போற்றி!

பயங்கொள்ளி பாமா போற்றி!

படுமோசம் புரிவாய் போற்றி!

சிண்டு முடிந்திடுவோய் போற்றி!

சிரித்திடு நாயே போற்றி!

ஒட்டுவித்தை கற்றோய் போற்றி!

உயர் அநீதி உணர்வோய் போற்றி!

எம் இனம் கெடுத்தோய் போற்றி!

ஈடில்லாக் கேடே போற்றி!

இறைவா, போற்றி, போற்றி!

ஏத்தினேன் போற்றி, போற்றி!

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 7]

என்று எழுதியிருக்கிறார்கள் 'ஆரிய மாயை' என்ற புத்தகத்தில். அதை அவர்கள் படிக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். நல்ல பொருத்தமான அட்டையெல்லாம் போடப்பட்டு இருக்கிறது இந்தப்புத்தகம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: முன்பொரு நாள் உங்கள் கட்சியிலே இருந்துவிட்டு—இப்பொழுது உங்கள் கட்சிதான், எங்கள் கட்சியல்ல—பிறகு அந்தக் கட்சியிலிருந்து இரண்டு கட்சிகளுக்குத் தாலி வேறு ஒரு கட்சியிலே இருந்த காலத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப்பற்றி மிகக் கேவலமாகப் பேசியவர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் உங்கள் பக்கம் சேர்ந்து இருக்கிறார்கள். என்பதை நான் நினைவுறுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உங்கள் பக்கம் யார், யார் இருக்கிறார்கள் என்பதை உலகம் அறியும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: எங்கள் பக்கம் நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணாவைக் கேவலமாகப் பேசியவர்கள் உங்கள் கட்சியிலே இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நல்லவர்களுக்கு இலக்கணமே நாட்டிலே மாறிவிட்ட காலத்தில் நல்லவர்களைப்பற்றி நன்பர் பேசுவது எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. நல்லவர்கள் யார், நல்லவர்கள் அல்லாதவர்கள் யார் என்பதை நாடு நன்றாக உணர்ந்து வைத்திருக்கிறது. திருவாளர் அண்ணாதுரை என்று பேசியவர்கள் இன்று பக்கம் பக்கமாக அவர்கள் பத்திரிகையிலே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நாடு நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: அண்ணாதுரை என்று எழுதியவர்களுக்கு இன்றைக்கு உங்கள் அமைச்சரவையில் இடம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சியின் தலைவர்களும், அனைத்துக்கட்சிகளின் உறுப்பினர்களும் எடுத்து வைத்த பல அரிய கருத்துக்களைப் பற்றி யெல்லாம் நான் இங்கே நீண்ட நேரம் என்னுடைய விளக்கங்களை அளித்திருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு பெரிய நெருக்கடிகள் வந்தாலும் அந்த நெருக்கடிகளையெல்லாம் சமாளிக்கின்ற அளவிற்கும், தமிழ்நாட்டுப் பெருமக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறுகின்ற அளவிற்கும், நெருக்கடிகளை அலட்சியப்படுத்தாமல், அவைகள் கூர்ந்து

1973 மார்ச் 7]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கவனிக்கப்பட வேண்டியவை என்று உணர்ந்து செயல்படும் அளவிற்கும் எல்லா விதமான முயற்சிகளையும் எடுத்திருக்கிறது என்பதையும் இந்தப் பதிலுரையில் நான் தேவையான அளவிற்குச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். அந்த வகையிலே தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னதன் மூலமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நிறைவு செய்த எல்லாக் கட்சிகளின் தலைவர்களுக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் நான் என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத் தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த அளவில் நான் அமைகின்றேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய திகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும், வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிறகல் 1-52 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(4) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

71. Notification issued with Memo. No. 140066-J-2/72-5, Revenue, dated the 23rd January 1973, in regard to an amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1613 of 1965, dated the 9th April 1965, published at pages 669-672 of Part II—Section 1 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 14th April, 1965. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Tamil Nadu Act 26 of 1963).]

72. Notification issued with G.O. Ms. No. 191, Rural Development and Local Administration, dated the 1st February 1973, in regard to extension of term of office of the members of the Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board, for a further period of one month from 3rd February, 1973. [Laid on the Table of the House under section 29 (3) of the Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board Act, 1959 (Tamil Nadu Act 18 of 1959).]

73. Statement of guarantees given by the Government of Tamil Nadu to the State Housing Board. [Laid on the Table of the House under section 92 of the Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961).]

B. Reports Notifications and other Papers.

Nil.



[1973 மார்ச் 3]

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : மக்களை குழப்பும் வகையில் பேசித் திரியும் சிலர், மனநோய் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் சிலர் வெளியே திரிகிறார்கள். அவர்களை மருத்துவமனையில் அனுமதிக்க தீவிரத் திட்டம் ஏதாவது அரசினரிடம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : எதற்கும் சர்டிபிகேட் வேண்டும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : கீழ்ப்பாக்கத்தில் உள்ள மனநோய் மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்தக் காரணம் மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகிவிட்டதா? அல்லது நவீனமுறையில் மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிற காரணமா? என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தமிழ்நாட்டில் ஒரு இடத்தில் மிகச் சிறந்த நிபுணத்துவம் உள்ள பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் ஏற்கனவே பங்களுர் அல்லது மைசூரில் இருப்பதுபோல் தமிழ்நாட்டிலும் பயிற்சி வழங்குவதற்குரிய எல்லா வாய்ப்புகளும் இருக்க வேண்டும் என்று, நவீன மருத்துவ முறைகள் எல்லாம் இடம் பெறவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம்.

திரு. என். எஸ். பலராமன் : இப்போது ஆறு மாதமாக சிலர் மிகவும் மோசமாக பைத்தியம் பிடித்தவர்கள்தான் ஆகிவிடுகிறார்கள். அவர்களை, பொதுமக்கள் ஆயிரம் பேர்கள் கையெழுத்து போட்டுக் கொடுத்தால் உடனடியாக மருத்துவமனையில் சேர்ப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : முன்னாலேயே பதில் அளிக்கப்பட்டு விட்டது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : மனநோய் மருத்துவத் துறையில் உயர்ந்த பயிற்சி பெற்ற டாக்டர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள்? அவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கு நம் இந்திய நாட்டிலேயே அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க திட்டமிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அதற்கான மேல்பட்டப் பயிற்சி இப்போது இருக்கிறது. பயிற்சி கொடுக்கத் தக்க டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்பதற்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்கிறேன்.

1973 மார்ச் 3]

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவரவர்களே, இந்த மன நோய் வியாதி ஆண்களுக்கு அதிகமாக வருகிறதா, பெண்களுக்கு அதிகமாக வருகிறதா என்ற புள்ளி விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்தப் புள்ளி விவரம் சொல்ல இயலவில்லை. ஆண்களாலே பெண்களுக்கு அதிகம் வருகிறது, பெண்களாலே ஆண்களுக்கும் அதிகம் வருகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, சென்னையில் இருக்கும் கீழ்பாக்கம் ஹாஸ்பிடலில் எக்கச்சக்கமாக நெரிசல் இருக்கிறது. ஆகவே, இன்னொரு பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியை சென்னையின் தெற்குப்புறத்திலோ அல்லது வேறு இடத்திலோ ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறதா? போஸ்ட் கிராஜுவேட் கோர்ஸ்—டி.பி.எம். ஆல் இந்தியா மென்டல் இன்ஸ்டிடியூட் போல்—ஆரம்பிக்க விரும்புகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கான நடவடிக்கை ஏதேனும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, எம்.பி.பி.எஸ். தேர்வு பெற்றவர்கள், மேற்கொண்டு பயிற்சி பெறுவதற்கான படிப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே அந்தத் துறையில் 3-4 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்றவர்கள் அந்தப் பயிற்சிக்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அம்மையார் அவர்கள் பைத்தியக்கார ஆஸ்பிடல் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சொல் இப்போது சொல்லவேண்டாம் என்றும் மனநோய் என்று தான் சொல்ல வேண்டுமென்றும் கருத்து உருவாகியிருக்கிறது. காரணம், அந்த நோய் உள்ளவர்களை அந்தச் சொல் மேலும் புண்படுத்தும் என்று கருதப்படுவதால் தான். அது ஒரு நல்ல கருத்து என்ற வகையில் வளர்ச்சிதான். தெற்குப் பகுதியில் ஆரம்பிக்கக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். சென்னைக்குத் தெற்கே போவதாக இருந்தால் செற்கு மாவட்டத்தில் ஒன்றான மதுரைக்குத்தான் போக வேண்டும். அதைப் பற்றி எண்ணிப்பார்ப்போம்.

திரு. மு. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, மன நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு, சிகிச்சை பெற்று குணம் அடைந்து அவர்கள் மறுவாழ்வு பெற்று இருக்கிறார்களா என்று அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, புள்ளி விவரம் தனியாகத்தான் தர முடியும். ஆனால் குணம் அடைந்து வருகிறார்கள் என்பது உண்மை. குணம் அடைந்தவர்கள் ஒரு தொழிலில் ஈடுபடுவார்களானால்

[1973 மார்ச் 3]

அறுவை சிகிச்சை மூலமாக இந்தக் காச நோயை முற்றிய நிலையிலும் குணப்படுத்த முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அறுவை சிகிச்சை மூலம் உண்மையிலேயே காற்றுப்பையிலே ஏற்படும் நோயை சிகிச்சை செய்யலாம் என்ற கருத்து இருக்கிறது. அதிலே சிறந்தவர்கள் மருத்துவ மனைகள் பலவற்றில் இருக்கிறார்கள். அறுவை சிகிச்சை மூலம் பூர்ண குணம் ஏற்படுத்த முடியும் என்று நம்பப்படுகிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, விடுகளிலிருந்து கொண்டு டாமிஸிலரி டிரீட்மென்ட் கொடுக்கப்படுகிறவர்களுக்கு உணவுக்கு ஒரு தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. அது எவ்வளவு என்று அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: ஏறத்தாழ 20 காசு அல்லது 25 காசு, அளவுக்கு சிறு உதவித் தொகை தரப்படுகிறது நான்கு நாட்களுக்கு ஒரு தரம் வந்து மருந்துகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தவறிவிடாமல் இருப்பதற்காக கொடுக்கப்படுகின்ற ஊக்குவிக்கின்ற தொகை ஆகும் இது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: காச நோயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுப்பதோடு சத்துணவு கொடுப்பது அந்த நோய் குணமாவதற்கு அவசியம் என்று கருதப்படுவதால் விடுகளிலிருந்துகொண்டு சிகிச்சை பெறுகிறவர்களுக்கு, அப்படிப்பட்ட காசநோயாளிகள் பெரும்பாலும் ஏழைகளாக இருப்பதால், அவர்கள் சத்துணவு வாங்கிச் சாப்பிடுவதற்குப் பண உதவி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இதிலே சிறு தொகை உதவி செய்யப்படுகிறது. ஏழைகள், அவர்களால் எந்தவிதத்திலும் சத்துணவுகூட பெற முடியாத நிலையிலிருப்பவர்களில் அதற்காக விண்ணப்பித்துக் கொண்டவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 20 அளவுக்கு டிபி. அசோசியேஷன் உதவி செய்வதற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. அம்முறைப்படி 100, 150 விண்ணப்பதாரர்களுக்கு மாதம்தோறும் ரூ. 20 வழங்கப்படுகிறது. விடுகளிலிருந்து மருந்துகள் வாங்குவதற்காக வந்து போவதற்கு ஒரு ஊக்கத் தொகை கொடுப்பது என்ற ஒரு பழக்கமும் இருக்கிறது. 20, 25 காசு கொடுப்பது என்ற ஒரு முறை இருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். ஒரு முட்டை வாங்கும் அளவுக்கு உதவி இருக்கும். சரியான விவரம் நான் இப்பொழுது தெரிவிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மூலக் கேள்வியை ஒட்டி துணைக் கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

திரு. எஸ். வடிவேல்: காச நோயைத் தடுத்து நிறுத்த ஆங்கில வைத்திய முறை சரியானதா அல்லது சித்த வைத்திய முறை சரியானதா?